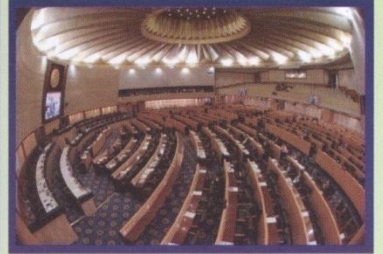
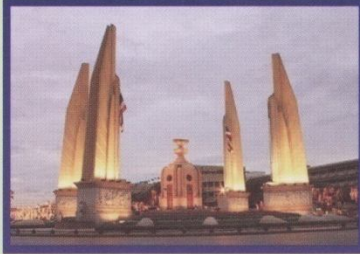

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๗
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗

อ.พ. ๔๐/๒๕๕๗

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ) เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” “มาตรการทางเทคโนโลยี” และ “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางาน อันมีลิขสิทธิ์ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๑)

(๓) เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงกรณีการทำซ้ำที่จำเป็น ในระบบคอมพิวเตอร์ และกรณีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงโดยผู้ให้บริการซึ่งมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๒ และมาตรา ๓๒/๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

(๔) เพิ่มสิทธิของนักแสดงในการแสดงว่าตนเป็นนักแสดงและสิทธิที่จะห้าม ผู้รับโอนสิทธิหรือบุคคลอื่นกระทำการแสดงอันทำให้นักแสดงเสียหายต่อชื่อเสียงหรือเกียรติคุณ (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

(๕) เพิ่มการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี การฟ้องคดี บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี และการเปรียบเทียบคดี (เพิ่มหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ และมาตรา ๕๓/๕ แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๖

คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง ข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี
เพิ่มมาตรา ๖๕/๑ และมาตรา ๗๐/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๗)

(๖) กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง
จ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายในกรณีที่เป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนา
ให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย
(เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลในคดีอาญาให้มีอำนาจสั่งรับสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามา
ในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงและสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำ
ความผิด หรืออาจสั่งให้ทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือจะสั่งทำลายสิ่งนั้นก็ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕)

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันมีการนำข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี
มาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง สมควรกำหนดให้มีการคุ้มครอง
ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี รวมทั้งกำหนดข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์
และสิทธิของนักแสดงเพิ่มขึ้น อีกทั้งสมควรกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์
หรือสิทธิของนักแสดงที่ทำให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเข้าถึงโดยสาธารณชน
ได้อย่างแพร่หลาย ต้องจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้น และสมควรกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งรับหรือสั่งทำลาย
สิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิดและสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิด
ลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๑๕ มาตรา
สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

- กำหนดบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” “มาตรการทางเทคโนโลยี”
และ “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี”

- เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ กรณีการจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์
โดยผู้ที่ได้กรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนาจะต้องได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย กรณีทำซ้ำชั่วคราว
เท่าที่จำเป็นในระบบคอมพิวเตอร์ และกรณีของผู้ให้บริการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต การให้บริการ
ในการติดต่อผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และการให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์
ของบุคคลอื่น ให้มีขั้นตอนการระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานนั้น
ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ ก่อนที่จะมีการฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยให้มีข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

แก่ผู้ให้บริการ ในกรณีที่ผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการและดำเนินการตามคำสั่งศาลดังกล่าวแล้ว

- กำหนดสิทธิของนักแสดงในการแสดงว่าตนเป็นนักแสดงและสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนสิทธิหรือบุคคลอื่นกระทำการแสดงอันทำให้นักแสดงเสียหายต่อชื่อเสียงหรือเกียรติคุณ

- กำหนดให้นำชื่อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการทำซ้ำที่จำเป็นในระบบคอมพิวเตอร์ มาใช้บังคับกับกรณีสิทธิของนักแสดงด้วยโดยอนุโลม

- กำหนดการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี ดังนี้ การละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ คือ ๑) กำหนดห้ามลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้นอาจก่อให้เกิด ก่อให้เกิด ให้ความสะดวก หรือปกปิดการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง ให้ถือว่าเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ ๒) กำหนดห้ามนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ โดยผู้กระทำรู้อยู่แล้วว่างานหรือสำเนานั้นมีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ ๓) กำหนดชื่อยกเว้นสำหรับการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ และการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี คือ ๑) กำหนดห้ามการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีหรือการให้บริการเพื่อก่อให้เกิดการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้นอาจก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ๒) กำหนดชื่อยกเว้นสำหรับการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

- แก้ไขชื่อหมวด ๖ เป็น “หมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง ข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อให้ครอบคลุมเรื่องการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

- กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง จ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายในกรณีที่เป็นการกระทำโดยจงใจ หรือมีเจตนาให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย

- กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอายุความการฟ้องคดี การชดใช้ค่าเสียหาย การขอให้ศาลสั่งเพื่อระงับหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี โดยให้นำมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ ซึ่งเป็นเรื่องของคดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง มาใช้บังคับแก่การฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีโดยอนุโลม

- กำหนดโทษของการกระทำละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

- แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลให้มีอำนาจรับสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง หรือให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้ทำให้นั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายสิ่งนั้นก็ได้

- กำหนดเพิ่มเติมให้อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญามีอำนาจเปรียบเทียบความผิดเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

- กำหนดบทเฉพาะกาลให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจศาลในการสั่ง ตามมาตรา ๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่มีการฟ้องคดีอาญาไว้ก่อนแล้วและยังไม่ถึงที่สุด

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ) เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ในประเด็นเพิ่มการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีแก่งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เพื่อให้เจ้าของลิขสิทธิ์หรือนักแสดงสามารถปกป้องงานลิขสิทธิ์หรือสิทธิของตนที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัล มิให้บุคคลใดมาทำการละเมิด

การเพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ กรณีการจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ โดยผู้ที่ได้กรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนางานต้องได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายนั้นให้ถือว่าไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่ประชาชนว่าการนำงานอันมีลิขสิทธิ์ไปขายต่อไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และกรณีของผู้ให้บริการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต การให้บริการในการติดต่อผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และการให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่นนั้น โดยให้มีข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ในกรณีที่ผู้ให้บริการดังกล่าว มิใช่เป็นผู้ควบคุมริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของตน และมีการดำเนินการตามที่ศาลสั่งแล้วนั้น เป็นการกำหนดเพื่อให้เกิดความชัดเจน และสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ที่สนใจเข้ามาลงทุน โดยเฉพาะในประเภทธุรกิจสร้างสรรค์

การกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายในกรณีที่เป็นกรกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย เพื่อเป็นการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และลงโทษจำเลยที่มีเจตนาร้ายในการก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

มีข้อสังเกตสำหรับกรณีงานอันมีลิขสิทธิ์ไปขายต่อไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เห็นว่าหากจะให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ควรต้องสร้างความเข้าใจให้เกิดแก่ประชาชนในวงกว้างว่าการจำหน่ายงานอันมีลิขสิทธิ์ดังกล่าว ต้องกระทำในลักษณะเช่นใด จึงจะปฏิบัติถูกต้องทั้งตามกฎหมายฉบับนี้และกฎหมายฉบับอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่นตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้การจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน เป็นต้น เพื่อไม่ให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายเป็นปัญหาดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ) เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ งานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตุลาคม ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ภาสข ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาวดีจิตต์ ไตรเทพพิสัย ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวสมสมร นาคนาค นิติกรชำนาญการ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์ วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกานต์ น้อยนวม เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวกาญจนา พาลดีหลุด เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายฯ วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ ของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)	๑
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ กับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)	๑๑
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)	
- ความจำเป็นในการตรากฎหมาย	- ๑ -
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)	- ๕ -
- มาตรการทางเทคโนโลยีและข้อมูลบริหารสิทธิ	- ๑๖ -
- การกำหนดให้ศาลมีอำนาจส่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงจ่าย ค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหาย ในกรณีที่เป็นการกระทำ โดยจงใจ หรือมีเจตนาให้งานอันมีลิขสิทธิ์ของนักแสดงสามารถเข้าถึง โดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย	- ๑๘ -
- การเพิ่มอำนาจศาลในการริบ / ส่งให้ใช้ไม่ได้ / สั่งทำลายซึ่งสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ และสิ่งที่ใช้กระทำความผิด	- ๑๙ -
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)	- ๒๐ -
- สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง (Focus Group) เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)	- ๒๒ -

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (๑)
- ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๒๑)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปลักษณะสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ) (๓๐)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ) เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” “มาตรการทางเทคโนโลยี” และ “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางาน อันมีลิขสิทธิ์ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๑)

(๓) เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงกรณีการทำซ้ำที่จำเป็น ในระบบคอมพิวเตอร์ และกรณีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงโดยผู้ให้บริการซึ่งมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๒ และมาตรา ๓๒/๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

(๔) เพิ่มสิทธิของนักแสดงในการแสดงว่าตนเป็นนักแสดงและสิทธิที่จะห้าม ผู้รับโอนสิทธิหรือบุคคลอื่นกระทำการแสดงอันทำให้นักแสดงเสียหายต่อชื่อเสียงหรือเกียรติคุณ (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

(๕) เพิ่มการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี การฟ้องคดี บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

และการเปรียบเทียบคดี (เพิ่มหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ และมาตรา ๕๓/๕ แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง ข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี เพิ่มมาตรา ๖๕/๑ และมาตรา ๗๐/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๗)

(๖) กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง จ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายในกรณีที่เป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนา ให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลในคดีอาญาให้มีอำนาจสั่งริบสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงและสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำ ความผิด หรืออาจสั่งให้ทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือจะสั่งทำลายสิ่งนั้นก็ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันมีการนำข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี มาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง สมควรกำหนดให้มีการคุ้มครอง ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี รวมทั้งกำหนดข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ และสิทธิของนักแสดงเพิ่มขึ้น อีกทั้งสมควรกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงที่ทำให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเข้าถึงโดยสาธารณชน ได้อย่างแพร่หลาย ต้องจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้น และสมควรกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งริบหรือสั่งทำลาย สิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิดและสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิด ลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ กำหนดบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” “มาตรการทางเทคโนโลยี” และ “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มความในมาตรา ๔)

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” “มาตรการทางเทคโนโลยี” และ “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” ระหว่างบทนิยามคำว่า “การโฆษณา” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ข้อมูลการบริหารสิทธิ” หมายความว่า ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงผู้สร้างสรรค์ งานสร้างสรรค์ นักแสดง การแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือระยะเวลาและเงื่อนไขการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ ตลอดจนตัวเลข หรือรหัสแทนข้อมูลดังกล่าว โดยข้อมูลเช่นนี้ติดอยู่หรือปรากฏเกี่ยวข้องกับงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือสิ่งบันทึกการแสดง

“มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ออกแบบมาเพื่อป้องกันการทำซ้ำหรือควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง โดยเทคโนโลยีเช่นนี้ได้นำมาใช้กับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดงนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ

“การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล”

๖.๒ เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ กรณีการจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ โดยผู้ที่ได้กรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนางานต้องได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย กรณีทำซ้ำชั่วคราวเท่าที่จำเป็นในระบบคอมพิวเตอร์ และกรณีของผู้ให้บริการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต การให้บริการในการติดต่อผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และการให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์ เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น ให้มีขั้นตอนการระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือนำงานนั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์ ก่อนที่จะมีการฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยให้มีข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์แก่ผู้ให้บริการ ในกรณีที่ผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการและดำเนินการตามคำสั่งศาลดังกล่าวแล้ว (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๓๒/๑ มาตรา ๓๒/๒ และมาตรา ๓๒/๓)

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตร ๓๒/๑ มาตรา ๓๒/๒ และมาตรา ๓๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๒/๑ การจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยผู้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์นั้นโดยชอบด้วยกฎหมาย มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๒/๒ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ทำหรือได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายในระบบคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะเป็นการทำซ้ำที่จำเป็นต้องมีสำหรับการนำมาใช้เพื่อให้อุปกรณ์ที่ใช้ในระบบคอมพิวเตอร์หรือกระบวนการส่งงานอันมีลิขสิทธิ์ทางระบบคอมพิวเตอร์ทำงานได้ตามปกติ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๒/๓ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้ให้บริการ หมายความว่า

(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

คำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายละเอียดโดยชัดเจนซึ่งข้อมูล หลักฐาน และคำขอบังคับดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการ

(๒) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิดลิขสิทธิ์

(๓) งานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์

(๔) กระบวนการสืบทราบ วันและเวลาที่พบการกระทำ และการกระทำ

หรือพฤติกรรม ตลอดทั้งหลักฐานเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์

(๕) ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

(๖) คำขอบังคับให้ผู้ให้บริการทำงานที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยวิธีอื่นใด

เมื่อศาลได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลทำการไต่สวน หากศาลเห็นว่าคำร้องมีรายละเอียดครบถ้วนตามวรรคสาม และมีเหตุจำเป็นที่ศาลสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด

โดยคำสั่งศาลให้บังคับผู้ให้บริการได้ทันที แล้วแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ให้บริการทราบโดยไม่ชักช้า
ในกรณีเช่นนี้ ให้เจ้าของลิขสิทธิ์ดำเนินคดีต่อผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ภายในระยะเวลาที่ศาลมีคำสั่ง
ให้ระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์
ออกจากระบบคอมพิวเตอร์

ในกรณีที่ผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์
ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการนั้นได้ดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่แล้ว
ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่ง
และหลังจากคำสั่งศาลเป็นอันสิ้นสุดแล้ว

ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ
ตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่”

๖.๓ กำหนดสิทธิของนักแสดงในการแสดงว่าตนเป็นนักแสดงและสิทธิที่จะห้าม
มิให้ผู้รับโอนสิทธิหรือบุคคลอื่นกระทำการแสดงอันทำให้นักแสดงเสียหายต่อชื่อเสียง
หรือเกียรติคุณ (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๕๑/๑ นักแสดงย่อมมีสิทธิที่จะแสดงว่าตนเป็นนักแสดงในการแสดง
ของตน และมีสิทธิห้ามผู้รับโอนสิทธิของนักแสดงหรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน ดัดแปลง
หรือทำโดยประการอื่นใดแก่การแสดงนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของ
นักแสดง และเมื่อนักแสดงถึงแก่ความตาย ทายาทของนักแสดงมีสิทธิฟ้องร้องบังคับตามสิทธิ
ดังกล่าวได้ตลอดอายุการแห่งการคุ้มครองสิทธิของนักแสดง ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น
เป็นลายลักษณ์อักษร”

๖.๔ กำหนดให้นำช้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการทำซ้ำที่จำเป็นในระบบ
คอมพิวเตอร์ มาใช้บังคับกับกรณีสิทธิของนักแสดงด้วยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๖ แก้ไข
มาตรา ๕๓)

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๓ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔
มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”

๖.๕ กำหนดการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี
 ดังนี้ การละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ คือ ๑) กำหนดห้ามลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ
 โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้นอาจก่อให้เกิด ก่อให้เกิด ให้ความสะดวก หรือปกปิดการละเมิด
 ลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง ให้ถือว่าเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ ๒) กำหนดห้ามนำ
 หรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานหรือสำเนา
 อันมีลิขสิทธิ์ โดยผู้กระทำรู้หรือล่วงรู้แล้วว่างานหรือสำเนานั้นมีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูล
 การบริหารสิทธิ ๓) กำหนดข้อยกเว้นสำหรับการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ และการละเมิด
 มาตรการทางเทคโนโลยี คือ ๑) กำหนดห้ามการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีหรือ
 การให้บริการเพื่อก่อให้เกิดการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี โดยรู้หรือล่วงรู้แล้วว่า
 การกระทำนั้นอาจก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ๒) กำหนดข้อยกเว้น
 สำหรับการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิ
 และมาตรการทางเทคโนโลยี มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔
 และมาตรา ๕๓/๕)

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการ
 ทางเทคโนโลยี มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ และมาตรา ๕๓/๕
 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“หมวด ๒/๑

ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา ๕๓/๑ การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยรู้หรือล่วงรู้
 ว่าการกระทำนั้นอาจก่อให้เกิด ก่อให้เกิด ให้ความสะดวก หรือปกปิดการละเมิดลิขสิทธิ์
 หรือสิทธิของนักแสดง ให้ถือว่าเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ

มาตรา ๕๓/๒ ผู้ใดรู้หรือล่วงรู้แล้วว่างานหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์นั้นได้มีการลบ
 หรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิด้วย
 ถ้าได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานนั้นดังต่อไปนี้

- (๑) นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

มาตรา ๕๓/๓ การกระทำใด ๆ ดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ

(๑) การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน

(๒) การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร

(๓) การเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ที่มีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร

มาตรา ๕๓/๔ การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีหรือการให้บริการเพื่อก่อให้เกิดการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้นอาจจงใจหรือก่อก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา ๕๓/๕ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๔ ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๑) การกระทำนั้นจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

(๒) เพื่อวิเคราะห์ห้องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

(๓) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยีการเข้ารหัส โดยผู้กระทำต้องได้มาซึ่งงานหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย และได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว

(๔) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี

(๕) เพื่อระงับการทำงานของมาตรการทางเทคโนโลยีในส่วนที่เกี่ยวกับการรวบรวมหรือกระจายข้อมูลบ่งชี้ส่วนบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตของผู้ที่เข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ โดยการกระทำนั้นต้องไม่กระทบต่อการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์โดยบุคคลอื่น

(๖) การกระทำโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน

(๗) การกระทำโดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร เพื่อเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ไม่อาจเข้าถึงได้ด้วยวิธีอื่น”

๖.๖ แก้ไขชื่อหมวด ๖ เป็น“หมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง ข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อให้ครอบคลุมเรื่องการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขหมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๖

คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง

ข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี”

๖.๗ กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายในกรณีที่เป็นกรกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๖๔)

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาเป็นเหตุให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงได้โดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง”

๖.๘ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอายุความการฟ้องคดี การชดใช้ค่าเสียหาย การขอให้ศาลสั่งเพื่อบังคับหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี โดยให้นำมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ ซึ่งเป็นเรื่องของคดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง มาใช้บังคับแก่การฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๖๕/๑)

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๖๕/๑ ให้นำมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับแก่การฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีโดยอนุโลม”

๖.๙ กำหนดโทษของการกระทำละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๗๐/๑)

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๗๐/๑ ผู้ใดกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามมาตรา ๕๓/๑ หรือมาตรา ๕๓/๒ หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา ๕๓/๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำและปรับ”

๖.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลให้มีอำนาจริบสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง หรือให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้ทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายสิ่งนั้นก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขมาตรา ๗๕)

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๕ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น หรือในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลอาจสั่งให้ทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือจะสั่งทำลายสิ่งนั้นก็ได้ โดยให้ผู้กระทำละเมิดเสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

๖.๑๑ กำหนดเพิ่มเติมให้อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญามีอำนาจเปรียบเทียบความผิดเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขมาตรา ๗๗)

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๗ ความผิดตามมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐/๑ วรรคหนึ่งให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้”

๖.๑๒ กำหนดบทเฉพาะกาลให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจศาลในการสั่งตามมาตรา ๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่มีการฟ้องคดีอาญาไว้ก่อนแล้วและยังไม่ถึงที่สุด (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ บรรดาคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่มีการฟ้องคดีอาญาไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุดให้นำมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)

ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ กับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)
ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	ร่าง พระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์	

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ฯลฯ</p> <p>“การโฆษณา” หมายความว่า การนำสำเนาจำลองของงานไม่ว่าในรูปหรือลักษณะอย่างไรที่สร้างขึ้นโดยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ออกจำหน่าย โดยสำเนาจำลองนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ไม่หมายความรวมถึงการแสดงหรือการทำให้ปรากฏซึ่งนาฏกรรม ดนตรีกรรม หรือภาพยนตร์ การบรรยายหรือการปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพเกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรม ออกแสดงและการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ์” “มาตรการทางเทคโนโลยี” และ “การเปลี่ยนแปลงมาตรการทางเทคโนโลยี” ระหว่างบทนิยามคำว่า “การโฆษณา” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>“ข้อมูลการบริหารสิทธิ์” หมายความว่า ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงผู้สร้างสรรค์ งานสร้างสรรค์ นักแสดง การแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือระยะเวลาและเงื่อนไขการใช้งานลิขสิทธิ์ ตลอดจนตัวเลขหรือรหัสแทนข้อมูลดังกล่าว โดยข้อมูลเขื่อนวนันติดอยู่หรือปรากฏเกี่ยวข้องกับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง</p> <p>“มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ออกแบบมาเพื่อป้องกันการเข้าหรือควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือสิ่งบันทึกการแสดง โดยเทคโนโลยีเช่นว่านี้ได้นำมาใช้กับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดงนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>“การเปลี่ยนแปลงมาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล</p>	<p>กำหนดบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ์” “มาตรการทางเทคโนโลยี” และ “การเปลี่ยนแปลงมาตรการทางเทคโนโลยี”</p> <p>กำหนดนิยามของคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ์” เพื่อความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมทั้งสอดคล้องกับ WCT (ข้อ ๑๒) และ WPPT (ข้อ ๑๙)</p> <p>กำหนดนิยามของคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมทั้งสอดคล้องกับ WCT (ข้อ ๑๑) และ WPPT (ข้อ ๑๘)</p> <p>กำหนดนิยามของ “การเปลี่ยนแปลงมาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อความชัดเจน</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>๑๑๖</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒/๑ มาตรา ๓๒/๒ และมาตรา ๓๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>“มาตรา ๓๒/๑ การจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยผู้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์นั้นโดยชอบด้วยกฎหมาย มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>มาตรา ๓๒/๒ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ทำหรือได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายในระบบคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะเป็นการทำซ้ำที่จำเป็นต้องมีสำหรับการนำมาใช้เพื่อให้อุปกรณ์ที่ใช้ในระบบคอมพิวเตอร์หรือกระบวนการส่งงานอันมีลิขสิทธิ์ทางระบบคอมพิวเตอร์ทำงานได้ตามปกติ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์”</p> <p>มาตรา ๓๒/๓ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่ามีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น</p> <p>เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้ให้บริการ หมายความว่า</p> <p>(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น</p> <p>(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น</p> <p>คำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายละเอียดโดยชัดแจ้งซึ่งข้อมูลหลักฐานและคำขอบังคับ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการ</p> <p>(๒) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๓) งานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ โดยผู้ที่ได้กรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนางานได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการทำซ้ำที่จำเป็นในระบบคอมพิวเตอร์</p> <p>เพิ่มข้อยกเว้นในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงในระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้มีขั้นตอนการระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรืองานนั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์ ก่อนที่จะมีการฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์ และเพื่อไม่ขัดขวางการฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์แก่ผู้ให้บริการในกรณีให้ผู้ให้บริการดำเนินการตามคำสั่งศาล</p>
---	---	--

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>(๔) กระบวนการสืบทราบ วันและเวลาที่พบการกระทำ และการกระทำหรือพฤติกรรม ตลอดจนหลักฐานเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๕) ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๖) ค่าขอบังคับให้ผู้ให้บริการนำงานที่ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระบบการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยวิธีอื่นใด</p> <p>เมื่อศาลได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลทำการไต่สวน หากศาลเห็นว่าคำร้องมีรายละเอียดครบถ้วนวรรคสาม และมีเหตุจำเป็นที่ศาลสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรืองานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด โดยคำสั่งศาลให้บังคับผู้ให้บริการไว้ทันที แล้วแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ให้บริการทราบโดยไม่มีชักช้า ในกรณีเช่นนี้ ให้เจ้าของลิขสิทธิ์ดำเนินการกับผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ภายในระยะเวลาที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรืองานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์</p> <p>ในกรณีที่ให้ผู้บริการมีผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือส่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการนั้นได้ดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่แล้ว ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่งและหลังจากคำสั่งศาลเป็นอันสิ้นสุดแล้ว ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่”</p>	

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๓ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>“มาตรา ๕๑/๑ นักแสดงย่อมมีสิทธิที่จะแสดงว่าตนเป็นนักแสดงในการแสดงของตน และมีสิทธิห้ามผู้รับโอนสิทธิของนักแสดงหรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน ดัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่การแสดงนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงหรือเกียรติคุณของนักแสดง และเมื่อนักแสดงถึงความตาย ทายาทของนักแสดงมีสิทธิฟ้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองสิทธิของนักแสดง ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร”</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๕๓ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๓ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑</p> <p>ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ และมาตรา ๕๓/๕</p> <p>แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>“หมวด ๒/๑</p> <p>ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>มาตรา ๕๓/๑ การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้นอาจก่อให้เกิด ก่อให้เกิด ให้ความสะดวก หรืออุปกัฏการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ให้อถือว่าเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ</p>	<p>เพิ่มการคุ้มครองสิทธิในทางศีลธรรม (moral rights) ของนักแสดงไว้เช่นเดียวกับผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมทั้ง WPPT (ข้อ ๕)</p> <p>กำหนดให้นำข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการทำซ้ำที่จำเป็นในระบบคอมพิวเตอร์ มาใช้บังคับกับกรณีสิทธิของนักแสดงด้วยโดยอนุโลม</p> <p>เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมทั้งสอดคล้องกับ WCT และ WPPT</p>

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๕๓/๒ ผู้ใดรู้อยู่แล้วว่างานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์นั้นได้มีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ์ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ์ด้วย ถ้าได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานนั้นดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย</p> <p>(๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน</p> <p>มาตรา ๕๓/๓ การกระทำใด ๆ ดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ์</p> <p>(๑) การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ์ โดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน</p> <p>(๒) การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ์ โดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร</p> <p>(๓) การเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ที่มีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ์ โดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร</p> <p>มาตรา ๕๓/๔ การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี หรือการให้บริการเพื่อก่อให้เกิดการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้นออกจูงใจหรือก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง ให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>มาตรา ๕๓/๕ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๔ ในกรณีดังต่อไปนี้ไม่มีให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>(๑) การกระทำนั้นจำเป็นสำหรับการกระทำความแก่ งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๒) เพื่อวิเคราะห์ห้องค้ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น</p>	<p>กำหนดข้อยกเว้นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ์</p> <p>โดยศึกษาจากแนวทางการกฎหมายต่างประเทศ</p> <p>กำหนดข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี โดยศึกษาจากแนวทางการกฎหมายต่างประเทศ</p>

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖</p> <p>คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง</p>	<p>(๓) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิจารณ์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยีการเข้ารหัส โดยผู้กระทำต้องได้มาซึ่งงานหรือสำเนาของอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย และได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว</p> <p>(๔) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี</p> <p>(๕) เพื่อระงับการทำงานของมาตรการทางเทคโนโลยีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมหรือกระจายข้อมูลไปยังส่วนบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตของผู้เข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ โดยการกระทำนั้นต้องไม่กระทบต่อการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์โดยบุคคลอื่น</p> <p>(๖) การกระทำโดยเจตนาจากผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน</p> <p>(๗) การกระทำโดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร เพื่อเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ไม่อาจเข้าถึงได้ด้วยวิธีอื่น"</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p>	<p>แก้ไขชื่อหมวดให้ครอบคลุมถึงคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี ตามที่ได้เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคดีดังกล่าวขึ้นมาในหมวดนี้</p>

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดชดเชยค่าเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหาย รวมทั้งการสูญเสียประโยชน์และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการบังคับตามสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงด้วย</p>	<p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>“ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเข้ามาเกี่ยวข้องโดยสาธารณชน ได้อย่างแพร่หลาย ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดชดเชยค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>“มาตรา ๖๕/๑ให้นำมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับแก่การฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>“มาตรา ๗๐/๑ ผู้ใดกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ ตามมาตรา ๕๗/๑ หรือมาตรา ๕๗/๒ หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี ตามมาตรา ๕๗/๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗๕ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รับเสียทั้งสิ้น หรือในกรณีศาลเห็นสมควร ศาลอาจสั่งให้ทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือจะสั่งทำลายสิ่งนั้นก็ได้ โดยให้ผู้กระทำละเมิดเสียค่าใช้จ่ายในกรณีนั้น”</p>	<p>เพื่อเป็นการป้องปรามการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง จึงกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำละเมิดชดเชยค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ</p> <p>เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิหรือมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล (TRIPS) (ข้อ ๔๖)</p>
<p>มาตรา ๗๕ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำ ความผิดตามมาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๐ ให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ส่วนสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดให้รับเสียทั้งสิ้น</p>		

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๗๗ ความผิดตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗๗ ความผิดตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐/๑ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้”</p> <p>มาตรา ๑๔ บรรดาคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่มีการฟ้องคดีอาญาไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุด ให้นำมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับสิ่งที่ได้ทำขึ้น หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพิ่มลักษณะความผิดที่ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
(คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)

ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและกำหนดข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง)

๒. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

สืบเนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีและการสื่อสารทางระบบคอมพิวเตอร์มีความก้าวหน้ามากขึ้น จึงได้มีการนำข้อมูลการบริหารสิทธิ (rights management information) และมาตรการทางเทคโนโลยี (technological measures) มาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง อย่างไรก็ตามยังคงมีการละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเกิดขึ้น จึงสมควรกำหนดให้มีการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีไว้

นอกจากนี้ ได้มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการเข้าสู่อินเทอร์เน็ตผู้ให้บริการติดต่อผ่านระบบคอมพิวเตอร์ หรือผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น จึงสมควรกำหนดกระบวนการให้เจ้าของลิขสิทธิ์หรือนักแสดงมีสิทธิ ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการกระทำที่มีการอ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงหรือนางานนั้นนอกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และกำหนดเพิ่มข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงของผู้ให้บริการดังกล่าวสำหรับการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือ สิทธิของนักแสดงที่เกิดในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการโดยที่ผู้ให้บริการ มิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในระบบคอมพิวเตอร์ อีกทั้งกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่า (Punitive damages) ของค่าเสียหาย ในกรณีที่เป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย และให้ศาลมีอำนาจสั่งริบหรือสั่งทำลายสิ่งที่ใช้ในการกระทำละเมิดและสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้ รวมทั้งสั่งให้ทำให้สิ่งนั้นใช้การไม่ได้ด้วย

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๑ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” “มาตรการทางเทคโนโลยี” และ “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อความชัดเจนและสอดคล้องกับการเพิ่มบทบัญญัติเรื่องการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔)

๒.๒ เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์ในกรณีที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นการนำหลักสิทธิในการจำหน่ายครั้งแรก (first sale doctrine) มากำหนดเป็นข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๑)

(๒) กำหนดข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ในกรณีเป็นการทำซ้ำชั่วคราวที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งจำเป็นต้องเกิดการซ้ำขึ้นเพื่อนำสำเนามาใช้เพื่อให้อุปกรณ์ที่ใช้ในระบบคอมพิวเตอร์ทำงานได้ หรือเพื่อให้กระบวนการส่งงานอันมีลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ทำงานได้ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๒)

(๓) กำหนดข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ให้บริการ (service provider) ในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต การให้บริการในการติดต่อผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และการให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น เพื่อกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดให้ชัดเจน โดยกำหนดขั้นตอนว่า เมื่อมีคำสั่งศาลอนุญาตตามคำร้องของเจ้าของลิขสิทธิ์ให้ผู้ให้บริการระงับยับยั้งการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ หากผู้ให้บริการระงับยับยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดเกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามคำสั่งศาล (เพิ่มมาตรา ๓๒/๓)

๒.๓ เพิ่มสิทธิของนักแสดงในการแสดงว่าตนเป็นนักแสดงและสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนสิทธิหรือบุคคลอื่นกระทำการแสดงอันทำให้นักแสดงเสียหายต่อชื่อเสียงหรือเกียรติคุณ (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมการนำบทบัญญัติในเรื่องลิขสิทธิ์มาใช้บังคับกับสิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม โดยเพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๒/๒ และมาตรา ๓๒/๓ ให้นำมาใช้บังคับกับสิทธิของนักแสดง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

๒.๕ เพิ่มการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (เพิ่มหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ และมาตรา ๕๓/๕) ดังต่อไปนี้

(๑) การละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ

(๑.๑) กำหนดห้ามลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำดังกล่าวอาจจงใจให้เกิด ก่อให้เกิด ให้ความสะดวก หรือปกปิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

(๑.๒) กำหนดห้ามนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์ โดยผู้กระทำรู้อยู่แล้วว่างานหรือสำเนานั้นมีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ

(๑.๓) กำหนดข้อยกเว้นสำหรับการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ สำหรับการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และการเผยแพร่ต่อสาธารณชน ซึ่งงานหรือสำเนา งานอันมีลิขสิทธิ์ที่มีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร

(๒) การละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๒.๑) กำหนดห้ามการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีหรือ การให้บริการเพื่อก่อให้เกิดการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้น อาจจูงใจหรือก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

(๒.๒) กำหนดข้อยกเว้นสำหรับการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี ดังต่อไปนี้

๑) ในกรณีที่ต้องกระทำ เพื่อให้สามารถกระทำ แก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

๒) กรณีกระทำ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

๓) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่อง ของเทคโนโลยีการเข้ารหัส โดยผู้กระทำต้องได้มาซึ่งงานหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบ ด้วยกฎหมาย และได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว

๔) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือ แก้ไขระบบความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่าย คอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่าย คอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี

๕) เพื่อระงับการทำงานของมาตรการทางเทคโนโลยีในส่วนที่ เกี่ยวกับการรวบรวมหรือกระจายข้อมูลบ่งชี้ส่วนบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรม บนอินเทอร์เน็ตของผู้ที่เข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ โดยการกระทำนั้นต้องไม่กระทบต่อการเข้าถึง งานอันมีลิขสิทธิ์โดยบุคคลอื่น

๖) การกระทำโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน

๗) การกระทำโดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุดหรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร เพื่อเข้าถึง งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ไม่อาจเข้าถึงได้ด้วยวิธีอื่น

๒.๖ แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๖ เป็น “หมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง ข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อให้ครอบคลุมเรื่องข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

๒.๗ กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายในกรณีที่เป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

๒.๘ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอายุความการฟ้องคดี การขอใช้ค่าเสียหาย การขอให้ศาลสั่งเพื่อระงับหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี โดยให้นำมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับแก่การฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีโดยอนุโลม (เพิ่มมาตรา ๖๕/๑)

๒.๙ กำหนดโทษการกระทำละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีให้ชัดเจน (เพิ่มมาตรา ๗๐/๑)

๒.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลในคดีอาญาให้มีอำนาจรับสิ่งที่ได้ทำขึ้นมาหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง แทนการให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือนักแสดง เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการนำสิ่งของนั้นมาหมุนเวียนสู่ช่องทางพาณิชย์ได้อีก และเพิ่มเติมการให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้ทำสิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายสิ่งนั้นก็ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕)

๒.๑๑ กำหนดเพิ่มเติมให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๗)

๒.๑๒ กำหนดบทเฉพาะกาลให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจศาลในการสั่งตามมาตรา ๗๕ ตามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่มีการฟ้องคดีอาญาไว้ก่อนแล้วและคดียังไม่ถึงที่สุด

เรื่องเสรีจที ๑๑๐๘/๒๕๕๕

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๗๐ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีคณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย) ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่เห็นควร (๑) ให้ความเห็นชอบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์เพื่อประชาชน และ (๒) อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประเด็นอภิปรายดังต่อไปนี้ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นข้อเสนอเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ที่ได้บังคับใช้มาเป็นเวลานานซึ่งบทบัญญัติต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องบทลงโทษทางอาญาที่มีผลให้เจ้าของลิขสิทธิ์ใช้สิทธิโดยมิชอบ รวมทั้งระบบการจับเก็บค่าลิขสิทธิ์ที่ไม่เป็นธรรมและไม่เหมาะสม ไม่สามารถแก้ไขปัญหาลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้อย่างทันเหตุการณ์ สภาที่ปรึกษาฯ จึงเสนอความเห็นเพื่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะได้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับนานาประเทศ

๒. กระทรวงพาณิชย์พิจารณาความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ แล้วมีความเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะและความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ และได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์และได้จัดให้มีการรับฟังความเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปด้วย โดยได้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์เกี่ยวกับการขยายความคุ้มครองลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงให้ทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ สร้างระบบการจับเก็บค่าตอบแทนลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดและอัตราโทษให้เหมาะสมและเป็นธรรม

๓. การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์เป็นเรื่องที่มีความสำคัญในการคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์และประชาชน ซึ่งต้องคุ้มครองลิขสิทธิ์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น ในการปรับปรุงดังกล่าวจึงต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับข้อผูกพันตามที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้กับนานาประเทศด้วย

ต่อมา สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๘๐๕๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ลงมติเห็นชอบให้แยกหลักการเฉพาะสาระสำคัญในเรื่องการบริหารการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง และบทกำหนดโทษ ออกจากร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ แล้ว และอยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ทั้งนี้ ในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในส่วนของการบริหารการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง และบทกำหนดโทษ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ตรวจพิจารณา ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วตามเรื่องเสร็จที่ ๗๙๔/๒๕๕๐^๑

สำหรับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในส่วนที่ค้างการพิจารณา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมทรัพย์สินทางปัญญา) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ลงมติเห็นชอบให้แยกหลักการเฉพาะสาระสำคัญในเรื่องการบริหารการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง และบทกำหนดโทษ ออกจากร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ แล้ว คงเหลือหลักการที่ยังค้างการพิจารณา ดังต่อไปนี้

๑.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ทำซ้ำ” และ “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” เพื่อความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๑.๒ เพิ่มบทนิยามคำว่า “จำหน่าย” “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” และ “มาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๑.๓ ขยายการคุ้มครองลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงให้ทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยครอบคลุมถึงการเผยแพร่ต่อสาธารณชนทางสื่อดิจิทัลและอินเทอร์เน็ต รวมทั้งการจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider หรือ ISP) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการสื่อสารและเผยแพร่ลิขสิทธิ์ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

๑.๔ ขยายการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงให้กว้างมากขึ้น และเป็นไปตามมาตรฐานสากล เช่น สิทธิในการเผยแพร่การแสดงและสิ่งบันทึกเสียงการแสดงทางสื่อดิจิทัล การจำหน่าย และให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนาสิ่งบันทึกเสียงของนักแสดง

^๑หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๑๗๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑.๕ เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

๑.๖ กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษ (punitive damages)

๑.๗ กำหนดให้ศาลมีอำนาจริบสินค่าที่ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธินักแสดงเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศตามความตกลงว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า

๑.๘ เพิ่มบทกำหนดโทษต่อการกระทำความผิดในกรณีที่มีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิหรือการหลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์เพื่อประชาชน สรุปได้ดังนี้

(๑) การกำหนดโทษทางอาญาควรใช้เฉพาะกรณีที่จำเป็น เช่น การละเมิดลิขสิทธิ์ในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ นอกจากนั้น ควรเป็นเรื่องการเยียวยาทางแพ่ง เพราะการละเมิดลิขสิทธิ์กระทบเฉพาะผลประโยชน์ของเจ้าของสิทธิ โดยไม่ใช่ผลประโยชน์ของประชาชนหรือผู้บริโภคโดยตรง

(๒) การกำหนดอัตราโทษทางอาญาต้องเหมาะสมกับลักษณะของการกระทำความผิด เช่น ควรแยกโทษของการละเมิดลิขสิทธิ์โดยการจำหน่ายกับการเผยแพร่ต่อสาธารณชนออกจากกัน หรือกำหนดบทลงโทษผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ในอัตราที่สูงกว่าการกระทำเพื่อการค้าขนาดรองลงมา ส่วนการค้ารายย่อยไม่ควรมีโทษทางอาญา

(๓) การกำหนดโทษจำคุกควรใช้เฉพาะการละเมิดลิขสิทธิ์ในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่เท่านั้น นอกนั้นควรเป็นเพียงโทษปรับหรือเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง และไม่ควรถูกแก้ไขความผิดตามกฎหมายลิขสิทธิ์ที่กำหนดเป็นความผิดอันยอมความได้ ให้เป็นความผิดซึ่งยอมความไม่ได้

(๔) ให้มีระบบการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์ โดยตั้งคณะกรรมการกลางทำหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์หรือตั้งองค์กรกลางเพื่อทำหน้าที่ในการดูแลการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์

(๕) ให้มีการทบทวนกฎหมายลิขสิทธิ์อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจโลก และสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ

(๖) ให้กำหนดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้เหมาะสมกับลักษณะงานแต่ละประเภท เช่น การคุ้มครองโปรแกรมคอมพิวเตอร์ควรมีอายุไม่เกิน ๕ ปี

(๗) ให้รัฐประชาสัมพันธ์ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์

๒.๒ สำนักงานศาลยุติธรรม มีข้อสังเกตดังนี้

(๑) ประเทศไทยจะเน้นการดำเนินคดีต่อผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ในทางอาญาเป็นหลัก ซึ่งไม่สอดคล้องกับกฎหมายของนานาประเทศที่ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์เป็นเรื่องทางแพ่ง ส่วนโทษทางอาญาต้องใช้อย่างเป็นทางการเป็นข้อยกเว้น นอกจากนี้ การกำหนดอัตราโทษ

ของการละเมิดลิขสิทธิ์ยังไม่เหมาะสมกับลักษณะของการกระทำความผิด เพราะอัตราโทษเท่ากัน ไม่ว่าจะละเมิดลิขสิทธิ์ในลักษณะใด

(๒) การแก้ไขอัตราโทษทางอาญาควรคำนึงถึงมาตรฐานสากลที่พิจารณา ลักษณะและความร้ายแรงของการกระทำความผิดเป็นสำคัญ

(๓) ควรยกเลิกอัตราโทษขั้นต่ำเพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษได้ ตามลักษณะและความร้ายแรงของการกระทำความผิด

(๔) ควรแก้ไขหลักเกณฑ์ที่ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการของนิติบุคคล เป็นผู้ร่วมกระทำความผิดกับนิติบุคคลตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์เดียวกับมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

๒.๓ สำนักงานอัยการสูงสุด มีความเห็นและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

(๑) ควรกำหนดให้สิทธิแต่ผู้เดียว (exclusive rights) ในการจำหน่ายงาน ของเจ้าของลิขสิทธิ์ระงับไปทันทีเมื่อมีการจำหน่ายโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ไม่ควรกำหนดความผิดอาญาแผ่นดินไว้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำละเมิดในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่หรือไม่ก็ตาม เพราะการ ละเมิดลิขสิทธิ์กระทบต่อผลประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อ สาธารณชนโดยรวม

(๓) ควรยกเลิกอัตราโทษขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจ ในการลงโทษสอดคล้องกับความร้ายแรงของการกระทำความผิดได้

(๔) ควรยกเลิกมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

(๕) ไม่สมควรขยายอายุการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง ออกไปอีก เพราะสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศในเรื่องกฎหมายลิขสิทธิ์อยู่แล้ว

(๖) ควรกำหนดให้นำงานสร้างสรรค์เป็นประกันการชำระหนี้ได้ เพราะ ลิขสิทธิ์ในงานสร้างสรรค์มีค่าทางเศรษฐกิจ

๒.๔ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีข้อสังเกตดังนี้

(๑) ควรกำหนดอัตราโทษทางอาญาในการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ ให้เหมาะสมกับลักษณะความผิด และแยกประเภทความผิดในการจำหน่ายออกจากการเผยแพร่ ต่อสาธารณชน

(๒) ควรตั้งองค์กรกลางทำหน้าที่ดูแลการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์ และยกเลิก การกระทำความผิดในการจัดเก็บไม่ให้เป็นการกระทำความผิดทางอาญา โดยกำหนดให้เป็นความรับผิดทางแพ่ง

(๓) ให้แก้ไขอายุการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้เหมาะสมกับแต่ละ ประเภทงาน

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยพิจารณาความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ อนุสัญญากรุงเบอร์นว่าด้วยการคุ้มครอง งานวรรณกรรมและศิลปกรรม (Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works, 1971) และความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS)) ประกอบกับสนธิสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยอินเทอร์เน็ต (WIPO Internet Treaties) ได้แก่ สนธิสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยลิขสิทธิ์ (WIPO Copyright Treaty : WCT) และสนธิสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยการแสดง และสิ่งบันทึกเสียง (WIPO Performances and Phonograms Treaty : WPPT) รวมทั้ง วิเคราะห์เปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

๓.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้สอดคล้อง กับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓.๒ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔) ดังต่อไปนี้

(๑) ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ทำซ้ำ” ออก เนื่องจากเป็นการ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้มีความหมายรวมถึงการทำซ้ำชั่วคราวและการทำซ้ำถาวร แต่โดยที่บทนิยาม คำว่า “ทำซ้ำ” มีความหมายรวมถึงการทำซ้ำไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวรอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมอีก

(๒) ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” ออก เนื่องจากเหตุผลของการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามนี้ เพื่อให้ครอบคลุมถึงการเผยแพร่ ต่อสาธารณชนทางอินเทอร์เน็ต และเพื่อตัดเรื่องการทำนายออกจากการเผยแพร่ ต่อสาธารณชน อย่างไรก็ตามในบทนิยามคำว่า “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” มีความหมายกว้าง ครอบคลุมถึงการเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น ซึ่งย่อมรวมถึง การเผยแพร่ต่อสาธารณชนทางอินเทอร์เน็ตด้วย จึงไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม ดังกล่าว และเมื่อไม่มีการแยกเรื่องสิทธิทำนายก็ไม่จำเป็นต้องแก้ไขบทนิยามนี้อีก

(๓) ตัดการเพิ่มบทนิยามคำว่า “ทำนาย” ออก เนื่องจากการเพิ่ม บทนิยามนี้ เป็นการเพิ่มเพื่อให้รับกับการแยกกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิแต่เพียงผู้เดียว ของเจ้าของลิขสิทธิ์ในเรื่องการทำนายให้มีเพียงสิทธิในการทำนายครั้งแรกซึ่งต้นฉบับ หรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์ และกำหนดสิทธิในการทำนายครั้งแรกออกจากสิทธิในการเผยแพร่ ต่อสาธารณชน ซึ่งการแยกกำหนดสิทธิในการทำนายจะกระทบต่อโครงสร้างเกี่ยวกับความผิด และข้อยกเว้นการกระทำละเมิดทั้งหมด คณะกรรมการฯ จึงให้คงเรื่องสิทธิทำนายไว้ รวมในความหมายของการเผยแพร่ต่อสาธารณชน และกำหนดเป็นข้อยกเว้นการกระทำละเมิด ลิขสิทธิ์ในกรณีที่เป็นการทำนายต้นฉบับหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์

(๔) แก้อไขความหมายของบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และข้อ ๑๒^๖ ของสนธิสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยลิขสิทธิ์ (WIPO Copyright Treaty : WCT) และข้อ ๑๙^๗ ของสนธิสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยการแสดงและสิ่งบันทึกเสียง (WIPO Performances and Phonograms Treaty : WPPT)

(๕) แก้อไขความหมายบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และข้อ ๑๑^๘ ของ WCT และข้อ ๑๘^๙ ของ WPPT

^๖Article 12 Obligations concerning Rights Management Information

(1) Contracting Parties shall provide adequate and effective legal remedies against any person knowingly performing any of the following acts knowing, or with respect to civil remedies having reasonable grounds to know, that it will induce, enable, facilitate or conceal an infringement of any right covered by this Treaty or the Berne Convention:

(i) to remove or alter any electronic rights management information without authority;

(ii) to distribute, import for distribution, broadcast or communicate to the public, without authority, works or copies of works knowing that electronic rights management information has been removed or altered without authority.

(2) As used in this Article, “rights management information” means information which identifies the work, the author of the work, the owner of any right in the work, or information about the terms and conditions of use of the work, and any numbers or codes that represent such information, when any of these items of information is attached to a copy of a work or appears in connection with the communication of a work to the public.

^๗Article 19 Obligations concerning Rights Management Information

(1) Contracting Parties shall provide adequate and effective legal remedies against any person knowingly performing any of the following acts knowing, or with respect to civil remedies having reasonable grounds to know, that it will induce, enable, facilitate or conceal an infringement of any right covered by this Treaty:

(i) to remove or alter any electronic rights management information without authority;

(ii) to distribute, import for distribution, broadcast, communicate or make available to the public, without authority, performances, copies of fixed performances or phonograms knowing that electronic rights management information has been removed or altered without authority.

(2) As used in this Article, “rights management information” means information which identifies the performer, the performance of the performer, the producer of the phonogram, the phonogram, the owner of any right in the performance or phonogram, or information about the terms and conditions of use of the performance or phonogram, and any numbers or codes that represent such information, when any of these items of information is attached to a copy of a fixed performance or a phonogram or appears in connection with the communication or making available of a fixed performance or a phonogram to the public.

^๘Article 11 Obligations concerning Technological Measures

Contracting Parties shall provide adequate legal protection and effective legal remedies against the circumvention of effective technological measures that are used by authors

(๖) เพิ่มบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย และให้สอดคล้องกับความหมายของ “circumvention” ใน WCT และ WPPT ซึ่งการกำหนดบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” ได้ศึกษาเปรียบเทียบและนำแบบอย่างมาจากกฎหมาย Digital Millennium Copyright Act 1998 (DMCA) ของสหรัฐอเมริกา Copyright Act ของสิงคโปร์ และ Copyright Law ของญี่ปุ่น

๓.๓ ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมสิทธิแต่ผู้เดียวของเจ้าของลิขสิทธิ์ ที่แยกสิทธิในการจำหน่ายครั้งแรกซึ่งต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ออกจากสิทธิในการเผยแพร่ต่อสาธารณชน และกำหนดให้ชัดเจนว่าเป็นสิทธิในการจำหน่ายครั้งแรกนั้นออกเพราะจะกระทบต่อโครงสร้างเกี่ยวกับความผิดและข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งหมด และให้คงเรื่องสิทธิจำหน่ายไว้รวมอยู่ในความหมายของการเผยแพร่ต่อสาธารณชน และกำหนดเป็นข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ในกรณีที่เป็นกรณียุติต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ในกรณีที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย (ร่างมาตรา ๗ เดิม ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕) และตัดการแก้ไขเพิ่มเติมมาตราอื่นที่ได้แก้ไขการอ้างอิงมาตราอื่นเนื่องจากการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕

๓.๔ ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมสิทธิในทางศีลธรรม (moral rights) ของผู้สร้างสรรค์ ที่เพิ่มการห้ามโอน เว้นแต่การโอนทางมรดก (ร่างมาตรา ๘ เดิม ที่เพิ่มมาตรา ๑๘ วรรคสอง) ออก เพราะสิทธิในทางศีลธรรมเป็นเรื่องเฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์ แต่เมื่อผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตายก็ให้สิทธิแก่ทายาทปกป้องสิทธิทางศีลธรรมของผู้สร้างสรรค์เท่านั้น มิใช่เรื่องการโอนสิทธิในทางศีลธรรมของเจ้าของลิขสิทธิ์ให้แก่ทายาท

๓.๕ แก้ไขเพิ่มเติมการเพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๓๒/๑ มาตรา ๓๒/๒ และมาตรา ๓๒/๓) ดังนี้

(๑) เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ กรณีที่มีการจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ที่ผู้จำหน่ายได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิทธิแต่ผู้เดียวของเจ้าของลิขสิทธิ์ในการจำหน่ายงานอันมีลิขสิทธิ์ให้มีเพียงสิทธิในการจำหน่ายครั้งแรกซึ่งต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๑)

in connection with the exercise of their rights under this Treaty or the Berne Convention and that restrict acts, in respect of their works, which are not authorized by the authors concerned or permitted by law.

⁴Article 18 Obligations concerning Technological Measures

Contracting Parties shall provide adequate legal protection and effective legal remedies against the circumvention of effective technological measures that are used by performers or producers of phonograms in connection with the exercise of their rights under this Treaty and that restrict acts, in respect of their performances or phonograms, which are not authorized by the performers or the producers of phonograms concerned or permitted by law.

(๒) แก้ไขถ้อยคำในการเพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการทำซ้ำชั่วคราวที่จำเป็นในระบบคอมพิวเตอร์ให้ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๒)

(๓) แก้ไขกระบวนการในกรณีที่เพิ่มข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (service provider) ในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้บริการในการติดต่อผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และการให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่นเพื่อกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดไว้ในพระราชบัญญัติให้ชัดเจน โดยตัดความที่ให้อำนาจในการกำหนดข้อยกเว้นในกฎกระทรวงออก (ร่างมาตรา ๑๐ เดิม ที่เพิ่มมาตรา ๓๒/๒) และกำหนดความหมายของผู้ให้บริการให้ชัดเจนและมีความหมายเช่นเดียวกับผู้ให้บริการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และเพิ่มกระบวนการที่ให้ผู้ให้บริการระงับยับยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ โดยเมื่อมีคำสั่งศาลอนุญาตตามคำร้องของเจ้าของลิขสิทธิ์ให้ผู้ให้บริการระงับยับยั้งการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ หากผู้ให้บริการระงับยับยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามคำสั่งศาล โดยการกำหนดขั้นตอนในเรื่องนี้ได้รับฟังความเห็นของผู้ให้บริการและกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้หารือกระบวนการออกคำสั่งศาลกับผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาด้วยแล้ว (เพิ่มมาตรา ๓๒/๓)

๓.๖ ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมสิทธิของนักแสดง (ร่างมาตรา ๑๑ ถึงร่างมาตรา ๑๔ เดิม) ออก เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการแก้ไขเพิ่มเติมก็เพื่อคุ้มครองสิทธิของนักแสดงให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล และ WPPT แต่โดยที่ระบบการคุ้มครองในเรื่องสิทธิข้างเคียงของประเทศไทยได้กำหนดเฉพาะสิทธิของนักแสดงเท่านั้น ส่วนสิทธิของผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียงและงานแพร่เสียงแพร่ภาพได้รับความคุ้มครองในฐานะที่เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ ซึ่งแตกต่างจากที่กำหนดไว้ใน WPPT การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางเรื่องของสิทธิของนักแสดงนั้นจะทำให้บทบัญญัติของกฎหมายไม่สอดคล้องกับระบบกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทย ประกอบกับประเทศไทยยังไม่เป็นภาคีของ WPPT จึงยังไม่มีความจำเป็นที่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมสิทธิของนักแสดง ผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงขอตัดเรื่องดังกล่าวออกไป

๓.๗ เพิ่มสิทธิในทางศีลธรรม (moral rights) เพื่อให้นักแสดงมีสิทธิที่จะแสดงตนว่าเป็นนักแสดงในการแสดงของตน และห้ามบุคคลอื่นบิดเบือน ดัดทอน ดัดแปลง หรือทำด้วยประการอื่นใด ทำให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของนักแสดง เช่นเดียวกับสิทธิทางศีลธรรมของเจ้าของลิขสิทธิ์ (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

๓.๘ แก้ไขเพิ่มเติมการนำบทบัญญัติในเรื่องลิขสิทธิ์มาใช้บังคับกับสิทธิของนักแสดง โดยเพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๒/๒ และมาตรา ๓๒/๓ ให้นำมาใช้บังคับกับสิทธิของนักแสดง (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

๓.๙ เพิ่มหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ และมาตรา ๕๓/๕) ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

(๑) การละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ (เพิ่มมาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒) ได้แก้ไขโดยกำหนดให้เฉพาะการลบหรือการเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิและการนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์ โดยรู้อยู่แล้วว่าได้มีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยตัดเรื่องการจำหน่ายหรือนำเข้าเพื่อการจำหน่ายสิ่งที่ใช้ในการแสดงข้อมูลการบริหารสิทธิออก

(๒) ข้อยกเว้นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ (เพิ่มมาตรา ๕๓/๓) ได้กำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และนำข้อยกเว้นสำหรับสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่กำหนดเพิ่มไว้ในหมวด ๖ มารวมกำหนดเป็นข้อยกเว้นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ และเพิ่มข้อยกเว้นของการเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยองค์กรดังกล่าวไว้ด้วย

(๓) การละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (เพิ่มมาตรา ๕๓/๔) ได้กำหนดการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีให้ชัดเจน และเพิ่มการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีทั้งที่ใช้ในการควบคุมการเข้าถึงงานและที่ใช้ในการป้องกันการทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์และสิ่งบันทึกการแสดง เพื่อให้การคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงได้ผลดียิ่งขึ้น โดยห้ามมิให้มีการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีดังกล่าว และนำเรื่องการห้ามการให้บริการเพื่อหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีมารวมกำหนดไว้ในมาตราเดียวกัน นอกจากนั้นได้ตัดการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีในเรื่องของการผลิต นำเข้า จำหน่าย จัดหา ค่าซึ่งอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ หรือส่วนประกอบที่มีการส่งเสริมการขาย มีวัตถุประสงค์สำคัญทางการค้า หรือออกแบบ หรือผลิต โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการหลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี เพราะอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ หรือส่วนประกอบของอุปกรณ์หรือผลิตภัณฑ์นั้นอาจนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการอื่นได้ด้วย ซึ่งไม่สามารถที่จะแยกแยะได้ชัดเจนว่าอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ หรือส่วนประกอบนั้นมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อใช้ในการใด อันทำให้บทบัญญัติที่กำหนดความรับผิดในเรื่องนี้มีความไม่ชัดเจนและคลุมเครือ

(๔) ข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (เพิ่มมาตรา ๕๓/๕) ได้แยกการกำหนดข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีเป็นอีกมาตราหนึ่งให้ชัดเจน

(๔.๑) เพิ่มข้อยกเว้นการกระทำละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีในกรณีที่เป็นการกระทำเพื่อให้สามารถกระทำการตามที่ได้รับข้อยกเว้นการกระทำอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ได้ เพื่อมิให้ข้อยกเว้นสำหรับการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์เป็นอันไร้ผล เพราะในกรณีที่งานอันมีลิขสิทธิ์มีการใช้มาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อป้องกันการทำซ้ำหรือเข้าถึงงาน

อันมีลิขสิทธิ์ หากผู้กระทำได้รับการคุ้มครองการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์แต่ต้องรับผิดชอบเพราะการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี ก็จะทำให้เกิดความไม่สมดุลในการคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์และประโยชน์สาธารณะ

(๔.๒) ข้อยกเว้นในกรณีที่เป็นกรกระทำเพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์

(๔.๓) ข้อยกเว้นเรื่องการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยีการเข้ารหัส

(๔.๔) ตัดข้อยกเว้นเรื่องการคุ้มครองผู้เยาว์ออก

(๔.๕) ข้อยกเว้นเรื่องการทดสอบ ตรวจสอบ และแก้ไขระบบความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ และเครือข่ายคอมพิวเตอร์

(๔.๖) ข้อยกเว้นเรื่องการระงับมาตรการในการรวบรวมหรือกระจายข้อมูลบ่งชี้ส่วนบุคคล

(๔.๗) ข้อยกเว้นเรื่องการกระทำโดยเจ้าพนักงาน

(๔.๘) ข้อยกเว้นเรื่องการกระทำของสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ

๓.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๖ เพื่อให้ครอบคลุมถึงการดำเนินคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๘)

๓.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการจ่ายค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ โดยให้คงเรื่องการชดเชยค่าเสียหายในมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง และเพิ่มความเป็นวรรคสอง ให้มีการจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาให้สาธารณชนเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้อย่างแพร่หลาย (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

๓.๑๒ เพิ่มมาตรา ๖๕/๑ เพื่อกำหนดเรื่องอายุความฟ้องคดี การชดเชยค่าเสียหายและการขอให้ศาลสั่งเพื่อบังคับหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี โดยให้นำมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับแก่การฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๖๕/๑)

๓.๑๓ แก้ไขบทกำหนดโทษ โดยกำหนดโทษการกระทำละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีให้ชัดเจน (ร่างมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๗๐/๑)

๓.๑๔ ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมที่กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งในคดีแพ่งให้รับสิ่งที่ได้ทำขึ้นมาหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เพราะเป็นเรื่องในคดีแพ่งซึ่งศาลไม่มีอำนาจสั่งรับของในคดีแพ่ง แต่นำหลักการดังกล่าวมาแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๕ ในคดีอาญา ให้ศาลมีอำนาจรับสิ่งของดังกล่าวแทนการให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือนักแสดง เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการนำสิ่งของนั้นมา

หมุนเวียนสู่ช่องทางการพาณิชย์ได้อีก และเพิ่มเติมการให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้ทำสิ่งนั้น
ใช้ไม่ได้หรือทำลายสิ่งนั้นก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕)

๓.๑๕ กำหนดเพิ่มเติมให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดเกี่ยวกับการ
การละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๗๗)

๓.๑๖ กำหนดบทเฉพาะกาล ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจศาลในการสั่ง
ตามมาตรา ๗๕ ตามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัติฯ มาใช้บังคับกับคดีละเมิดลิขสิทธิ์
หรือสิทธิของนักแสดงที่มีการฟ้องคดีอาญาไว้ก่อนแล้วและคดียังไม่ถึงที่สุด (ร่างมาตรา ๑๔)

ส่วนข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้น เป็นข้อสังเกตเกี่ยวกับองค์การจัดเก็บ
ค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง และการปรับปรุงบทกำหนดโทษ ซึ่งเป็นเรื่องที่คณะกรรมการฯ
ได้แยกตรวจพิจารณาในเรื่องดังกล่าวตามมติคณะรัฐมนตรีไปแล้ว กรณีจึงไม่มีประเด็นข้อสังเกต
ที่ต้องพิจารณาอีก

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติฯ และร่างพระราชบัญญัติฯ ให้เหมาะสมและถูกต้องตามแบบการร่างกฎหมาย

.....

มาตรการทางเทคโนโลยีและข้อมูลบริหารสิทธิ*

มาตรการทางเทคโนโลยีคืออะไร และเกี่ยวข้องกับลิขสิทธิ์อย่างไร

ปัจจุบัน แม้งานลิขสิทธิ์จะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 แต่การละเมิดลิขสิทธิ์ก็ยังคงปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก กลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานอันมีลิขสิทธิ์ เช่น อุตสาหกรรมเพลง อุตสาหกรรมภาพยนตร์ และอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ จึงได้พยายามหามาตรการต่างๆ ในการที่จะป้องกัน

การละเมิดลิขสิทธิ์ที่นอกเหนือไปจากที่กฎหมายลิขสิทธิ์ได้ให้ไว้ มาตรการหนึ่งที่เจ้าของลิขสิทธิ์นำมาใช้ คือ มาตรการทางเทคโนโลยี กล่าวคือ เจ้าของลิขสิทธิ์จะนำเทคโนโลยีมาใช้ควบคุมการเข้าถึง (Access Control) หรือป้องกันการทำซ้ำ (Copy Control) งานอันมีลิขสิทธิ์ของตน เพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลอื่นๆ เข้าถึงหรือทำซ้ำงานลิขสิทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาต เช่น การที่สถานีโทรทัศน์ใส่รหัสสัญญาณ เพื่อป้องกันการรับชมรายการเคเบิลทีวี ซึ่งเป็นงานลิขสิทธิ์ของสถานีโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นต้น

มาตรการทางเทคโนโลยี เปรียบเสมือนแม่กุญแจที่เจ้าของลิขสิทธิ์นำมาล็อกงานลิขสิทธิ์ไว้ ส่งผลให้บุคคลใดๆ ไม่สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ได้ เว้นแต่ เจ้าของลิขสิทธิ์จะได้อนุญาต โดยให้ลูกกุญแจแก่บุคคลนั้นไปใช้ปลดล็อกแม่กุญแจ

การที่เจ้าของลิขสิทธิ์นำมาตรการทางเทคโนโลยีมาใช้กับงานลิขสิทธิ์จะทำให้งานลิขสิทธิ์สามารถถูกละเมิดได้ยากขึ้น เพราะจะมีแต่เฉพาะบุคคลที่เจ้าของลิขสิทธิ์อนุญาตให้ใช้งานลิขสิทธิ์เท่านั้นที่จะสามารถ มีลูกกุญแจปลดล็อกเข้าไปใช้งานลิขสิทธิ์ได้

ตัวอย่างของมาตรการทางเทคโนโลยีมีอะไรบ้าง

ปัจจุบัน มาตรการทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้กับงานลิขสิทธิ์มี ๒ รูปแบบ คือ

๑. มาตรการทางเทคโนโลยีในการป้องกันการทำซ้ำงานลิขสิทธิ์ (Copy Control)

ตัวอย่างเช่น การเข้ารหัสในงานเพลงที่ให้ประชาชนทั่วไปเข้าไปรับฟังผ่านเว็บไซต์ โดยที่ประชาชนสามารถรับฟังได้อย่างเดียว แต่ไม่สามารถดาวน์โหลดงานเพลงนั้นได้เนื่องจากมีการใส่เทคโนโลยีป้องกันไว้ กล่าวคือ เจ้าของลิขสิทธิ์เพลงอนุญาตให้เข้าถึงงานเพลงได้โดยการฟังเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ โดยการนำเทคโนโลยีมาป้องกัน

๒. มาตรการทางเทคโนโลยีในการควบคุมการเข้าถึงงานลิขสิทธิ์ (Access Control)

ตัวอย่างเช่น การเข้ารหัสโซนดีวีดีภาพยนตร์ตามทวีป กล่าวคือ การที่เราซื้อแผ่นดีวีดีภาพยนตร์มาจากทวีปยุโรปหรืออเมริกา แล้วนำมาเปิดกับเครื่องเล่นดีวีดีที่เมืองไทยผลปรากฏว่าไม่สามารถเปิดแผ่นดีวีดีภาพยนตร์นั้นได้เพราะว่าเจ้าของลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ได้นำมาตรการทางเทคโนโลยีมาใส่ไว้ในแผ่นดีวีดีเพื่อป้องกันการเข้าถึงภาพยนตร์ในโซนเอเชียรวมถึงประเทศไทย เป็นต้น

* ที่มา : สำนักกฎหมาย กรมทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อมูลการบริหารสิทธิ คืออะไร

บริษัท/ห้างร้านที่อยู่ในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เช่น เพลง ภาพยนตร์ ซอฟต์แวร์ และวรรณกรรม อาจผลิตงานสร้างสรรค์ชิ้นปีหนึ่งๆ เป็นจำนวนมาก ซึ่งในการบริหารจัดการและจัดเก็บงานลิขสิทธิ์ บริษัท/ห้างร้านดังกล่าวจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานลิขสิทธิ์ ไม่ว่าจะเป็น ชื่อผลงานชื่อผู้สร้างสรรค์ ชื่อผู้ประพันธ์ ชื่อเจ้าของลิขสิทธิ์ ตลอดจนข้อกำหนดหรือเงื่อนไขการใช้สิทธิต่างๆของงานลิขสิทธิ์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เรียกรวมกันว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ”

อย่างไรก็ดี ในการค้นหา ชื่อผลงาน ผู้สร้างสรรค์ ผู้ประพันธ์ เจ้าของลิขสิทธิ์ ตลอดจนข้อกำหนดหรือเงื่อนไขการใช้สิทธิต่างๆ ของงานลิขสิทธิ์หนึ่งๆ จากงานลิขสิทธิ์หลายหมื่นหลายแสนงาน อาจทำได้โดยไม่คล่องตัวนัก ดังนั้น กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ จึงได้กำหนดตัวเลขหรือรหัสที่ใช้แทนข้อมูลดังกล่าวเพื่อทำให้การบริหารจัดการงานลิขสิทธิ์เป็นไปได้อย่างง่ายขึ้น กลุ่มรหัสหรือตัวเลขดังกล่าวก็ถือเป็นข้อมูลการบริหารสิทธิเช่นเดียวกัน

ข้อมูลการบริหารสิทธินี้ ไม่ใช่งานลิขสิทธิ์ แต่เป็นข้อมูลที่บ่งชี้ถึงงานลิขสิทธิ์ เช่น ชื่อผู้แต่งหนังสือ ชื่อหนังสือ ซึ่งร่างกฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับที่เสนอแก้ไขได้ให้นิยามไว้ ดังนี้

“ข้อมูลการบริหารสิทธิ” หมายความว่า ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงผู้สร้างสรรค์ งานสร้างสรรค์ นักแสดง การแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือระยะเวลาและเงื่อนไขการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ ตลอดจนตัวเลขหรือรหัสแทนข้อมูลดังกล่าว โดยข้อมูลเช่นว่านี้ ติดอยู่หรือปรากฏเกี่ยวข้องกับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง

ตัวอย่างของข้อมูลการบริหารสิทธิ

ตารางแสดงตัวอย่างข้อมูลการบริหารสิทธิที่เป็นตัวเลขหรือรหัส
ที่กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ใช้กับงานลิขสิทธิ์ประเภทต่างๆ

ข้อมูลการบริหารสิทธิ	งานลิขสิทธิ์
International Standard Musical Work Code (ISWC)	งานดนตรีกรรม
International Standard Audiovisual Number (ISAN)	งานโสตทัศนวัสดุ
International Standard Recording Code (ISRC)	งานสิ่งบันทึกเสียง
International Standard Book Number (ISBN)	หนังสือ ซอฟต์แวร์ และสื่อมีเดียผสม

การกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายในกรณีที่เป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย^{*}

๑. ค่าเสียหายของการละเมิดลิขสิทธิ์ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับปัจจุบัน คืออะไร

คือ ค่าเสียหายที่พิจารณาจากความร้ายแรงของความเสียหาย รวมถึงการสูญเสียประโยชน์ และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการบังคับตามสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ ศาลเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาสั่งให้ผู้เสียหายจ่ายค่าเสียหายตามที่เห็นสมควร

ทั้งนี้ ในร่างกฎหมาย มาตรา ๖๔ วรรคสอง ได้เพิ่มเติม ดังนี้

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาเป็นเหตุให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง”

ซึ่งในร่างกฎหมายดังกล่าว เป็นการกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง จ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายในกรณีที่เป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย หรือเรียกว่าเป็นการกำหนดค่าสินไหมทดแทนในเชิงลงโทษ (Punitive Damages)

๒. ค่าสินไหมทดแทนในเชิงลงโทษคืออะไร

คือ ค่าเสียหายที่ศาลอาจกำหนดให้แก่ผู้เสียหายนอกเหนือไปจากค่าเสียหายตามปกติที่ให้ตามความรุนแรงและพฤติการณ์แห่งการละเมิด (Compensatory Damages) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการลงโทษจำเลยที่มีจิตใจหรือเจตนาร้ายในการก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

ทั้งนี้ การกำหนดค่าสินไหมทดแทนในเชิงลงโทษในประเทศไทยได้มีการนำมาใช้กับกฎหมายอื่นๆ เช่น

๑) พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕

๒) พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑

๓) พระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑

^{*} ที่มา : สำนักกฎหมาย กรมทรัพย์สินทางปัญญา

การเพิ่มอำนาจศาลในการริบ/สั่งให้ใช้ไม่ได้/สั่งทำลาย
ซึ่งสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์และสิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิด*

กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับปัจจุบัน ศาลมีอำนาจในการจัดการกับสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์และสิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิด ดังนี้

มาตรา ๗๕ บัญญัติว่า “บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้และยังคงเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๙ หรือ ๗๐ ให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ส่วนสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น” โดยแยกการกระทำ ดังนี้

- 1) สินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์
- 2) สิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิด ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบ

ร่างกฎหมาย มาตรา ๗๕ กำหนดให้ศาลมีอำนาจในการจัดการกับสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์และสิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิด โดยการริบหรือทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้ หรือทำลาย

“มาตรา ๗๕ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น หรือในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลอาจสั่งให้ทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือจะสั่งทำลายสิ่งนั้นก็ได้ โดยให้ผู้กระทำละเมิดเสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

ร่างมาตรา ๗๕ นี้ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลในคดีอาญาให้มีอำนาจริบสิ่งที่ได้ทำขึ้นมาหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง แทนการให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือนักแสดง เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการนำสิ่งของนั้นมาหมุนเวียนสู่ช่องทางการพาณิชย์ได้อีก และเพิ่มเติมการให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้ทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายสิ่งนั้นก็ได้ นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้ผู้กระทำละเมิดเป็นผู้ชดเชยค่าใช้จ่ายในการทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ดังกล่าว

อีกทั้ง เป็นการแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับความตกลง Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS) ข้อ 46 ภายใต้ต้องการการค้าโลกที่ระบุว่า ให้อำนาจศาลในการสั่งให้สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ถูกกำจัดออกไปจากช่องทางทางการค้าและพาณิชย์ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หากสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ยังคงปรากฏอยู่ในช่องทางทางการค้าขาย แต่ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

* ที่มา : สำนักกฎหมาย กรมทรัพย์สินทางปัญญา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและกำหนดชื่อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์
และสิทธิของนักแสดง)*

๑. เนื่องจากแนวโน้มพฤติกรรมผู้บริโภคในการใช้งานลิขสิทธิ์เปลี่ยนแปลงไป จากเดิมที่เคยบริโภคงานลิขสิทธิ์ เช่น เพลง ภาพยนตร์ เกมส์ หนังสือ ผ่านร้านค้าต่างๆ ปัจจุบันก็หันไปบริโภคงานลิขสิทธิ์ โดยการดาวน์โหลดผ่านสื่อดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นผ่านทางอินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย และโทรศัพท์มือถือ ซึ่งการใช้งานลิขสิทธิ์ผ่านสื่อดิจิทัลดังกล่าวสามารถทำซ้ำงานลิขสิทธิ์ได้ง่ายและรวดเร็ว ดังนั้น เจ้าของลิขสิทธิ์ รวมถึงผู้สร้างสรรค์งานลิขสิทธิ์คนไทย จึงได้นำมาตรการทางเทคโนโลยีมาใช้ปกป้องงานลิขสิทธิ์ ที่อยู่ในรูปดิจิทัล เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้บริโภคดาวน์โหลดงานลิขสิทธิ์ของตนไปใช้โดยไม่จ่ายค่าลิขสิทธิ์ ซึ่งหากเราไม่มีกฎหมายที่ให้การคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีแล้ว ความพยายามของเจ้าของลิขสิทธิ์ในการที่จะปกป้องงานลิขสิทธิ์ดิจิทัลของตนไม่ให้บุคคลใดมาละเมิดก็จะเป็นอันไร้ผล ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตัวเจ้าของลิขสิทธิ์เอง ตลอดจนทั้งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative industry) ของประเทศในภาพรวม

๒. การกำหนดชื่อยกเว้นสำหรับการจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์ ในกรณีที่ได้มา ซึ่งกรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกระทำที่ได้รับยกเว้นว่าไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งจะทำให้เกิดความชัดเจนว่า เมื่อผู้ซื้อได้ซื้องานอันมีลิขสิทธิ์มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ผู้ซื้อสามารถนำไปขายต่อได้โดยไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งการบัญญัติในลักษณะนี้ น่าจะเป็นประโยชน์และสร้างความชัดเจนให้แก่ประชาชนโดยทั่วไปได้

๓. การกำหนดข้อจำกัดความรับผิดสำหรับผู้ให้บริการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider) ที่ปัจจุบันความรับผิดตามกฎหมายลิขสิทธิ์ของผู้ให้บริการทางอินเทอร์เน็ต ตามกฎหมายปัจจุบัน ยังไม่มีความชัดเจน ดังนั้น เพื่อกำหนดชื่อยกเว้นความรับผิดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดขั้นตอนว่า เมื่อเจ้าของลิขสิทธิ์พบการละเมิดลิขสิทธิ์ที่อยู่ในความดูแลของผู้ให้บริการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต แล้วทำคำร้องต่อศาลให้ศาลออกคำสั่งตามคำร้องของเจ้าของลิขสิทธิ์ให้ผู้ให้บริการระงับยับยั้งการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือ นำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ หากผู้ให้บริการระงับยับยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ ของผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดเกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และความเสียหายใดๆ ซึ่งจะทำให้เอกชนทั้งไทยและต่างประเทศที่สนใจจะเข้ามาลงทุนในไทย มีความมั่นใจที่จะเข้ามาลงทุนมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะประเภทธุรกิจสร้างสรรค์ (Digital Content) ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างมาก

* ที่มา : สำนักกฎหมาย กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๔. การกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายในกรณีที่เป็นกรกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย ซึ่งเป็นการกำหนดโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการลงโทษจำเลยที่มีจิตใจหรือเจตนาร้ายในการก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

๕. ประโยชน์ต่อภาพลักษณ์ทางการค้าของประเทศ ซึ่งที่ผ่านมาประเทศคู่ค้าของไทย เช่น สหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป ได้แสดงข้อกังวลเกี่ยวกับปัญหาการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของไทยซึ่งมีความรุนแรงและเป็นอุปสรรคทางการค้าที่สำคัญที่ทำให้ประเทศคู่ค้าได้รับความเสียหาย ดังนั้น การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ให้ครอบคลุมถึงการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่เจ้าของงานลิขสิทธิ์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เป็นคู่ค้ากับไทยนำมาใช้ปกป้องงานลิขสิทธิ์จะมีส่วนช่วยในการปรับภาพลักษณ์ทางการค้าของประเทศ ตลอดจนสร้างบรรยากาศทางการค้า และการลงทุนที่เป็นมิตรต่ออุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทย

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง (Focus Group)
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและกำหนดช้อยกเว้น
การกระทำละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง)*

๑. ความเป็นมา

๑. กระทรวงพาณิชย์ โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยจัดทำเป็นร่าง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ อนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีคณะที่ ๕ ที่มีมติเห็นควรอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน

๒. สลค.ได้แจ้งมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๗ ให้ทุกส่วนราชการจัดทำแผนพัฒนา กฎหมาย และดำเนินการพัฒนากฎหมายตามแผนดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในเดือนกันยายน ๒๕๔๘

๓. กรมฯ ได้จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา และได้จัดทำ แผนพัฒนากฎหมายปี ๒๕๔๘ โดยบรรจุร่าง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้ในแผน ซึ่งได้มีการ ประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อยกร่างกฎหมายดังกล่าวจำนวน ๑๐ ครั้ง และจัดประชุมเพื่อฟัง ความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง (Focus Group) ๑ ครั้ง

๔. เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๘ กรมได้เสนอ ร่าง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ไปยัง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยแก้ไขเพิ่มเติมเรื่อง

- คำนิยาม
- ข้อมูลการบริหารสิทธิ
- มาตรการทางเทคโนโลยี
- ความรับผิดชอบของผู้ให้บริการทางอินเทอร์เน็ต
- การจัดเก็บค่าตอบแทน และ
- บทกำหนดโทษ

๕. คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไป

* ที่มา : สำนักกฎหมาย กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๖. เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอขอแยกหลักการ
ในร่าง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เฉพาะสาระสำคัญในเรื่องการบริหารการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์
และสิทธิของนักแสดง และบทกำหนดโทษออกมาเป็นร่างกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง

๗. เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้แยกหลักการเฉพาะ
สาระสำคัญในเรื่องการบริหารการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง และบทกำหนดโทษ ออกเป็น
ร่างอีกฉบับหนึ่งเพื่อเร่งพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในรัฐบาลนายกรัฐมนตรี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

๘. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาสาระสำคัญร่างลิขสิทธิ์ฯ ในเรื่องการบริหาร
การจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง และบทกำหนดโทษเสร็จเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐
และได้เสนอร่างฯ ดังกล่าว ไปยังสำนักเลขาธิการ ครม. และ สนช. ตามลำดับ

ส่วนประเด็นอื่นๆ ที่เหลือในร่างกฎหมายฉบับเดิม ยังอยู่ระหว่างรอการพิจารณาของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คือ

- เรื่องคำนิยาม
- ข้อมูลการบริหารสิทธิ
- มาตรการทางเทคโนโลยี และ
- ความรับผิดชอบของผู้ให้บริการทางอินเทอร์เน็ต

๙. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ประชุมร่างกฎหมายที่เหลืออยู่ในกฎหมาย
ฉบับเดิม คือ ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและ
กำหนดข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง) ตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒
จนแล้วเสร็จเมื่อกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

๑๐. คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและกำหนดข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิ
ของนักแสดง) ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

๑๑. คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (วิปรัฐบาล) ได้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและกำหนดข้อยกเว้น
การกระทำละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง) แล้วเสร็จและอยู่ระหว่างการบรรจุในระเบียบวาระ
การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

๑๒. เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๕๖

๑๓. เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ กรมฯ ได้ไปชี้แจงที่สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาเกี่ยวกับความสอดคล้องของหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ กับแนวนโยบายของ คสช. และ
ความจำเป็นเร่งด่วนของร่างกฎหมายที่ค้างการพิจารณาอยู่ในกระบวนการนิติบัญญัติ

๑๔. เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ
ฉบับนี้แล้ว และขณะนี้อยู่ระหว่างรอการบรรจุวาระเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

๒. ผลการรับฟังความคิดเห็น (Focus Group)

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน (Focus Group) เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ณ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ มีผู้เข้าร่วมการประชุมประมาณ ๑๐๐ คน สรุปความเห็นได้ ๖ ประเด็น ดังนี้

ก. ข้อมูลการบริหารสิทธิ

- ควรกำหนดการคุ้มครองเฉพาะข้อมูลการบริหารสิทธิทางอิเล็กทรอนิกส์

ข. มาตรการทางเทคโนโลยี

- ควรให้ความคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถคุ้มครองสิทธิให้ทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่

- ควรกำหนดข้อยกเว้นการละเมิดสำหรับผู้ทำลายมาตรการทางเทคโนโลยี และรวมถึงการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำละเมิด

ค. การทำซ้ำในสื่อดิจิทัล ควรกำหนดข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงสำหรับการทำซ้ำชั่วคราวไว้ แต่ที่ประชุมบางส่วนเห็นว่าควรใช้หลักข้อยกเว้นตามมาตรา ๓๒

ง. สิทธิของนักแสดง

- ควรให้มีกฎหมายคุ้มครองสิทธิของนักแสดงในยุคเทคโนโลยีดิจิทัลและอินเทอร์เน็ต

- ควรขยายความคุ้มครองสิทธิของนักแสดงให้รวมถึงการเผยแพร่การแสดงและสิ่งบันทึกเสียงการแสดงทางอินเทอร์เน็ต การจำหน่าย และการให้เช่าต้นฉบับหรือสิ่งบันทึกเสียงการแสดง

- ควรเพิ่มการคุ้มครองสิทธิทางศีลธรรมแก่นักแสดงทำนองเดียวกับเจ้าของลิขสิทธิ์

จ. การจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider หรือ ISP) ที่ประชุมมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

- ไม่ควรกำหนดให้ ISP ต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดที่เกิดขึ้นบนเครือข่ายของตน เนื่องจากปัจจุบัน ISP ให้ความร่วมมือในการนำข้อมูลในการนำข้อมูลที่ละเมิดลิขสิทธิ์ออกจาก website อยู่แล้ว นอกจากนี้ ควรให้เป็นเรื่องของการพิสูจน์เจตนาและการกระทำว่า ISP รู้หรือมีเหตุอันควรรู้หรือไม่ว่า มีงานอันละเมิดลิขสิทธิ์บนเครือข่ายของตน

- ควรกำหนดให้ ISP ต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดที่เกิดขึ้นบนเครือข่ายของตน เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ ISP ให้ความร่วมมือกับเจ้าของลิขสิทธิ์ในการป้องกันการละเมิดเพิ่มขึ้นและทำให้ ISP ปฏิบัติตัวได้อย่างมั่นใจได้มากขึ้นว่า การกระทำของตนเป็นการละเมิดหรือไม่

นอกจากนี้ ยังได้จัดประชุมเพื่อฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง (Focus Group) เกี่ยวกับประเด็นและแนวทางเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. อีกครั้ง เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ ณ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมประมาณ ๑๐๐ คน สรุปความเห็นแยกได้ ๓ ประเด็น ดังนี้

ก. เห็นควรไม่ขยายการคุ้มครองสิทธิของนักแสดง ตามมาตรา ๔๕ โดยยังคงกำหนดให้เฉพาะผู้นำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงไปแพร่เสียงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม

ให้แก่นักแสดง เนื่องจากการขยายการคุ้มครองให้นักแสดงได้รับสิทธิจากการนำสิ่งบันทึกภาพและเสียง การแสดงโสตทัศนวัสดุ หรือภาพยนตร์ไปเผยแพร่แล้วจะทำให้เป็นการขยายการคุ้มครองเกินกว่าที่ สนธิสัญญา WPPT (WIPO Performances and Phonograms Treaty) กำหนดไว้ และมีผลผูกพันให้ไทย ต้องให้ความคุ้มครองตามหลักปฏิบัติอย่างคนชาติ (National Treatment) แก่ประเทศสมาชิกนั้นด้วย

ข. การทำสัญญาของนักแสดง เป็นเรื่องที่คุณสัญญาต้องไปเจรจาตกลงกัน ซึ่งหากกำหนด ไว้ในกฎหมาย จะทำให้เป็นการขัดกับหลักเสรีภาพในการทำสัญญาได้ แนวทางการแก้ไขควรจัดทำ สัญญามาตรฐาน เป็นแนวทางให้แก่นักแสดงใช้ในการเจรจาท่อง

ค. กำหนดห้ามมิให้มีการโอนสิทธิทางศีลธรรมของนักแสดงเนื่องจากเป็นสิทธิส่วนตัว ของนักแสดงจึงควรดูแลสิทธินี้ด้วยตนเอง

(4) เปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.org) ระหว่างวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ มีผู้แสดง ความคิดเห็น ๑๘ คน สรุปความเป็นแยกได้ ๓ ประเด็น ดังนี้

ก. การรับฟังความคิดเห็น ควรจะจัดทำข้อมูลในลักษณะที่ประชาชนทั่วไปอ่านแล้ว เข้าใจง่าย หรือข้อความที่แก้ไขโดยย่อหรือสรุปประกอบร่างที่แก้ไขด้วย

ข. ปัญหาการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์ที่ไม่เป็นธรรม เช่น ตูคาราโอเกะแต่ละตู้ใช้เพลงของค่าย เพลงไม่เท่ากันทำไมต้องเสียค่าลิขสิทธิ์เท่ากัน และรายได้ของตูคาราโอเกะแต่ละตู้ไม่เท่ากันทำไมต้อง เสียค่าลิขสิทธิ์เท่ากัน เป็นต้น

ค. การจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์เพลงที่แจ้งไว้กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา ควรมีข้อบังคับ จำนวนเพลงว่ามีกี่เพลงควรเก็บเงินเท่าใดเมื่อมีผู้นำไปใช้ไม่ครบตามจำนวนที่แจ้งไว้ ก็ไม่ควรเก็บ เต็มอัตรา

๓. ข้อเสนอแนะและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความเห็นและ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์เพื่อประชาชน สรุปได้ดังนี้

(๑) การกำหนดโทษทางอาญาควรใช้เฉพาะกรณีที่จำเป็น เช่น การละเมิด ลิขสิทธิ์ในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ นอกจากนั้น ควรเป็นเรื่องการเยียวยาทางแพ่ง เพราะการละเมิด ลิขสิทธิ์กระทบเฉพาะผลประโยชน์ของเจ้าของสิทธิ โดยไม่ใช่ผลประโยชน์ของประชาชนหรือผู้บริโภค โดยตรง

(๒) การกำหนดอัตราโทษทางอาญาต้องเหมาะสมกับลักษณะของการกระทำ ความผิด เช่น ควรแยกโทษของการละเมิดลิขสิทธิ์โดยการจำหน่ายกับการเผยแพร่ต่อสาธารณชน ออกจากกัน หรือกำหนดบทลงโทษผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ในอัตราที่สูงกว่าการกระทำ เพื่อการค้าขนาดรองลงมา ส่วนการค้ารายย่อยไม่ควรมีโทษทางอาญา

(๓) การกำหนดโทษจำคุกควรใช้เฉพาะการละเมิดลิขสิทธิ์ในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่เท่านั้น นอกนั้นควรเป็นเพียงโทษปรับหรือเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง และไม่ควรแก้ไขความผิดตามกฎหมายลิขสิทธิ์ที่กำหนดเป็นความผิดอันยอมความได้ ให้เป็นความผิดซึ่งยอมความไม่ได้

(๔) ให้มีระบบการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์ โดยตั้งคณะกรรมการกลางทำหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์หรือตั้งองค์กรกลางเพื่อทำหน้าที่ในการดูแลการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์

(๕) ให้มีการทบทวนกฎหมายลิขสิทธิ์อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจโลก และสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ

(๖) ให้กำหนดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้เหมาะสมกับลักษณะงานแต่ละประเภท เช่น การคุ้มครองโปรแกรมคอมพิวเตอร์ควรมีอายุไม่เกิน ๕ ปี

(๗) ให้รัฐประชาสัมพันธ์ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์

๓.๒ สำนักงานศาลยุติธรรม มีข้อสังเกตดังนี้

(๑) ประเทศไทยจะเน้นการดำเนินคดีต่อผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ในทางอาญาเป็นหลัก ซึ่งไม่สอดคล้องกับกฎหมายของนานาประเทศที่ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์เป็นเรื่องทางแพ่ง ส่วนโทษทางอาญาต้องใช้อย่างเป็นข้อยกเว้น นอกจากนี้ การกำหนดอัตราโทษของการละเมิดลิขสิทธิ์ยังไม่เหมาะสมกับลักษณะของการกระทำความผิด เพราะอัตราโทษเท่ากันไม่ว่าจะละเมิดลิขสิทธิ์ในลักษณะใด

(๒) การแก้ไขอัตราโทษทางอาญาควรคำนึงถึงมาตรฐานสากลที่พิจารณาลักษณะและความร้ายแรงของการกระทำความผิดเป็นสำคัญ

(๓) ควรยกเลิกอัตราโทษขั้นต่ำเพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษได้ตามลักษณะและความร้ายแรงของการกระทำความผิด

(๔) ควรแก้ไขหลักเกณฑ์ที่ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการของนิติบุคคลเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดกับนิติบุคคลตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์เดียวกับมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

๓.๓ สำนักงานอัยการสูงสุด มีความเห็นและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

(๑) ควรกำหนดให้สิทธิแต่ผู้เดียว (exclusive rights) ในการจำหน่ายงานของเจ้าของลิขสิทธิ์ระงับไปทันทีเมื่อมีการจำหน่ายโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ไม่ควรกำหนดความผิดอาญาแผ่นดินไว้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำละเมิดในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่หรือไม่ก็ตาม เพราะการละเมิดลิขสิทธิ์กระทบต่อผลประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อสาธารณชนโดยรวม

(๓) ควรยกเลิกอัตราโทษขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจในการลงโทษสอดคล้องกับความร้ายแรงของการกระทำความผิดได้

(๔) ควรยกเลิกมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

(๕) ไม่สมควรขยายอายุการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงออกไปอีก เพราะสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศในเรื่องกฎหมายลิขสิทธิ์อยู่แล้ว

(๖) ควรกำหนดให้นำงานสร้างสรรค์เป็นประกันการชำระหนี้ได้ เพราะลิขสิทธิ์ในงานสร้างสรรค์มีค่าทางเศรษฐกิจ

๓.๔ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีข้อสังเกตดังนี้

(๑) ควรกำหนดอัตราโทษทางอาญาในการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ให้เหมาะสมกับลักษณะความผิด และแยกประเภทความผิดในการจำหน่ายออกจากการเผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๒) ควรตั้งองค์กรกลางทำหน้าที่ดูแลการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์ และยกเลิกการกระทำความผิดในการจัดเก็บไม่ให้เป็นการผิดทางอาญา โดยกำหนดให้เป็นความรับผิดทางแพ่ง

(๓) ให้แก้ไขอายุการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้เหมาะสมกับแต่ละประเภทงาน

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗
- ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ.

พระราชบัญญัติ

ลิขสิทธิ์

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้สร้างสรรค์” หมายความว่า ผู้ทำหรือผู้ก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์อย่างใดอย่างหนึ่ง
ที่เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

“ลิขสิทธิ์” หมายความว่า สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะทำการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้
เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น

“วรรณกรรม” หมายความว่า งานนิพนธ์ที่ทำขึ้นทุกชนิด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่ง
เขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ และให้หมายความรวมถึงโปรแกรม
คอมพิวเตอร์ด้วย

“โปรแกรมคอมพิวเตอร์” หมายความว่า คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดที่นำไปใช้กับ
เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานหรือเพื่อให้ได้รับผลอย่างหนึ่งอย่างใด ทั้งนี้ ไม่
ว่าจะเป็นภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในลักษณะใด

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑/ตอนที่ ๕๙ ก./หน้า ๑/๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๗

“นาฏกรรม” หมายความว่า งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือการแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว และให้หมายความรวมถึงการแสดงโดยวิธีใดด้วย

“ศิลปกรรม” หมายความว่า งานอันมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) งานจิตรกรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่ประกอบด้วยเส้น แสง สี หรือสิ่งอื่น อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ลงบนวัสดุอย่างเดียวหรือหลายอย่าง

(๒) งานประติมากรรม ได้แก่ งานสร้างสรรค์รูปทรงที่เกี่ยวกับปริมาตรที่สัมผัสและจับต้องได้

(๓) งานภาพพิมพ์ ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพด้วยกรรมวิธีทางการพิมพ์ และให้หมายความรวมถึงแม่พิมพ์หรือแบบพิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์ด้วย

(๔) งานสถาปัตยกรรม ได้แก่ งานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง งานออกแบบตกแต่งภายในหรือภายนอก ตลอดจนบริเวณของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือการสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๕) งานภาพถ่าย ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพที่เกิดจากการใช้เครื่องมือบันทึกภาพ โดยให้แสงผ่านเลนส์ไปยังฟิล์มหรือกระจก และล้างด้วยน้ำยาซึ่งมีสูตรเฉพาะ หรือด้วยกรรมวิธีใด ๆ อันทำให้เกิดภาพขึ้น หรือการบันทึกภาพโดยเครื่องมือหรือวิธีการอย่างอื่น

(๖) งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้าง ภาพร่าง หรืองานสร้างสรรค์รูปทรงสามมิติอันเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์

(๗) งานศิลปะประยุกต์ ได้แก่ งานที่นำเอางานตาม (๑) ถึง (๖) อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากการชื่นชมในคุณค่าของตัวงานดังกล่าวนั้น เช่น นำไปใช้สอย นำไปตกแต่งวัสดุหรือสิ่งของอันเป็นเครื่องใช้หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ทั้งนี้ ไม่ว่างานตาม (๑) ถึง (๗) จะมีคุณค่าทางศิลปะหรือไม่ และให้หมายความรวมถึงภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย

“ดนตรีกรรม” หมายความว่า งานเกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลงหรือขับร้องไม่ว่าจะมีทำนองและคำร้องหรือมีทำนองอย่างเดียว และให้หมายความรวมถึงโน้ตเพลงหรือแผนภูมิเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว

“โสตทัศนวัสดุ” หมายความว่า งานอันประกอบด้วยลำดับของภาพโดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะอย่างใด อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก โดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบงานนั้นด้วย ถ้ามี

“ภาพยนตร์” หมายความว่า โสตทัศนวัสดุนั้นประกอบด้วยลำดับของภาพ ซึ่งสามารถนำออกฉายต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์หรือสามารถบันทึกลงบนวัสดุอื่น เพื่อนำออกฉายต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์ และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์นั้นด้วย ถ้ามี

“สิ่งบันทึกเสียง” หมายความว่า งานอันประกอบด้วยลำดับของเสียงดนตรี เสียงการแสดง หรือเสียงอื่นใด โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะใด ๆ อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีกโดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น แต่ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์หรือเสียงประกอบโสตทัศนวัสดุอย่างอื่น

“นักแสดง” หมายความว่า ผู้แสดง นักดนตรี นักร้อง นักเต้น นักรำ และผู้ซึ่งแสดงท่าทาง ร้อง กล่าว พากย์ แสดงตามบทหรือในลักษณะอื่นใด

“งานแพร่เสียงแพร่ภาพ” หมายความว่า งานที่นำออกสู่สาธารณชนโดยการแพร่เสียงทางวิทยุกระจายเสียง การแพร่เสียงและหรือภาพทางวิทยุโทรทัศน์ หรือโดยวิธีอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกัน

“ทำซ้ำ” หมายความว่า รวมถึง คัดลอกไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้หมายความถึง คัดลอกหรือทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากสื่อบันทึกใด ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“ดัดแปลง” หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปแบบ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม ให้หมายความรวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปแบบวรรณกรรมหรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้หมายความรวมถึง ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปแบบ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำชิ้นใหม่

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรมให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรมให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม ให้หมายความรวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติหรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม ให้หมายความรวมถึง จัดลำดับเรียบเรียงเสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่

“เผยแพร่ต่อสาธารณชน” หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

“การโฆษณา” หมายความว่า การนำสำเนาจำลองของงานไม่ว่าในรูปหรือลักษณะอย่างใดที่สร้างขึ้นโดยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ออกจำหน่าย โดยสำเนาจำลองนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ไม่หมายความรวมถึง การแสดงหรือการทำให้ปรากฏซึ่งนาฏกรรม ดนตรีกรรม หรือภาพยนตร์ การบรรยายหรือการปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพเกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรมออกแสดงและการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญามอบหมายด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการลิขสิทธิ์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ลิขสิทธิ์

ส่วนที่ ๑

งานอันมีลิขสิทธิ์

มาตรา ๖ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ ของผู้สร้างสรรค์ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างไร

การคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่คลุมถึงความคิด หรือขั้นตอน กรรมวิธีหรือระบบ หรือวิธีใช้หรือทำงาน หรือแนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์

มาตรา ๗ สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสารอันมิใช่งานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

(๒) รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

(๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น

(๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

(๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

ส่วนที่ ๒

การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์

มาตรา ๘ ให้ผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานที่ตนได้สร้างสรรค์ขึ้นภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ยังไม่ได้มีการโฆษณางาน ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรืออยู่ในราชอาณาจักรหรือเป็นผู้มีสัญชาติหรืออยู่ในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย ตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์งานนั้น

(๒) ในกรณีที่ได้มีการโฆษณาแล้ว การโฆษณานั้นในครั้งแรกได้กระทำขึ้นในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือในกรณีที่การโฆษณาครั้งแรกได้กระทำนอกราชอาณาจักรหรือในประเทศอื่นที่ไม่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หากได้มีการโฆษณาดังกล่าวในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณาครั้งแรก หรือผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ในขณะที่มีการโฆษณางานครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย ถ้าผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล นิติบุคคลนั้นต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

มาตรา ๙ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นของผู้สร้างสรรค์ แต่นายจ้างมีสิทธินำงานนั้นออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ตามที่เป็นวัตถุประสงค์แห่งการจ้างแรงงานนั้น

มาตรา ๑๐ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการรับจ้างบุคคลอื่น ให้ผู้ว่าจ้างเป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานนั้น เว้นแต่ผู้สร้างสรรค์และผู้ว่าจ้างจะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ งานใดมีลักษณะเป็นการดัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ผู้ที่ได้ดัดแปลงนั้นมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้ดัดแปลงตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงานของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกดัดแปลง

มาตรา ๑๒ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มารวบรวมหรือประกอบเข้ากันโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือเป็นการนำเอาข้อมูลหรือสิ่งอื่นใดซึ่งสามารถอ่านหรือถ่ายทอดได้โดยอาศัยเครื่องกลหรืออุปกรณ์อื่นใดมารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน หากผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันซึ่งงานดังกล่าวขึ้นโดยการคัดเลือกหรือจัดลำดับในลักษณะซึ่งมิได้ลอกเลียนงานของบุคคลอื่น ให้ผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันนั้นมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงาน หรือข้อมูลหรือสิ่งอื่นใด ของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกนำมารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน

มาตรา ๑๓ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การมีลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นย่อมมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมของตน เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

ส่วนที่ ๓ การคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔ เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง
- (๔) ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น
- (๕) อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตาม (๑) (๒) หรือ (๓) โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดหรือไม่ก็ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมไม่ได้ การพิจารณาว่าเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง (๕) จะเป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตามมาตรา ๑๕ (๕) ย่อมไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธินั้นได้ด้วย เว้นแต่ในหนังสืออนุญาตได้ระบุเป็นข้อห้ามไว้

มาตรา ๑๗ ลิขสิทธิ์นั้นย่อมโอนให้แก่กันได้
เจ้าของลิขสิทธิ์อาจโอนลิขสิทธิ์ของตนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้แก่บุคคลอื่นได้ และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ได้
การโอนลิขสิทธิ์ตามวรรคสองซึ่งมิใช่ทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสิบปี

มาตรา ๑๘ ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิที่จะแสดงว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์งานดังกล่าว และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนลิขสิทธิ์หรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน ดัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์ และเมื่อผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตายทายาทของผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

ส่วนที่ ๔

อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วม และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการโฆษณางานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๐ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยผู้สร้างสรรค์ใช้นามแฝงหรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์ ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่รู้ตัวผู้สร้างสรรค์ให้นำมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ในงานศิลปะประยุกต์ให้มีอายุห้าสิบห้าปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบห้าปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๓ ลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมตามมาตรา ๑๔ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๔ การโฆษณางานตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ อันเป็นการเริ่มนับอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หมายความว่า การนำงานออกทำการโฆษณาโดยความยินยอมของเจ้าของลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๕ เมื่ออายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ครบกำหนดในปีใด ถ้าวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่ตรงกับวันสิ้นปีปฏิทิน หรือในกรณีที่ไม้อาจทราบวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่แน่นอน ให้ลิขสิทธิ์ยังคงมีอยู่ต่อไปจนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น

มาตรา ๒๖ การนำงานอันมีลิขสิทธิ์ออกทำการโฆษณาภายหลังจากที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลงไม่ก่อให้เกิดลิขสิทธิ์ในงานนั้น ๆ ขึ้นใหม่

ส่วนที่ ๕ การละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๗ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

มาตรา ๒๘ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกเสียงอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ทั้งนี้ ไม่ว่าในสถานที่เป็นเสียงและหรือภาพ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๒๙ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานแพร่เสียงแพร่ภาพอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำได้ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๒) แพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๓) จัดให้ประชาชนฟังและหรือชมงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยเรียกเก็บเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นในทางการค้า

มาตรา ๓๐ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๓๑ ผู้ใดรู้อยู่แล้วหรือมีเหตุอันควรรู้ว่างานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานนั้นเพื่อหากำไร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำได้ต่อไปนี้

- (๑) ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย ให้เช่า เสนอให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือเสนอให้เช่าซื้อ
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์
- (๔) นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

ส่วนที่ ๖

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๒ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติของเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ภายใต้บังคับบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามวรรคหนึ่ง มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำได้ต่อไปนี้

- (๑) วิจัยหรือศึกษางานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่นในครอบครัวหรือญาติสนิท
- (๓) ดิจิทัล วิจัย หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๕) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการสอนของตน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
- (๗) ทำซ้ำ ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือตัดทอนหรือทำบทสรุปโดยผู้สอนหรือสถาบันศึกษา เพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร
- (๘) นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

มาตรา ๓๓ การกล่าว คัดลอก เลียน หรืออ้างอิงงานบางตอนตามสมควรจากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๔ การทำซ้ำโดยบรรณาธิการของห้องสมุดซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หากการทำซ้ำนั้นมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่น
- (๒) การทำซ้ำงานบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการวิจัยหรือการศึกษา

มาตรา ๓๕ การกระทำแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัยหรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของเจ้าของสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๓) ดิชม วิจารณ์ หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น
- (๕) ทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในจำนวนที่สมควรโดยบุคคลผู้ซึ่งได้ซื้อหรือได้รับโปรแกรมนั้นมาจากบุคคลอื่นโดยถูกต้อง เพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในการบำรุงรักษาหรือป้องกันการสูญหาย
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- (๗) นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ
- (๘) ดัดแปลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในกรณีที่จำเป็นแก่การใช้
- (๙) จัดทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเก็บรักษาไว้สำหรับการอ้างอิง หรือค้นคว้าเพื่อประโยชน์ของสาธารณชน

มาตรา ๓๖ การนำงานนาฏกรรม หรือดนตรีกรรมออกแสดงเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามความเหมาะสมโดยมิได้จัดทำขึ้น หรือดำเนินการเพื่อหากำไรเนื่องจากการจัดให้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนนั้น และมีได้จัดเก็บค่าเข้าชมไม่ว่าโดยทางตรง หรือโดยทางอ้อมและนักแสดงไม่ได้รับค่าตอบแทนในการแสดงนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากเป็นการดำเนินการโดยสมาคม มูลนิธิ หรือองค์การอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณกุศล การศึกษา การศาสนา หรือการสังคมสงเคราะห์ และได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๗ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การก่อสร้าง การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์ การแพร่ภาพ หรือการกระทำใด ๆ ทำนองเดียวกันนี้ซึ่งศิลปกรรมได้อันตั้งเปิดเผยประจำอยู่ในที่สาธารณะ นอกจากงานสถาปัตยกรรม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๘ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานสถาปัตยกรรมใด มิให้ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานสถาปัตยกรรมนั้น

มาตรา ๓๙ การถ่ายภาพหรือการถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานใด ๆ อันมีศิลปกรรมใดรวมอยู่เป็นส่วนประกอบด้วย มิให้ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมใดมีบุคคลอื่นนอกจากผู้สร้างสรรค์เป็นเจ้าของอยู่ด้วยการที่ผู้สร้างสรรค์คนเดียวกันได้ทำศิลปกรรมนั้นอีกในภายหลังในลักษณะที่เป็นการทำซ้ำบางส่วนกับศิลปกรรมเดิม หรือใช้แบบพิมพ์ ภาพร่าง แผนผัง แบบจำลอง หรือข้อมูลที่ได้จากการศึกษาที่ใช้ในการทำศิลปกรรมเดิม ถ้าปรากฏว่าผู้สร้างสรรค์มิได้ทำซ้ำหรือลอกแบบในส่วนอันเป็นสาระสำคัญของศิลปกรรมเดิม มิให้ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๔๑ อาคารใดเป็นงานสถาปัตยกรรมอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ การบูรณะอาคารนั้นในรูปแบบเดิม มิให้ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ได้สิ้นสุดลงแล้ว มิให้ถือว่าการนำภาพยนตร์นั้นเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานที่ใช้จัดทำภาพยนตร์นั้น

มาตรา ๔๓ การทำซ้ำ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการโดยเจ้าพนักงาน ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานดังกล่าวซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ มิให้ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

หมวด ๒

สิทธิของนักแสดง

มาตรา ๔๔ นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวกับการแสดงของตนดังต่อไปนี้

(๑) แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งการแสดง เว้นแต่จะเป็นการแพร่เสียงแพร่ภาพหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนจากสิ่งบันทึกการแสดงที่มีการบันทึกไว้แล้ว

(๒) บันทึกการแสดงที่ยังไม่มีการบันทึกไว้แล้ว

(๓) ทำซ้ำซึ่งสิ่งบันทึกการแสดงที่มีผู้บันทึกไว้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดงหรือสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้รับอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่น หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่เข้าข่ายยกเว้นการละเมิดสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๕๓

มาตรา ๔๕ ผู้ใดนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงซึ่งได้นำออกเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าแล้ว หรือนำสำเนาของงานนั้นไปแพร่เสียงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรง ให้ผู้นั้นจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่นักแสดง ในกรณีที่ตกลงค่าตอบแทนไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้มีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น

คำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่การแสดงหรือการบันทึกเสียงการแสดงใดมีนักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงเหล่านั้นอาจแต่งตั้งตัวแทนร่วมเพื่อดูแลหรือบริหารเกี่ยวกับสิทธิของตนได้

มาตรา ๔๗ ให้นักแสดงมีสิทธิในการแสดงตามมาตรา ๔๕ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงนั้นมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือ
- (๒) การแสดงหรือส่วนใหญ่ของการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๔๘ ให้นักแสดงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๕ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ในขณะที่มีการบันทึกเสียงการแสดงนั้น หรือในขณะที่เรียกร้องสิทธิ หรือ
- (๒) การบันทึกเสียงการแสดงหรือส่วนใหญ่ของการบันทึกเสียงการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๔๙ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๔ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการแสดง ในกรณีที่มีการบันทึกการแสดงให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการบันทึกการแสดง

มาตรา ๕๐ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๔ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้มีการบันทึกเสียงการแสดง

มาตรา ๕๑ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ย่อมโอนให้แก่กันได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองก็ได้

ในกรณีที่มิ้นักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงมีสิทธิโอนเฉพาะสิทธิส่วนที่เป็นของตนเท่านั้น

การโอนโดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสามปี

มาตรา ๕๒ ผู้ใดกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๔๔ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดงหรือไม่จ่ายค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๕ ให้ถือว่าผู้นั้นละเมิดสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๕๓ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม

หมวด ๓

การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

มาตรา ๕๔ ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งประสงค์จะขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในงานที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนในรูปของสิ่งพิมพ์หรืออย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน หรือค้นคว้า ที่มีไว้วัตถุประสงค์เพื่อหากำไรอาจยื่นคำขอต่ออธิบดี โดยแสดงหลักฐานว่าผู้ขอได้ขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในการจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย หรือทำซ้ำสำเนา งานที่ได้เคยจัดพิมพ์งานแปลเป็นภาษาไทยดังกล่าวจากเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่ได้รับการปฏิเสธหรือเมื่อได้ใช้เวลาอันสมควรแล้วแต่ตกลงกันไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอดังกล่าว

(๑) เจ้าของลิขสิทธิ์มิได้จัดทำหรืออนุญาตให้ผู้ใดจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยของงานดังกล่าวออกทำการโฆษณาภายในสามปีหลังจากที่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก หรือ

(๒) เจ้าของลิขสิทธิ์ได้จัดพิมพ์คำแปลงานของตนเป็นภาษาไทยออกทำการโฆษณา ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดสามปีหลังจากที่ได้จัดพิมพ์คำแปลงานดังกล่าวครั้งสุดท้ายไม่มีการจัดพิมพ์คำแปลงานนั้นอีกและไม่มีสำเนาคำแปลงานดังกล่าวในท้องตลาด

การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต หากระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) สิ้นสุดลงไม่เกินหกเดือน

(๒) ในกรณีให้อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการจัดทำคำแปลหรือจัดพิมพ์คำแปลงานที่ได้รับอนุญาตดังกล่าว และในกรณีที่ระยะเวลาในหนังสืออนุญาตยังไม่สิ้นสุดลงหรือสิ้นสุดยังไม่เกินหกเดือน ห้ามมิให้อธิบดีอนุญาตให้บุคคลอื่นจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยในงานลิขสิทธิ์เดียวกันนั้นอีก

(๓) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตโอนสิทธิที่ได้รับอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น

(๔) ถ้าเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์แสดงต่ออธิบดีว่าตนได้จัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย หรือจัดพิมพ์คำแปลงานดังกล่าวเป็นภาษาไทย โดยมีเนื้อหาเหมือนกันกับสิ่งพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๕ และจำหน่ายสิ่งพิมพ์นั้นในราคาที่เหมาะสมโดยเปรียบเทียบกับงานอื่นในลักษณะเดียวกันที่จำหน่ายในประเทศไทย ให้อธิบดีมีคำสั่งว่าหนังสืออนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นอันสิ้นสุดลง และแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบถึงคำสั่งดังกล่าวโดยไม่ชักช้า

สำเนาส่งพิมพ์ที่จัดทำหรือจัดพิมพ์ขึ้นก่อนที่อธิบดีมีคำสั่งให้หนังสืออนุญาตสิ้นสุดลง ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิที่จะจำหน่ายสำเนาดังกล่าวจนกว่าจะหมดสิ้นไป

(๕) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งสำเนาสิ่งพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตให้จัดแปลหรือจัดทำเป็นภาษาไทยดังกล่าว เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (ก) ผู้รับที่อยู่ต่างประเทศเป็นบุคคลสัญชาติไทย
- (ข) สิ่งพิมพ์ดังกล่าวใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า
- (ค) การส่งสิ่งพิมพ์ดังกล่าวจะต้องไม่เป็นไปเพื่อการค้า และ
- (ง) ประเทศที่สิ่งพิมพ์ถูกส่งไปดังกล่าวจะต้องอนุญาตให้ประเทศไทยส่งหรือแจกจ่ายสิ่งพิมพ์ดังกล่าวในประเทศนั้น

มาตรา ๕๕ เมื่อได้รับคำขอตามมาตรา ๕๔ ให้อธิบดีดำเนินการให้มีการตกลงกันระหว่างคู่กรณีในเรื่องค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ ในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณา มีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น และอาจกำหนดเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้มีการกำหนดค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์แล้ว ให้อธิบดีออกหนังสืออนุญาตให้แก่ผู้ขอใช้ลิขสิทธิ์

คำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๔

คณะกรรมการลิขสิทธิ์

มาตรา ๕๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการลิขสิทธิ์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสิบสองคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคมเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงและผู้แทนของสมาคมผู้ใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเป็นกรรมการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๕๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๕๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๕

(๓) ส่งเสริมหรือสนับสนุนสมาคม หรือองค์กรของผู้สร้างสรรค์หรือนักแสดงเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อจัดเก็บค่าตอบแทนจากบุคคลอื่นที่ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และการคุ้มครองหรือปกป้องสิทธิหรือประโยชน์อื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

หมวด ๕

ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ

มาตรา ๖๑ งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์และสิทธิของนักแสดงของประเทศไทยที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วยย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖

คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๒ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะ เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้น เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงใน งานดังกล่าว เว้นแต่จำเลยจะได้แย้งว่าไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง หรือได้แย้ง สิทธิของโจทก์

งานใดมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อของบุคคลใดที่อ้างว่าตนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิ ของนักแสดงแสดงไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อนั้นเป็นผู้ สร้างสรรค์หรือนักแสดง

งานใดไม่มีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ หรือมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ แต่ มิได้อ้างว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และมีชื่อหรือสิ่งใดที่ใช้แทนชื่อของบุคคลอื่นซึ่ง อ้างว่าเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณาแสดงไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งเป็นผู้ พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณานั้นเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานนั้น

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเมื่อพ้นกำหนด สามปีนับแต่วันที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ศาลมีอำนาจสั่งให้ ผู้ละเมิดชดเชยค่าเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร โดย คำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหาย รวมทั้งการสูญเสียประโยชน์และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการ บังคับตามสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงด้วย

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่มีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าบุคคลใดกระทำการหรือกำลังจะ กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิ ของนักแสดงอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวระงับหรือละเว้นการกระทำดังกล่าวนั้นได้

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงใน การเรียกร้องค่าเสียหายตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๖๖ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของบุคคลใด ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นสินค้า หรือตรวจสอบเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ สมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การค้นพบหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๖๐ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๗๔ (ใช้บังคับมิได้)^๖

(คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๔ วรรคสอง จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖)

มาตรา ๗๕ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๐ ให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ส่วนสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๗๖ ค่าปรับที่ได้ชำระตามคำพิพากษา ให้จ่ายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นจำนวนกึ่งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งสำหรับส่วนที่เกินจำนวนเงินค่าปรับที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้รับแล้วนั้น

มาตรา ๗๗ ความผิดตามมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๘ งานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

^๖ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

งานที่ได้จัดทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ แต่เป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ จึงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมของประเทศและระหว่างประเทศ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองด้านลิขสิทธิ์ให้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและเพื่อส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์งานในด้านวรรณกรรม ศิลปกรรม และงานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เรื่อง ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ^๓

ปณตกร/เพิ่มเติม
๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖

^๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนที่ ๔๓ ก/หน้า ๑๖/๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

(๒๑)

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๙๗๙๕๗

๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐพิธี
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เลขรับ ๖๘๗๙
วันที่ ๒๘ ต.ค. ๒๕๕๗
เวลา ๐๘.๒๘ น.

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๐ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ จำนวน ๑๐ ฉบับ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๑๒๕/๕๗ วันที่ ๒๖ ต.ค. ๕๗
เวลา ๐๘.๓๕ น. ส่ง ส.ร.ค. พ.ร.ม.
สำนักการประชุม

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

๑. ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางแพ่งเพื่อความปลอดภัยจากมลพิษน้ำมัน พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ . .) พ.ศ. (ปรับปรุงหน่วยงานที่ได้รับ

ยกเว้นภาษีประจำปี)

๓. ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. (กำหนดความผิดเกี่ยวกับการถ่ายวิดีโอ

ในโรงภาพยนตร์)

๔. ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. (คุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ)

๕. ร่างพระราชบัญญัติความลับทางการค้า (ฉบับที่ . .) พ.ศ.

๖. ร่างพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน (ฉบับที่ . .) พ.ศ.

๗. ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ . .) พ.ศ. (ส่งใบสั่งทางไปรษณีย์)

๘. ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ . .) พ.ศ. (กำหนดสัญญาณจราจร

เพิ่มเติมกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ไฟฉายเรืองแสงในการแสดงสัญญาณจราจรได้)

๙. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

๑๐. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม (ฉบับที่ . .) พ.ศ.

จำนวน ๑๐ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๑๐ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔ (อมราลักษณ์)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

กลุ่มงานนิติคดี
รับที่ ๒๑ (นร) / ๒๕๕๗
วันที่ ๒๘ / ๑๐ / ๕๗
เวลา ๑๐.๐๐ น.
สำนักการประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” “มาตรการทางเทคโนโลยี” และ “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๑)
- (๓) เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงกรณีการทำซ้ำที่จำเป็นในระบบคอมพิวเตอร์ และกรณีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงโดยผู้ให้บริการซึ่งมิใช่ผู้ควบคุมริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๒ และมาตรา ๓๒/๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)
- (๔) เพิ่มสิทธิของนักแสดงในการแสดงว่าตนเป็นนักแสดงและสิทธิที่จะห้ามผู้รับโอนสิทธิหรือบุคคลอื่นกระทำการแสดงอันทำให้นักแสดงเสียหายต่อชื่อเสียงหรือเกียรติคุณ (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)
- (๕) เพิ่มการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี การฟ้องคดี บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี และการเปรียบเทียบคดี (เพิ่มหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ และมาตรา ๕๓/๕ แก้ไขเพิ่มเติม ชื่อหมวด ๒ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง ข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี เพิ่มมาตรา ๖๕/๑ และมาตรา ๗๐/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๗)
- (๖) กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายในกรณีที่เป็นกรกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลในคดีอาญาให้มีอำนาจสั่งริบสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงและสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดหรืออาจสั่งให้ทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือจะสั่งทำลายสิ่งนั้นก็ไว้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕)

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันมีการนำข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี มาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง สมควรกำหนดให้มีการคุ้มครอง ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี รวมทั้งกำหนดข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ และสิทธิของนักแสดงเพิ่มขึ้น อีกทั้งสมควรกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงที่ทำให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเข้าถึงโดยสาธารณชน ได้อย่างแพร่หลาย ต้องจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้น และสมควรกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งริบหรือสั่งทำลาย สิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิดและสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิด ลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๒๔)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” “มาตรการทางเทคโนโลยี”
และ “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” ระหว่างบทนิยามคำว่า “การโฆษณา” และ “พนักงาน
เจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ข้อมูลการบริหารสิทธิ” หมายความว่า ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงผู้สร้างสรรค์ งานสร้างสรรค์
นักแสดง การแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือระยะเวลาและเงื่อนไขการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ ตลอดจนจดตัวเลข
หรือรหัสแทนข้อมูลดังกล่าว โดยข้อมูลเช่นนี้ติดอยู่หรือปรากฏเกี่ยวข้องกับงานอันมีลิขสิทธิ์
หรือสิ่งบันทึกการแสดง

“มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ออกแบบมาเพื่อป้องกัน
การทำซ้ำหรือควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง โดยเทคโนโลยีเช่นว่านี้
ได้นำมาใช้กับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดงนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ

“การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า การกระทำด้วยประการใด ๆ
ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒/๑ มาตรา ๓๒/๒ และมาตรา ๓๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๒/๑ การจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยผู้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์นั้นโดยชอบด้วยกฎหมาย มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๒/๒ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ทำหรือได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ในระบบคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะเป็นการทำซ้ำที่จำเป็นต้องมีสำหรับการนำมาใช้เพื่อให้อุปกรณ์ที่ใช้ในระบบคอมพิวเตอร์หรือกระบวนการส่งงานอันมีลิขสิทธิ์ทางระบบคอมพิวเตอร์ทำงานได้ตามปกติ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๒/๓ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้ให้บริการ หมายความว่า

(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น คำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายละเอียดโดยชัดแจ้งซึ่งข้อมูล หลักฐาน และคำขอบังคับ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการ

(๒) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิดลิขสิทธิ์

(๓) งานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์

(๔) กระบวนการสืบทราบ วันและเวลาที่พบการกระทำ และการกระทำหรือพฤติกรรม ตลอดทั้งหลักฐานเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์

(๕) ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

(๖) คำขอบังคับให้ผู้ให้บริการนำงานที่ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยวิธีอื่นใด

เมื่อศาลได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลทำการไต่สวน หากศาลเห็นว่าคำร้องมีรายละเอียดครบถ้วนตามวรรคสาม และมีเหตุจำเป็นที่ศาลสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด โดยคำสั่งศาลให้บังคับผู้ให้บริการได้ทันที แล้วแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ให้บริการทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีเช่นนี้ ให้เจ้าของลิขสิทธิ์ดำเนินคดีต่อผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ภายในระยะเวลาที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ ออกจากระบบคอมพิวเตอร์

ในกรณีที่ผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์
ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการนั้นได้ดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่แล้ว
ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่ง
และหลังจากคำสั่งศาลเป็นอันสิ้นผลแล้ว

ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ
ตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๕๑/๑ นักแสดงย่อมมีสิทธิที่จะแสดงว่าตนเป็นนักแสดงในการแสดง
ของตน และมีสิทธิห้ามผู้รับโอนสิทธิของนักแสดงหรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน ตัดแปลง
หรือทำโดยประการอื่นใดแก่การแสดงนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของ
นักแสดง และเมื่อนักแสดงถึงแก่ความตาย ทายาทของนักแสดงมีสิทธิฟ้องร้องบังคับตามสิทธิ
ดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองสิทธิของนักแสดง ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น
เป็นลายลักษณ์อักษร”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๕๓ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๓ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔
มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการ
ทางเทคโนโลยี มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ และมาตรา ๕๓/๕
แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“หมวด ๒/๑

ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา ๕๓/๑ การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยรู้อยู่แล้วว่า
การกระทำนั้นอาจจงใจให้เกิด ก่อให้เกิด ให้ความสะดวก หรือปกปิดการละเมิดลิขสิทธิ์
หรือสิทธิของนักแสดง ให้ถือว่าเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ

มาตรา ๕๓/๒ ผู้ใดรู้อยู่แล้วว่างานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์นั้นได้มีการลบ
หรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิด้วย
ถ้าได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานนั้นดังต่อไปนี้

(๑) นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย

(๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

มาตรา ๕๓/๓ การกระทำใด ๆ ดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดข้อมูล การบริหารสิทธิ

(๑) การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ ตามกฎหมาย เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษา ความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน

(๒) การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร

(๓) การเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ที่มีการลบ หรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร

มาตรา ๕๓/๔ การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีหรือการให้บริการเพื่อ ก่อให้เกิดการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้นอาจจงใจหรือ ก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา ๕๓/๕ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๔ ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็น การละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๑) การกระทำนั้นจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้น การละเมิดลิขสิทธิ์

(๒) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งาน ร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

(๓) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยี การเข้ารหัส โดยผู้กระทำได้มาซึ่งงานหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย และได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว

(๔) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบความปลอดภัย ของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจาก เจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี

(๕) เพื่อระงับการทำงานของมาตรการทางเทคโนโลยีในส่วนที่เกี่ยวกับการรวบรวม หรือกระจายข้อมูลบ่งชี้ส่วนบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตของผู้ที่เข้าถึงงาน อันมีลิขสิทธิ์ โดยการกระทำนั้นต้องไม่กระทบต่อการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์โดยบุคคลอื่น

(๖) การกระทำโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เพื่อบังคับการ ให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน

(๗) การกระทำโดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กร แพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร เพื่อเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ ที่ไม่อาจเข้าถึงได้ด้วยวิธีอื่น”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๖

คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง
ข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาเป็นเหตุให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถ เข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้น ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๖๕/๑ให้นำมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับแก่ การฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๗๐/๑ ผู้ใดกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามมาตรา ๕๗/๑ หรือมาตรา ๕๗/๒ หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา ๕๗/๔ ต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๕ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิด ลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสีย ทั้งสิ้น หรือในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลอาจสั่งให้ทำสิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือจะสั่งทำลายสิ่งนั้นก็ได้ โดยให้ผู้กระทำละเมิดเสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๗ ความผิดตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐/๑ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้”

มาตรา ๑๔ บรรดาคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่มีการฟ้องคดีอาญาไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุด ให้นำมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

สืบเนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีและการสื่อสารทางระบบคอมพิวเตอร์ มีความก้าวหน้ามากขึ้น จึงได้มีการนำข้อมูลการบริหารสิทธิ (rights management information) และมาตรการทางเทคโนโลยี (technological measures) มาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง อย่างไรก็ตาม ยังคงมีการละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเกิดขึ้น จึงสมควรกำหนดให้มีการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีไว้ นอกจากนี้ ได้มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต ผู้ให้บริการติดต่อผ่านระบบคอมพิวเตอร์ หรือผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น จึงสมควรกำหนดกระบวนการให้เจ้าของลิขสิทธิ์หรือนักแสดงมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการกระทำที่มีการอ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง หรือนำงานนั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และกำหนดเพิ่มข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงของผู้ให้บริการดังกล่าวสำหรับการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่เกิดในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการโดยที่ผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุมริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในระบบคอมพิวเตอร์ อีกทั้งกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่า (punitive damages) ของค่าเสียหาย ในกรณีที่เป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย และให้ศาลมีอำนาจสั่งริบหรือสั่งทำลายสิ่งที่ใช้ในการกระทำละเมิดและสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร อันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้ รวมทั้งสั่งให้ทำสิ่งนั้นใช้การไม่ได้ด้วย

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๑ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” “มาตรการทางเทคโนโลยี” และ “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อความชัดเจนและสอดคล้องกับการเพิ่มบทบัญญัติเรื่องการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๒ เพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์กรณีการจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ในกรณีที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบ

ด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นการนำหลักสิทธิในการจำหน่ายครั้งแรก (first sale doctrine) มากำหนดเป็นข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๑)

(๒) กำหนดข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ในกรณีเป็นการทำซ้ำชั่วคราวที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งจำเป็นต้องเกิดการซ้ำขึ้นเพื่อนำสำเนามาใช้เพื่อให้อุปกรณ์ที่ใช้ในระบบคอมพิวเตอร์ทำงานได้ หรือเพื่อให้กระบวนการส่งงานอันมีลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ทำงานได้ (เพิ่มมาตรา ๓๒/๒)

(๓) กำหนดข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ให้บริการ (service provider) ในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต การให้บริการในการติดต่อผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และการให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น เพื่อกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดให้ชัดเจนโดยกำหนดขั้นตอนว่า เมื่อมีคำสั่งศาลอนุญาตตามคำร้องของเจ้าของลิขสิทธิ์ให้ผู้ให้บริการระงับยับยั้งการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ หากผู้ให้บริการระงับยับยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดเกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามคำสั่งศาล (เพิ่มมาตรา ๓๒/๓)

๒.๓ เพิ่มสิทธิของนักแสดงในการแสดงว่าตนเป็นนักแสดงและสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนสิทธิหรือบุคคลอื่นกระทำการต่อการแสดงอันทำให้นักแสดงเสียหายต่อชื่อเสียงหรือเกียรติคุณ (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมการนำบทบัญญัติในเรื่องลิขสิทธิ์มาใช้บังคับกับสิทธิของนักแสดง โดยอนุโลม โดยเพิ่มข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๒/๒ และมาตรา ๓๒/๓ให้นำมาใช้บังคับกับสิทธิของนักแสดง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

๒.๕ เพิ่มการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (เพิ่มหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ และมาตรา ๕๓/๕) ดังต่อไปนี้

(๑) การละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ

(๑.๑) กำหนดห้ามลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำดังกล่าวอาจก่อให้เกิด ก่อให้เกิด ให้ความสะดวก หรือปกปิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

(๑.๒) กำหนดห้ามนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์ โดยผู้กระทำรู้อยู่แล้วว่างานหรือสำเนานั้นมีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ

(๑.๓) กำหนดข้อยกเว้นสำหรับการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิสำหรับการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และการเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์ที่มี

การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร

(๒) การละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๒.๑) กำหนดห้ามการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีหรือ การให้บริการเพื่อก่อให้เกิดการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้นอาจ จูงใจหรือก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

(๒.๒) กำหนดข้อยกเว้นสำหรับการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี ดังต่อไปนี้

๑) ในกรณีที่จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้สามารถกระทำ แก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

๒) กรณีกระทำเพื่อวิเคราะห์ห้องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรม คอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

๓) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่อง ของเทคโนโลยีการเข้ารหัส โดยผู้กระทำต้องได้มาซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วย กฎหมาย และได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว

๔) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไข ระบบความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี

๕) เพื่อระงับการทำงานของมาตรการทางเทคโนโลยีในส่วนที่ เกี่ยวกับการรวบรวมหรือกระจายข้อมูลบ่งชี้ส่วนบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ต ของผู้ที่เข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ โดยการกระทำนั้นต้องไม่กระทบต่อการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ โดยบุคคลอื่น

๖) การกระทำโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคง แห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน

๗) การกระทำโดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร เพื่อเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ ที่ไม่อาจเข้าถึงได้ด้วยวิธีอื่น

๒.๖ แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๖ เป็น “หมวด ๖ คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิของ นักแสดง ข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อให้ครอบคลุมเรื่องข้อมูล การบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

๒.๗ กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง จ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายในกรณีที่เป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนา ให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

๒.๘ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอายุความการฟ้องคดี การชดใช้ค่าเสียหาย การขอให้ศาลสั่งเพื่อระงับหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี โดยให้นำมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับแก่ การฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีโดยอนุโลม (เพิ่มมาตรา ๖๕/๑)

๒.๙ กำหนดโทษการกระทำละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีให้ชัดเจน (เพิ่มมาตรา ๗๐/๑)

๒.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลในคดีอาญาให้มีอำนาจรับสิ่งที่ได้ทำขึ้นมาหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง แทนการให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือนักแสดง เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการนำสิ่งของนั้นมาหมุนเวียนสู่ช่องทางพาณิชย์ได้อีก และเพิ่มเติมการให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้ทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายสิ่งนั้นก็ได้อีก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕)

๒.๑๑ กำหนดเพิ่มเติมให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๗)

๒.๑๒ กำหนดบทเฉพาะกาลให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจศาลในการส่งตาม มาตรา ๗๕ ตามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่มีการฟ้องคดีอาญาไว้ก่อนแล้วและคดียังไม่ถึงที่สุด

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

๓.๑ ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ที่ประเทศไทยเป็นภาคี ปัจจุบันประเทศไทยเข้าเป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Agreement on Trade – Related Aspects of Intellectual Property Rights) หรือความตกลงทริปส์ (TRIPs Agreement) และอนุสัญญากรุงเบอร์นว่าด้วยการคุ้มครองงานวรรณกรรมและศิลปกรรม (Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works)

๓.๒ สนธิสัญญาองค์กรทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยอินเทอร์เน็ต (WIPO Internet Treaties)

สนธิสัญญาองค์กรทรัพย์สินทางปัญญาโลกฯ ที่มีข้อกำหนดเรื่องการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี มีจำนวน ๒ ฉบับ คือ สนธิสัญญาองค์กรทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยลิขสิทธิ์ และสนธิสัญญาองค์กรทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยการแสดงและสิ่งบันเทิงเสียง

(๑) สนธิสัญญาองค์กรทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยลิขสิทธิ์ (WIPO Copyright Treaty : WCT) มีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ (Rights Management Information) และมาตรการทางเทคโนโลยี (Technological Measures) ดังนี้

๑.๑ ข้อ ๑๑^๑ ของ WCT กำหนดให้รัฐภาคีจะต้องมีมาตรการคุ้มครองทางกฎหมายและการเยียวยาที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ สำหรับป้องกันการกระทำอันเป็น

^๑ Article 11 Obligations concerning Technological Measures

Contracting Parties shall provide adequate legal protection and effective legal remedies against the circumvention of effective technological measures that are used by authors in connection with the exercise of their rights under this Treaty or the Berne Convention and that restrict acts, in respect of their works, which are not authorized by the authors concerned or permitted by law.

การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้นำมาตรการทางเทคโนโลยีดังกล่าวมาใช้ สำหรับคุ้มครองสิทธิของตนจากผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือไม่มีสิทธิตามกฎหมาย

๑.๒ ข้อ ๑๒ (๒)^๖ ของ WCT กำหนดนิยามของ “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” ไว้ หมายถึง ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงตัวงาน ผู้สร้างสรรค์งาน เจ้าของลิขสิทธิ์ในงานใด ๆ หรือข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาหรือเงื่อนไขการใช้งาน หมายเลข หรือรหัสที่ใช้แสดงแทนข้อมูลต่าง ๆ โดยข้อมูลเหล่านั้นจะแนบติดกับงานหรือปรากฏในสำเนา และข้อ ๑๒ (๑)^๗ ของ WCT ได้กำหนดให้รัฐภาคีจะต้องมีมาตรการเยียวยาทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการคุ้มครองการกระทำละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ ซึ่งผู้กระทำละเมิดนั้นมีเหตุอันควรรู้ว่าจะเป็นการชักจูง (induce) ก่อให้เกิด (enable) อำนวยความสะดวก (facilitate) หรือปกปิด (conceal) การกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ โดยมีพฤติการณ์ดังต่อไปนี้

(ก) ลบ หรือแก้ไขข้อมูลการบริหารสิทธิ

(ข) จำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนในงานหรือสำเนางานโดยรู้ว่าจะงานหรือสำเนางานนั้นถูกลบหรือแก้ไขข้อมูลการบริหารสิทธิ

(๒) สนธิสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยการแสดงและสิ่งบันทึกเสียง (WIPO Performances and Phonograms Treaty : WPPT) มีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี ดังนี้

๒.๑ ข้อ ๑๘^๘ ของ WPPT กำหนดให้รัฐภาคีจะต้องมีมาตรการคุ้มครองทางกฎหมายและการเยียวยาที่พอเพียงและมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

^๖ Article 12 Obligations concerning Rights Management Information

(2) As used in this Article, “rights management information” means information which identifies the work, the author of the work, the owner of any right in the work, or information about the terms and conditions of use of the work, and any numbers or codes that represent such information, when any of these items of information is attached to a copy of a work or appears in connection with the communication of a work to the public.

^๗ Article 12 Obligations concerning Rights Management Information

(1) Contracting Parties shall provide adequate and effective legal remedies against any person knowingly performing any of the following acts knowing, or with respect to civil remedies having reasonable grounds to know, that it will induce, enable, facilitate or conceal an infringement of any right covered by this Treaty or the Berne Convention:

(i) to remove or alter any electronic rights management information without authority;

(ii) to distribute, import for distribution, broadcast or communicate to the public, without authority, works or copies of works knowing that electronic rights management information has been removed or altered without authority.

^๘ Article 18 Obligations concerning Technological Measures

Contracting Parties shall provide adequate legal protection and effective legal remedies against the circumvention of effective technological measures that are used by
(มีต่อหน้าถัดไป)

๒.๒ ข้อ ๑๙^๕ ของ WPPT กำหนดให้รัฐภาคีจะต้องจัดให้มีมาตรการเยียวยาทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการคุ้มครองการกระทำละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี โดยผู้กระทำรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าจะเป็นการชักจูง ก่อให้เกิด อำนาจความสะดวกหรือปกปิดการละเมิดสิทธิใด ๆ โดยมีพฤติการณ์ดังต่อไปนี้

(ก) ลบหรือแก้ไขข้อมูลการบริหารสิทธิ

(ข) จำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือทำให้ปรากฏต่อสาธารณชนซึ่งการแสดง สำเนาการแสดงที่ได้บันทึกไว้ หรือสิ่งบันทึกเสียง โดยรู้ว่าข้อมูลการบริหารสิทธินั้นถูกลบหรือถูกแก้ไข

๓.๓ การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีในกฎหมายต่างประเทศ

๓.๓.๑ Digital Millennium Copyright Act 1998 ของสหรัฐอเมริกา

ใน Digital Millennium Copyright Act (DMCA) มีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี ดังนี้

(๑) มาตรการทางเทคโนโลยี มาตรา ๑๒๐๑ บัญญัติเรื่องมาตรการทางเทคโนโลยีไว้ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

(๑.๑) มาตรา ๑๒๐๑ ให้ความคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยี
ใน ๓ กรณี คือ

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๔)

performers or producers of phonograms in connection with the exercise of their rights under this Treaty and that restrict acts, in respect of their performances or phonograms, which are not authorized by the performers or the producers of phonograms concerned or permitted by law.

^๕ Article 19 Obligations concerning Rights Management Information

(1) Contracting Parties shall provide adequate and effective legal remedies against any person knowingly performing any of the following acts knowing, or with respect to civil remedies having reasonable grounds to know, that it will induce, enable, facilitate or conceal an infringement of any right covered by this Treaty:

(i) to remove or alter any electronic rights management information without authority;

(ii) to distribute, import for distribution, broadcast, communicate or make available to the public, without authority, performances, copies of fixed performances or phonograms knowing that electronic rights management information has been removed or altered without authority.

(2) As used in this Article, "rights management information" means information which identifies the performer, the performance of the performer, the producer of the phonogram, the phonogram, the owner of any right in the performance or phonogram, or information about the terms and conditions of use of the performance or phonogram, and any numbers or codes that represent such information, when any of these items of information is attached to a copy of a fixed performance or a phonogram or appears in connection with the communication or making available of a fixed performance or a phonogram to the public.

๑) มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ (มาตรา ๑๒๐๑ (a)(๑)(A))^๖ และ

๒) การกำหนดข้อห้ามเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า หรือเสนอขายต่อสาธารณชนซึ่งเทคโนโลยี อุปกรณ์ ส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ป้องกันการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ (มาตรา ๑๒๐๑ (a)(๒))^๗

๓) การกำหนดข้อห้ามเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า หรือเสนอขายต่อสาธารณชนซึ่งเทคโนโลยี อุปกรณ์ ส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ป้องกันการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ (มาตรา ๑๒๐๑ (b)(๑)(๒))^๘ โดยเทคโนโลยี

^๖ Section 1201 Circumvention of copyright protection systems

(a) VIOLATIONS REGARDING CIRCUMVENTION OF TECHNOLOGICAL MEASURES.- (1)(A)

No person shall circumvent a technological measure that effectively controls access to a work protected under this title. The prohibition contained in the preceding sentence shall take effect at the end of the 2-year period beginning on the date of the enactment of this chapter.

^๗ Section 1201 Circumvention of copyright protection systems

(a) VIOLATIONS REGARDING CIRCUMVENTION OF TECHNOLOGICAL MEASURES.-

...

(2) No person shall manufacture, import, offer to the public, provide, or otherwise traffic in any technology, product, service, device, component, or part thereof, that -

(A) is primarily designed or produced for the purpose of circumventing a technological measure that effectively controls access to a work protected under this title;

(B) has only limited commercially significant purpose or use other than to circumvent a technological measure that effectively controls access to a work protected under this title; or

(C) is marketed by that person or another acting in concert with that person with that person's knowledge for use in circumventing a technological measure that effectively controls access to a work protected under this title.

...

^๘ Section 1201 Circumvention of copyright protection systems

(b) ADDITIONAL VIOLATIONS. - (1) No person shall manufacture, import, offer to the public, provide, or otherwise traffic in any technology, product, service, device, component, or part thereof, that -

(A) is primarily designed or produced for the purpose of circumventing protection afforded by a technological measure that effectively protects a right of a copyright owner under this title in a work or a portion thereof;

(B) has only limited commercially significant purpose or use other than to circumvent protection afforded by a technological measure that effectively protects a right of a copyright owner under this title in a work or a portion thereof; or

(C) is marketed by that person or another acting in concert with that person with that person's knowledge for use in circumventing protection afforded by a technological measure that effectively protects a right of a copyright owner under this title in a work or a portion thereof.

(มีต่อหน้าถัดไป)

อุปกรณ์ ส่วนประกอบต่าง ๆ นั้น ได้กำหนดเงื่อนไขไว้ว่า ต้องเป็นอุปกรณ์ที่ถูกออกแบบหรือผลิตขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้หลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี หรือมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อการพาณิชย์หรือการใช้งานเพื่อหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี หรือเป็นอุปกรณ์ที่มีการส่งเสริมการตลาดเพื่อใช้หลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

(๑.๒) ลักษณะการกระทำที่ถือว่าการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี มีบัญญัติอยู่ในมาตรา ๑๒๐๑ (a)(๓)(A)^๙ ซึ่งมีความหมายถึง การถอดสัญญาณ (descramble) ในงานที่มีการติดตั้งสัญญาณก่อนแล้ว หรือการถอดรหัส (decrypt) ในงานที่มีการเข้ารหัสไว้ และให้รวมถึงการกระทำต่าง ๆ ที่เป็นการหลบเลี่ยง (avoid) ลัด (bypass) เอาออก (remove) ยับยั้ง (deactivate) หรือทำให้เสียหาย (impair) แก่มาตรการทางเทคโนโลยี โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

(๑.๓) ข้อยกเว้นความรับผิดชอบต่อการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี มีดังนี้

๑) ข้อยกเว้นสำหรับห้องสมุด หอสมุดหรือสถาบันการศึกษาที่ไม่แสวงหากำไร (มาตรา ๑๒๐๑ (d))^{๑๐}

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๘)

(2) As used in this subsection -

(A) to “circumvent protection afforded by a technological measure” means avoiding, bypassing, removing, deactivating, or otherwise impairing a technological measure; and

(B) a technological measure “effectively protects a right of a copyright owner under this title” if the measure, in the ordinary course of its operation, prevents, restricts, or otherwise limits the exercise of a right of a copyright owner under this title.

...

^๙ Section 1201 Circumvention of copyright protection systems

(a) VIOLATIONS REGARDING CIRCUMVENTION OF TECHNOLOGICAL MEASURES -

...

(3) As used in this subsection -

(A) to “circumvent a technological measure” means to descramble a scrambled work, to decrypt an encrypted work, or otherwise to avoid, bypass, remove, deactivate, or impair a technological measure, without the authority of the copyright owner; and

...

^{๑๐} Section 1201 Circumvention of copyright protection systems

(d) EXEMPTION FOR NONPROFIT LIBRARIES, ARCHIVES, AND EDUCATIONAL INSTITUTIONS.- (1) A nonprofit library, archives, or educational institution which gains access to a commercially exploited copyrighted work solely in order to make a good faith determination of whether to acquire a copy of that work for the sole purpose of engaging in conduct permitted under this title shall not be in violation of subsection (a)(1)(A). A copy of a work to which access has been gained under this paragraph-

(A) may not be retained longer than necessary to make such good faith determination; and

(B) may not be used for any other purpose.

...

๒) ข้อยกเว้นสำหรับกรณีที่มีการบังคับใช้กฎหมาย (มาตรา ๑๒๐๑ (e))^{๑๑}

๓) ข้อยกเว้นสำหรับการทำวิศวกรรมย้อนกลับ (Reverse Engineering) การอนุญาตให้ทำวิศวกรรมย้อนกลับเพื่อหลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีได้ ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (มาตรา ๑๒๐๑ (f))^{๑๒}

๔) ข้อยกเว้นสำหรับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเข้ารหัส (Encryption Research) กรณีที่อนุญาตให้ทำการเข้ารหัสได้ ต้องเป็นการกระทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัยความบกพร่องของการกระทำละเมิดโดยการเข้ารหัส (มาตรา ๑๒๐๑ (g))^{๑๓}

๕) ข้อยกเว้นเพื่อคุ้มครองผู้เยาว์ (Protection of minors) (มาตรา ๑๒๐๑ (h))^{๑๔}

^{๑๑} Section 1201 Circumvention of copyright protection systems

(e) LAW ENFORCEMENT, INTELLIGENCE, AND OTHER GOVERNMENT ACTIVITIES.-

This section does not prohibit any lawfully authorized investigative, protective, information security, or intelligence activity of an officer, agent, or employee of the United States, a State, or a political subdivision of a State, or a person acting pursuant to a contract with the United States, a State, or a political subdivision of a State. For purposes of this subsection, the term "information security" means activities carried out in order to identify and address the vulnerabilities of a government computer, computer system, or computer network.

^{๑๒} Section 1201 Circumvention of copyright protection systems

(f) REVERSE ENGINEERING.- (1) Notwithstanding the provisions of subsection

(a)(1)(A), a person who has lawfully obtained the right to use a copy of a computer program may circumvent a technological measure that effectively controls access to a particular portion of that program for the sole purpose of identifying and analyzing those elements of the program that are necessary to achieve interoperability of an independently created computer program with other programs, and that have not previously been readily available to the person engaging in the circumvention, to the extent any such acts of identification and analysis do not constitute infringement under this title.

...

^{๑๓} Section 1201 Circumvention of copyright protection systems

(g) ENCRYPTION RESEARCH.-

(1) DEFINITIONS.- For purposes of this subsection-

(A) the term "encryption research" means activities necessary to identify and analyze flaws and vulnerabilities of encryption technologies applied to copyrighted works, if these activities are conducted to advance the state of knowledge in the field of encryption technology or to assist in the development of encryption products; and

(B) the term "encryption technology" means the scrambling and descrambling of information using mathematical formulas or algorithms.-

...

^{๑๔} Section 1201 Circumvention of copyright protection systems

(มีต่อหน้าถัดไป)

- ๖) ข้อยกเว้นเพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Privacy)
(มาตรา ๑๒๐๑ (i))^{๑๕}
- ๗) ข้อยกเว้นสำหรับการทดสอบความปลอดภัย (Security Testing) (มาตรา ๑๒๐๑(j))^{๑๖}
-

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๕)

(h) EXCEPTIONS REGARDING MINORS.- In applying subsection (a) to a component or part, the court may consider the necessity for its intended and actual incorporation in a technology, product, service, or device, which-

(1) does not itself violate the provisions of this title; and

(2) has the sole purpose to prevent the access of minors to material on the Internet.

^{๑๕} Section 1201 Circumvention of copyright protection systems

(i) PROTECTION OF PERSONALLY IDENTIFYING INFORMATION.-

(1) CIRCUMVENTION PERMITTED.- Notwithstanding the provisions of subsection (a)(1)(A), it is not a violation of that subsection for a person to circumvent a technological measure that effectively controls access to a work protected under this title, if-

(A) the technological measure, or the work it protects, contains the capability of collecting or disseminating personally identifying information reflecting the online activities of a natural person who seeks to gain access to the work protected;

(B) in the normal course of its operation, the technological measure, or the work it protects, collects or disseminates personally identifying information about the person who seeks to gain access to the work protected, without providing conspicuous notice of such collection or dissemination to such person, and without providing such person with the capability to prevent or restrict such collection or dissemination;

(C) the act of circumvention has the sole effect of identifying and disabling the capability described in subparagraph (A), and has no other effect on the ability of any person to gain access to any work; and

(D) the act of circumvention is carried out solely for the purpose of preventing the collection or dissemination of personally identifying information about a natural person who seeks to gain access to the work protected, and is not in violation of any other law.

...

^{๑๖} Section 1201 Circumvention of copyright protection systems

(j) SECURITY TESTING.-

(1) DEFINITION.- For purposes of this subsection, the term "security testing" means accessing a computer, computer system, or computer network, solely for the purpose of good faith testing, investigating, or correcting, a security flaw or vulnerability, with the authorization of the owner or operator of such computer, computer system, or computer network.

(2) PERMISSIBLE ACTS OF SECURITY TESTING.- Notwithstanding the provisions of subsection (a)(1)(A), it is not a violation of that subsection for a person to engage in an act of security testing, if such act does not constitute infringement under this title or a violation of applicable law other than this section, including section 1030 of title 18 and those provisions of title 18 amended by the Computer Fraud and Abuse Act of 1986.

...

(๒) ข้อมูลการบริหารสิทธิ มาตรา ๑๒๐๒ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

(๒.๑) บทนิยามของ “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” หมายถึง ข้อมูลที่ระบุถึงความเกี่ยวเนื่องกับสำเนา แถบบันทึกเสียง หรือการแสดงของงาน รวมถึงข้อมูลในรูปสื่อดิจิทัล โดยข้อมูลดังกล่าวอาจปรากฏในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชื่อหรือข้อมูลที่บ่งชี้ถึงตัวงาน ชื่อหรือข้อมูลที่บ่งชี้ถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ ระยะเวลาและเงื่อนไขการใช้งาน ตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่อ้างอิงถึงข้อมูล

(๒.๒) ข้อห้ามกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิ มีดังนี้

๑) ห้ามจัดหา จำหน่าย หรือนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งข้อมูลการบริหารสิทธิอันเป็นเท็จ โดยรู้หรือมีเจตนาที่จะชักจูง ก่อให้เกิด อันตรายความสะดวก หรือปิดบังการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ (มาตรา ๑๒๐๒ (a)(๑)(๒))^{๑๓๗}

๒) ห้ามกระทำการต่าง ๆ คือ (๑) ห้ามลบ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ (๒) ห้ามจำหน่าย หรือนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งข้อมูลการบริหารสิทธิโดยรู้ว่าข้อมูลการบริหารสิทธินั้นถูกลบหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ และ (๓) ห้ามจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนในงาน สำเนา งาน หรือ แถบบันทึกเสียง โดยรู้ว่าข้อมูลการบริหารสิทธินั้นถูกลบหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ (มาตรา ๑๒๐๒ (b)(๑)-(๓))^{๑๓๘}

(๒.๓) ข้อยกเว้นที่ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ เช่น การบังคับการตามกฎหมาย การสืบสวน การรักษาความปลอดภัย ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงหรือกิจกรรมอื่น ๆ ของรัฐ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๒๐๒ (d)^{๑๓๙} และกรณีการส่งผ่านข้อมูลแบบออนไลน์

^{๑๓๗} Section 1202 Integrity of copyright management information

(a) FALSE COPYRIGHT MANAGEMENT INFORMATION.- No person shall knowingly and with the intent to induce, enable, facilitate, or conceal infringement -

(1) provide copyright management information that is false, or

(2) distribute or import for distribution copyright management information that is false.

^{๑๓๘} Section 1202 Integrity of copyright management information

(b) REMOVAL OR ALTERATION OF COPYRIGHT MANAGEMENT INFORMATION.- No person shall, without the authority of the copyright owner or the law -

(1) intentionally remove or alter any copyright management information,

(2) distribute or import for distribution copyright management information knowing that the copyright management information has been removed or altered without authority of the copyright owner or the law, or

(3) distribute, import for distribution, or publicly perform works, copies of works, or phonorecords, knowing that copyright management information has been removed or altered without authority of the copyright owner or the law, knowing, or, with respect to civil remedies under section 1203, having reasonable grounds to know, that it will induce, enable, facilitate, or conceal an infringement of any right under this title.

^{๑๓๙} Section 1202 Integrity of copyright management information

(d) LAW ENFORCEMENT, INTELLIGENCE, AND OTHER GOVERNMENT ACTIVITIES.- This section does not prohibit any lawfully authorized investigative, protective, information security, or (มีต่อหน้าถัดไป)

(analog transmissions) หรือกรณีการส่งผ่านข้อมูลแบบดิจิทัล (digital transmissions) โดยผู้กระทำการส่งข้อมูลนั้นไม่มีเจตนาที่จะชักจูง หรือปกปิดการกระทำละเมิดตามกฎหมายตามมาตรา ๑๒๐๒ (e)^{๒๐}

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๙)

intelligence activity of an officer, agent, or employee of the United States, a State, or a political subdivision of a State, or a person acting pursuant to a contract with the United States, a State, or a political subdivision of a State. For purposes of this subsection, the term “information security” means activities carried out in order to identify and address the vulnerabilities of a government computer, computer system, or computer network.

^{๒๐} Section 1202 Integrity of copyright management information

(e) LIMITATIONS ON LIABILITY. -

(1) ANALOG TRANSMISSIONS. - In the case of an analog transmission, a person who is making transmissions in its capacity as a broadcast station, or as a cable system, or someone who provides programming to such station or system, shall not be liable for a violation of subsection (b) if-

(A) avoiding the activity that constitutes such violation is not technically feasible or would create an undue financial hardship on such person; and

(B) such person did not intend, by engaging in such activity, to induce, enable, facilitate, or conceal infringement of a right under this title.

(2) DIGITAL TRANSMISSIONS.-

(A) If a digital transmission standard for the placement of copyright management information for a category of works is set in a voluntary, consensus standard-setting process involving a representative cross-section of broadcast stations or cable systems and copyright owners of a category of works that are intended for public performance by such stations or systems, a person identified in paragraph

(1) shall not be liable for a violation of subsection (b) with respect to the particular copyright management information addressed by such standard if—

(i) the placement of such information by someone other than such person is not in accordance with such standard; and

(ii) the activity that constitutes such violation is not intended to induce, enable, facilitate, or conceal infringement of a right under this title.

(B) Until a digital transmission standard has been set pursuant to subparagraph (A) with respect to the placement of copyright management information for a category or works, a person identified in paragraph (1) shall not be liable for a violation of subsection (b) with respect to such copyright management information, if the activity that constitutes such violation is not intended to induce, enable, facilitate, or conceal infringement of a right under this title, and if-

(i) the transmission of such information by such person would result in a perceptible visual or aural degradation of the digital signal; or

(มีต่อหน้าถัดไป)

(๓) ความผิดทางอาญาและบทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๒๐๔^{๒๑} กำหนดความผิดอาญาในกรณีที่มีการฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๒๐๑ และมาตรา ๑๒๐๒ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรทางการค้า โดยมีบทลงโทษ คือ

๑) ความผิดครั้งแรก ต้องโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ หรือจำคุกไม่เกิน ๕ ปี

๒) ความผิดครั้งต่อไป ต้องโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ หรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี

๓.๓.๒ Directive 001/29/EC on the Harmonisation of Certain Aspects of Copyright and Related Rights in the Information Society ของสหภาพยุโรป

ใน EC Copyright Directive มีบทบัญญัติว่าด้วยเรื่องการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีและข้อมูลการบริหารสิทธิ ดังนี้

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๒๐)

(ii) the transmission of such information by such person would conflict with -

(I) an applicable government regulation relating to transmission of information in a digital signal;

(II) an applicable industry-wide standard relating to the transmission of information in a digital signal that was adopted by a voluntary consensus standards body prior to the effective date of this chapter; or

(III) an applicable industry-wide standard relating to the transmission of information in a digital signal that was adopted in a voluntary, consensus standards-setting process open to participation by a representative cross-section of broadcast stations or cable systems and copyright owners of a category of works that are intended for public performance by such stations or systems.

๒๑ Section 1204 Criminal offenses and penalties

(a) In General.- Any person who violates section 1201 or 1202 willfully and for purposes of commercial advantage or private financial gain -

(1) shall be fined not more than \$500,000 or imprisoned for not more than 5 years, or both, for the first offense; and

(2) shall be fined not more than \$1,000,000 or imprisoned for not more than 10 years, or both, for any subsequent offense.

(b) Limitation for Nonprofit Library, Archives, or Educational Institution.- Subsection (a) shall not apply to a nonprofit library, archives, or educational institution.

(c) Statute of Limitations. - No criminal proceeding shall be brought under this section unless such proceeding is commenced within 5 years after the cause of action arose.

๑. การคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยี มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

(๑) บทนิยามของ “มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายถึง เทคโนโลยี อุปกรณ์ หรือส่วนประกอบใด ๆ ซึ่งถูกออกแบบขึ้นเพื่อใช้ป้องกันหรือจำกัดการกระทำต่องานอันมีลิขสิทธิ์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ นอกจากนี้ มาตรการทางเทคโนโลยีจะต้องเป็นมาตรการที่มี “ประสิทธิภาพ” เพื่อใช้ในการควบคุมการเข้าถึงงาน (access control) หรือป้องกันในขั้นตอนของการละเมิด เช่น การเข้ารหัส การติดตั้งสัญญาณก่อกวน รวมถึงกลไกควบคุมการทำสำเนางานด้วย ทั้งนี้ ตามข้อ ๖ (๓)^{๒๖}

(๒) ใน EC Copyright Directive บัญญัติความคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยี ไว้ ๒ กรณี

๑) การกระทำอันเป็นการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี (Act of Circumvention) ซึ่งข้อ ๖ (๑)^{๒๗} กำหนดให้รัฐภาคีจะต้องจัดให้มีการคุ้มครองทางกฎหมายที่เพียงพอที่จะต่อต้านการกระทำอันเป็นการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพโดยบุคคลผู้กระทำนั้นรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าเป็นการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

๒) อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ หรือส่วนประกอบ หรือการให้บริการโดยข้อ ๖ (๒)^{๒๘} กำหนดให้รัฐภาคีจะต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันทางกฎหมายที่เพียงพอเพื่อใช้ควบคุมการผลิต

^{๒๖} Article 6 Obligations as to technological measures

3. For the purposes of this Directive, the expression ‘technological measures’ means any technology, device or component that, in the normal course of its operation, is designed to prevent or restrict acts, in respect of works or other subject-matter, which are not authorised by the rightholder of any copyright or any right related to copyright as provided for by law or the *sui generis* right provided for in Chapter III of Directive 96/9/EC. Technological measures shall be deemed ‘effective’ where the use of a protected work or other subject-matter is controlled by the rightholders through application of an access control or protection process, such as encryption, scrambling or other transformation of the work or other subject-matter or a copy control mechanism, which achieves the protection objective.

^{๒๗} Article 6 Obligations as to technological measures

1. Member States shall provide adequate legal protection against the circumvention of any effective technological measures, which the person concerned carries out in the knowledge, or with reasonable grounds to know, that he or she is pursuing that objective.

^{๒๘} Article 6 Obligations as to technological measures

2. Member States shall provide adequate legal protection against the manufacture, import, distribution, sale, rental, advertisement for sale or rental, or possession for commercial purposes of devices, products or components or the provision of services which:

(a) are promoted, advertised or marketed for the purpose of circumvention of, or

(b) have only a limited commercially significant purpose or use other than to circumvent, or

(c) are primarily designed, produced, adapted or performed for the purpose of enabling or facilitating the circumvention of, any effective technological measures.

นำเข้า จำหน่าย ขาย ให้เช่า โฆษณาเพื่อขาย หรือให้เช่า หรือครอบครองไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ หรือส่วนประกอบ หรือการให้บริการ ที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

(ก) มีการส่งเสริม โฆษณา หรือทำการตลาดเพื่อวัตถุประสงค์ในการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

(ข) มีวัตถุประสงค์ หรือใช้ในเชิงพาณิชย์อย่างอื่นที่นอกเหนือจากการใช้เพื่อหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี หรือ

(ค) ได้ถูกออกแบบ ผลิต ดัดแปลง หรือกระทำเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะทำให้เกิด หรืออำนวยความสะดวกต่อการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

(๓) ข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี มีดังนี้

๑) การทำซ้ำลงบนกระดาษหรือสื่ออื่นที่คล้ายกัน ที่เป็นผลจากการใช้เทคนิคการถ่ายภาพ หรือวิธีการอย่างอื่นที่คล้ายกัน โดยเจ้าของลิขสิทธิ์ได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เว้นแต่กรณีแผ่นโน้ตเพลง (Sheet Music) (ข้อ (๕)(๒)(a))^{๒๕}

๒) การทำซ้ำโดยห้องสมุดสาธารณะ สถาบันการศึกษา พิพิธภัณฑ์ หอเอกสารทางประวัติศาสตร์ ซึ่งมีได้มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ (ข้อ (๕)(๒)(c))^{๒๖}

๓) การกระทำของหอเอกสารทางประวัติศาสตร์ในการบันทึกงานแพร่ภาพแพร่เสียงขององค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพเพื่อวัตถุประสงค์ในการเก็บรักษาเป็นเอกสารทางประวัติศาสตร์ (ข้อ (๕)(๒)(d))^{๒๗}

^{๒๕} Article 5 Exceptions and limitations

2. Member States may provide for exceptions or limitations to the reproduction right provided for in Article 2 in the following cases:

(a) in respect of reproductions on paper or any similar medium, effected by the use of any kind of photographic technique or by some other process having similar effects, with the exception of sheet music, provided that the rightholders receive fair compensation;

^{๒๖} Article 5 Exceptions and limitations

2. Member States may provide for exceptions or limitations to the reproduction right provided for in Article 2 in the following cases:

...
(c) in respect of specific acts of reproduction made by publicly accessible libraries, educational establishments or museums, or by archives, which are not for direct or indirect economic or commercial advantage;

^{๒๗} Article 5 Exceptions and limitations

2. Member States may provide for exceptions or limitations to the reproduction right provided for in Article 2 in the following cases:

...
(d) in respect of ephemeral recordings of works made by broadcasting organisations by means of their own facilities and for their own broadcasts; the preservation of these recordings in official archives may, on the grounds of their exceptional documentary character, be permitted;

๔) การทำซ้ำการแพร่เสียงแพร่ภาพโดยสถาบันทางสังคมที่มีได้ มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ เช่น โรงพยาบาลหรือเรือนจำ ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์ได้รับค่าตอบแทน ที่เป็นธรรม (ข้อ (๕)(๒)(e))^{๒๘}

๕) การใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสอนหรือการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ โดยมีได้ มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้ จะต้องระบุที่มาและชื่อของผู้สร้างสรรค์(ข้อ (๕)(๓)(a))^{๒๙}

๖) การใช้งานเพื่อประโยชน์ของผู้พิการที่มีความเกี่ยวเนื่องกับความพิการ นั้นโดยตรง ทั้งนี้ มิได้มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ (ข้อ (๕)(๓)(b))^{๓๐}

๗) การใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของความปลอดภัยสาธารณะ หรือรายงาน เกี่ยวกับการบริหารราชการ รัฐสภา หรือกระบวนการยุติธรรม (ข้อ (๕)(๓)(e))^{๓๑}

๘) ในข้อ ๕ (๒)(b))^{๓๒} กำหนดข้อยกเว้นกรณีของการทำสำเนาเพื่อใช้ งานส่วนตัวไว้ด้วย

๒. การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ

ใน EC Copyright Directive กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิไว้ ดังนี้

^{๒๘} Article 5 Exceptions and limitations

2. Member States may provide for exceptions or limitations to the reproduction right provided for in Article 2 in the following cases:

...

(e) in respect of reproductions of broadcasts made by social institutions pursuing non-commercial purposes, such as hospitals or prisons, on condition that the rightholders receive fair compensation.

^{๒๙} Article 5 Exceptions and limitations

3. Member States may provide for exceptions or limitations to the rights provided for in Articles 2 and 3 in the following cases:

(a) use for the sole purpose of illustration for teaching or scientific research, as long as the source, including the author's name, is indicated, unless this turns out to be impossible and to the extent justified by the non-commercial purpose to be achieved;

^{๓๐} Article 5 Exceptions and limitations

(b) uses, for the benefit of people with a disability, which are directly related to the disability and of a non-commercial nature, to the extent required by the specific disability;

^{๓๑} Article 5 Exceptions and limitations

(e) use for the purposes of public security or to ensure the proper performance or reporting of administrative, parliamentary or judicial proceedings;

^{๓๒} Article 5 Exceptions and limitations

(b) in respect of reproductions on any medium made by a natural person for private use and for ends that are neither directly nor indirectly commercial, on condition that the rightholders receive fair compensation which takes account of the application or nonapplication of technological measures referred to in Article 6 to the work or subject-matter concerned;

(๑) ข้อ ๗ (๒)^{๓๓} กำหนดนิยามของ “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” ไว้ หมายถึง ข้อมูลใด ๆ ที่เจ้าของลิขสิทธิ์ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ระบุถึงตัวงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอื่นใดตามกฎหมายฉบับนี้ หรือครอบคลุมถึงสิทธิภายใต้บทที่ ๓ ของ Directive 96/9/EC ตัวผู้สร้างสรรค์ ผู้ทรงสิทธิ หรือข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาหรือเงื่อนไขของการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่นใด หมายเลขหรือรหัสใด ๆ ที่ใช้แทนข้อมูลเหล่านั้น โดยข้อมูลดังกล่าวต้องรวมอยู่ในสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่นใด หรือปรากฏอยู่ในการเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่นใด

(๒) รัฐภาคีต้องจัดให้มีมาตรการทางกฎหมายที่เพียงพอต่อการป้องกันบุคคลที่กระทำการโดยรู้ว่ามีอำนาจ (ข้อ ๗ (๑))^{๓๔} ในกรณีต่อไปนี้

๑) ลบหรือตัดแปลงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลการบริหารสิทธิ

๒) จำหน่าย หรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย แพร่เสียงแพร่ภาพ สื่อสาร หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่นใดที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายนี้ หรือภายใต้ Directive 96/9/EC ในบทที่ ๓ โดยข้อมูลการบริหารสิทธินั้นถูกลบหรือตัดแปลงโดยผู้ไม่มีอำนาจ

๓. มาตรการเยียวยา

ข้อ ๘^{๓๕} ของ EC Copyright Directive กำหนดเรื่องมาตรการบังคับและการเยียวยาไว้ ดังนี้

^{๓๓} Article 7 Obligations concerning rights-management information

2. For the purposes of this Directive, the expression "rights-management information" means any information provided by rightholders which identifies the work or other subject-matter referred to in this Directive or covered by the sui generis right provided for in Chapter III of Directive 96/9/EC, the author or any other rightholder, or information about the terms and conditions of use of the work or other subject-matter, and any numbers or codes that represent such information.

^{๓๔} Article 7 Obligations concerning rights-management information

1. Member States shall provide for adequate legal protection against any person knowingly performing without authority any of the following acts:

(a) the removal or alteration of any electronic rights-management information;

(b) the distribution, importation for distribution, broadcasting, communication or making available to the public of works or other subject-matter protected under this Directive or under Chapter III of Directive 96/9/EC from which electronic rights-management information has been removed or altered without authority,

...

^{๓๕} Article 8 Sanctions and remedies

1. Member States shall provide appropriate sanctions and remedies in respect of infringements of the rights and obligations set out in this Directive and shall take all the measures necessary to ensure that those sanctions and remedies are applied. The sanctions thus provided for shall be effective, proportionate and dissuasive.

2. Each Member State shall take the measures necessary to ensure that rightholders whose interests are affected by an infringing activity carried out on its territory can

(๑) รัฐบาลต้องจัดให้มีมาตรการบังคับและการเยียวยาในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิและพันธกรณีตาม Directive นี้ รวมทั้งจะต้องใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อทำให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการนำมาตรการบังคับและการเยียวยาเหล่านั้นไปใช้บังคับ ทั้งนี้ มาตรการบังคับนั้นต้องมีประสิทธิภาพ ได้สัดส่วน และเป็นการยับยั้งเพื่อมิให้มีการกระทำความผิดอีก

(๒) แต่ละรัฐบาลต้องใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้ทรงสิทธิที่มีส่วนได้เสีย หากได้รับผลกระทบจากการกระทำละเมิดในอาณาเขตของรัฐนั้นสามารถเรียกร้องค่าเสียหายและ/หรือสามารถใช้มาตรการคุ้มครองชั่วคราว เพื่อให้มีการยุติวัตถุ อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ หรือส่วนประกอบอันเกิดจากการกระทำละเมิดตามที่ได้อ้างถึงในข้อ ๖ (๒)

(๓) รัฐบาลต้องทำให้ผู้ทรงสิทธิเกิดความมั่นใจว่าจะสามารถบังคับใช้มาตรการชั่วคราวต่อผู้ให้บริการแก่บุคคลที่สามที่ได้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิข้างเคียงได้

๓.๓.๓ มาตรการทางเทคโนโลยีและข้อมูลการบริหารสิทธิในกฎหมายลิขสิทธิ์ญี่ปุ่น (Copyright Law of Japan)

๑. การคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยี

ข้อ ๒ (๑)(xx)^{๓๖} ของกฎหมายลิขสิทธิ์ญี่ปุ่นได้กำหนดบทนิยามของ “มาตรการทางเทคโนโลยี” ไว้ หมายถึง การป้องกัน (prevent) หรือยับยั้ง (deter) การกระทำละเมิดสิทธิทางศีลธรรมของผู้สร้างสรรค์หรือการละเมิดลิขสิทธิ์ตามข้อ ๑๗ (๑) หรือสิทธิทางศีลธรรมของนักแสดงตามข้อ ๘๙ (๑) หรือสิทธิข้างเคียงตามข้อ ๘๙ (๖) (ซึ่งต่อไปจะเรียกสิทธิเหล่านี้ว่า

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๓๕)

bring an action for damages and/or apply for an injunction and, where appropriate, for the seizure of infringing material as well as of devices, products or components referred to in Article 6 (2).

3. Member States shall ensure that rightholders are in a position to apply for an injunction against intermediaries whose services are used by a third party to infringe a copyright or related right.

^{๓๖} Article 2 (1) In this Law, the following terms shall have the meaning hereby assigned to them respectively:

(xx) "technological protection measures" means measures to prevent or deter such acts as constitute infringements on moral rights of authors or copyright mentioned in Article 17, paragraph (1) or moral rights of performers mentioned in Articles 89, paragraph (1) or neighboring rights mentioned in Article 89, paragraph (6) (hereinafter in this item referred to as "copyright, etc.") ("deter" means to deter such acts as constitute infringements on copyright, etc. by causing considerable obstruction to the results of such acts; the same shall apply in Article 30, paragraph (1), item (iii) by electronic or magnetic means or by other means not perceivable by human perception (in next item referred to as "electro-magnetic means"), excluding such measures as used not at the will of the owner of copyright, etc., which adopt systems of recording in a memory or transmitting such signals as having specific effects on machines used for the exploitation of works, performances, phonograms, broadcasts or wire diffusions (in next item referred to as "works, etc.") ("exploitation" includes acts which would constitute infringements on moral rights of authors of performers if done without the consent of the author or the performer), together with works, performances, phonograms, or sounds or images of broadcasts or wire diffusions.

“ลิขสิทธิ์” (ซึ่งมาตรการนี้เป็นมาตรการที่อยู่ในรูปของมาตรการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แถบแม่เหล็ก หรือมาตรการอื่นใดที่บุคคลไม่อาจรับรู้ได้ (ต่อไปจะเรียกว่ามาตรการทางสื่อแม่เหล็กอิเล็กทรอนิกส์ (electro-magnetic means) และต้องเป็นมาตรการที่เจ้าของลิขสิทธิ์ตั้งใจนำมาใช้ นอกจากนั้น ข้อนี้ ได้กำหนดความหมายของคำว่า “ยับยั้ง” (deter) ให้หมายถึง การยับยั้งการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์อันเป็น ต้นเหตุของการละเมิดนั้น ซึ่งความหมายของคำว่า “ยับยั้ง” (deter) จะนำไปใช้ใน ข้อ ๓๐ (๑)(ii) ด้วย

ส่วนการกระทำต่อมาตรการทางเทคโนโลยีนั้น ได้กำหนดไว้ในข้อ ๑๒๐ ทวิ^{๓๓๗} ซึ่งเป็นบทกำหนดโทษสำหรับการกระทำดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลที่โอน ให้อืม ผลิต นำเข้า หรือครอบครองเพื่อการถ่ายโอนหรือ เสนอให้อืม หรือเสนอให้ใช้ต่อสาธารณชน ซึ่งอุปกรณ์ที่มีหน้าที่หลักในการหลบเลี่ยงมาตรการ ทางเทคโนโลยี หรือสำเนาโปรแกรมที่มีหน้าที่หลักสำหรับใช้หลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี หรือส่งผ่านโปรแกรมต่อสาธารณชน

(๒) บุคคลที่ประกอบธุรกิจในการให้บริการหลบเลี่ยงมาตรการทาง เทคโนโลยี โดยบุคคลดังกล่าวจะต้องได้รับโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ เยน หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากนั้น การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีจะส่งผลให้ไม่สามารถ ยกเป็นข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการใช้ส่วนบุคคลได้ ตามที่ข้อ ๓๐ (๑)(ii)^{๓๓๘} กำหนดไว้

^{๓๓๗} Article 120 bis The following shall be punishable by imprisonment for a term not exceeding three years or a fine not exceeding three million Yen, or both:

(i) any person who transfers to the public the ownership of, or lends to the public, manufactures, imports or possesses for transfer of ownership or lending to the public, or offers for the use by the public, a device having a principal function for the circumvention of technological protection measures (such a device includes such a set of parts of a device as can be easily assembled) or copies of a program having a principal function for circumvention of technological protection measures, or transmits publicly or makes transmittable such program;

(ii) any person who, as a business, circumvents technological protection measures in response to a request from the public;

(iii) any person who, for profit-making purposes, does an act considered to constitute an infringement on moral rights of authors, copyright, moral rights of performers or neighboring rights under the provisions of Article 113, paragraph (3);

(iv) any person who, for profit-making purposes, does an act considered to constitute an infringement on copyright or neighboring rights under the provisions of Article 113, paragraph (5).

^{๓๓๘} Article 30 (1) It shall be permissible for a user to reproduce by himself a work forming the subject matter of copyright (hereinafter in this Subsection referred to as a "work") for the purpose of his personal use, family use or other similar uses within a limited circle (hereinafter referred to as "private use"), except in the following cases:

...

(ii) where such reproduction is made by a person who knows that such reproduction becomes possible by the circumvention of technological protection measures or it
(มีต่อหน้าถัดไป)

โดยข้อ ๓๐ เป็นข้อจำกัดสิทธิในการทำซ้ำของเจ้าของลิขสิทธิ์ โดยกำหนดให้ผู้ที่มีสิทธิในการทำซ้ำ โดยตัวเองเพื่อประโยชน์ในการใช้งานส่วนบุคคลหรือเพื่อประโยชน์ในการใช้งานในครอบครัว แต่ถ้าการกระทำดังกล่าวเกิดจากการที่บุคคลนั้นรู้ว่าการทำซ้ำจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการหลบเลี่ยง มาตรการทางเทคโนโลยีก็ไม่อาจยกเป็นข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ได้ สำหรับการหลบเลี่ยง (circumvention) นั้น ข้อนี้ได้กำหนดให้หมายถึง การทำให้การกระทำที่ถูกป้องกันหรือถูกยับยั้งโดย มาตรการทางเทคโนโลยีสามารถดำเนินการได้ โดยการลบ (remove) หรือเปลี่ยนแปลง (alter) สัญญาที่ใช้ในมาตรการทางเทคโนโลยีนั้น

๒. การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ

กฎหมายลิขสิทธิ์ของญี่ปุ่นกำหนดนิยามของ "ข้อมูลการบริหารสิทธิ" ไว้ในข้อ ๒ (๑)(xxi)^{๓๙} หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิทางศีลธรรมหรือลิขสิทธิ์ตามข้อ ๑๗ (๑)

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๓๘)

ceases to cause obstruction, by such circumvention, to the results of acts deterred by such measures ("circumvention" means to enable to do acts prevented by technological protection measures or to stop causing obstruction to the results of acts deterred by such measures, by removal or alteration of signals used for such measures; the same shall apply in Article 120bis, items (i) and (ii) ("removal" or "alteration" does not include such removal or alteration as is conditional upon technology involved in the conversion of recording or transmission systems).

(iii) where a digital sound or visual recording is made by a person who knows that such recording is made upon reception of an interactive transmission which infringes copyright (including an interactive transmission which is made outside this country and which would constitute an infringement on copyright if it was made in this country);

(2) Any person who, for the purpose of private use, makes sound or visual recording on such a digital recording medium as specified by Cabinet Order by means of such a digital recording machine as specified by Cabinet Order (excluding a machines having special efficiency generally not for private use but for business use, such as that for broadcasting, and b machines having sound or visual recording functions incidental to the primary functions, such as telephones with sound recording function) shall pay a reasonable amount of compensation to the copyright owners concerned.

^{๓๙} Article 2 (1) In this Law, the following terms shall have the meaning hereby assigned to them respectively:

(xxi) "rights management information" means information concerning moral rights or copyright mentioned in Article 17, paragraph (1) or rights mentioned in Article 89, paragraphs (1) to (4) (hereinafter in this item referred to as "copyright, etc.") which falls within any of the following (a), (b) and (c) and which is recorded in a memory or transmitted by electromagnetic means together with works, performances, phonograms, or sounds or images of broadcasts or wire diffusions, excluding such information as not used for knowing how works, etc. are exploited, for conducting business relating to the authorization to exploit works, etc. and for other management of copyright, etc. by computer:

(a) information which specifies works, etc., owners of copyright, etc. and other matters specified by Cabinet Order;

(b) information relating to manners and conditions of the exploitation in case where the exploitation of works, etc. is authorized;

(มีต่อหน้าถัดไป)

หรือสิทธิข้างเคียงตามข้อ ๘๙ (๑) ถึง (๔) ซึ่งต่อไปจะเรียกว่าลิขสิทธิ์และสิทธิอื่นใด ที่ได้บันทึกในหน่วยความจำหรือที่ได้ส่งโดยใช้เครื่องมือทางคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ในงาน การแสดง สิ่งบันทึกเสียง เสียงหรือภาพในการแพร่เสียงแพร่ภาพหรือแพร่ตามสาย ซึ่งเป็นข้อมูลที่ใช้ประโยชน์สำหรับการดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากงาน ฯลฯ และสำหรับการบริหารจัดการ ลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอื่นใด โดยใช้คอมพิวเตอร์ แต่ไม่รวมถึงข้อมูลที่บ่งบอกถึงวิธีการใช้งาน โดยข้อมูล การบริหารสิทธินั้นมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลที่ระบุถึงตัวงานและอื่น ๆ เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือลักษณะและ สิทธิอื่นใดหรือข้อมูลที่กำหนดโดยมติคณะรัฐมนตรี (Cabinet Order)

(๒) ข้อมูลอันเกี่ยวเนื่องกับลักษณะและเงื่อนไขของการใช้ประโยชน์ จากงานซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

(๓) ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะตาม (๑) หรือ (๒) ในการ เปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น ๆ

ส่วนการกระทำต่อข้อมูลการบริหารสิทธินั้น ข้อ ๑๑๓ (๓)^{๔๐} ได้กำหนด การกระทำต่อข้อมูลการบริหารสิทธิตามที่กำหนดไว้เป็นการละเมิดสิทธิทางศีลธรรมของ ผู้สร้างสรรค์ ลิขสิทธิ์ สิทธิทางศีลธรรมของนักแสดง หรือสิทธิข้างเคียง ได้แก่

(๑) การกระทำโดยจงใจในการเพิ่มข้อมูลอันเป็นเท็จซึ่งข้อมูล การบริหารสิทธิ

(๒) การกระทำโดยจงใจในการลบหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล การบริหารสิทธิ แต่มีข้อยกเว้นว่า หากการกระทำนั้นเป็นเงื่อนไขทางเทคนิคในการแปลงการบันทึก หรือระบบการส่งสัญญาณที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ของการใช้งานหรือการแสดง

(๓) การแจกจ่าย หรือนำเข้าเพื่อการแจกจ่าย หรือครอบครองเพื่อ การแจกจ่ายซึ่งสำเนางานหรือการแสดง โดยบุคคลซึ่งรู้ว่ามี การเพิ่มข้อมูลการบริหารสิทธิอันเป็นเท็จ หรือมีการลบหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยจงใจ ในงานหรือการแสดงนั้น

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๓๙)

(c) information which enables to specify matters mentioned in (a) or (b) above in comparison with other information.

^{๔๐} Article 113 (3) The following acts shall be considered to constitute infringements on moral rights of authors, copyright, moral rights of performers or neighboring rights relating to rights management information concerned:

(i) the intentional addition of false information as rights management information.

(ii) the intentional removal or alteration of rights management information excluding the case where such act is conditional upon technology involved in the conversion of recording or transmission systems or other cases where it is deemed unavoidable in the light of the purpose and the manner of exploiting works or performances, etc.;

(iii) the distribution, importation for distribution or possession for distribution of copies of works or performances, etc. by a person who knows that any act mentioned in the preceding two items has been done concerning such works or performances, etc. or the public transmission or making transmittable of such works or performances, etc. by such person.

ซึ่งการกระทำละเมิดตามข้อ ๑๑๓ (๓) เพื่อแสวงหากำไรนั้น ข้อ ๑๒๐ ทวิ^{๔๑} กำหนดให้ผู้กระทำละเมิดดังกล่าวจะต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ เยน หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒. กฎหมายป้องกันการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรม

กฎหมายป้องกันการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรม (Unfair Competition Prevention Act) มาตรา ๒ (x) (xi)^{๔๒} ได้กำหนดให้การกระทำต่อมาตรการทางเทคโนโลยีเป็นการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรม ดังต่อไปนี้

^{๔๑} Article 120 bis The following shall be punishable by imprisonment for a term not exceeding three year or a fine not exceeding three million Yen, or both:

(i) any person who transfers to the public the ownership of, or lends to the public, manufactures, imports or possesses for transfer of ownership or lending to the public, or offers for the use by the public, a device having a principal function for the circumvention of technological protection measures (such a device includes such a set of parts of a device as can be easily assembled) or copies of a program having a principal function for circumvention of technological protection measures, or transmits publicly or makes transmittable such program;

(ii) any person who, as a business, circumvents technological protection measures in response to a request from the public;

(iii) any person who, for profit-making purposes, does an act considered to constitute an infringement on moral rights of authors, copyright, moral rights of performers or neighboring rights under the provisions of Article 113, paragraph (3);

(iv) any person who, for profit-making purposes, does an act considered to constitute an infringement on copyright or neighboring rights under the provisions of Article 113, paragraph (5).

^{๔๒} Article 2 The term "unfair competition" as used in this Act means any of the following:

(x) acts of assigning, delivering, displaying for the purpose of assignment or delivery, exporting or importing (a) devices (including machines incorporating such devices) having the sole function of enabling the viewing of images or hearing of sounds, the running of programs, or the recording of images, sounds or programs which are restricted by technological restriction measures that are used in business (excluding technological restriction measures used to restrict all but specific persons from viewing images or hearing sounds, running programs, or recording images, sounds or programs), by obstructing the effect of such technological restriction measures, or (b) data storage media or machines on which programs having only such function (including other types of programs combined with such programs) have been recorded, or acts of providing programs having only such function through an electric telecommunication line;

(xi) acts of assigning, delivering, displaying for the purpose of assignment or delivery, exporting or importing to all but specific persons (a) devices (including machines incorporating such devices) having the sole function of enabling the viewing of images or hearing of sounds, the running of programs, or the recording of images, sounds or programs which are restricted by technological restriction measures that are used in business to restrict all but said

(มีต่อหน้าถัดไป)

(๑) การกระทำที่เป็นการโอน การส่งมอบ การแสดงเพื่อวัตถุประสงค์ในการโอนหรือส่งมอบ การส่งออกหรือนำเข้า ซึ่ง ๑) อุปกรณ์ที่มีหน้าที่เฉพาะเพื่อการทำให้การดูภาพ หรือฟังเสียง หรือการทำงานของโปรแกรม หรือการบันทึกภาพหรือเสียง หรือโปรแกรมที่ถูกจำกัดการทำงานด้วยมาตรการทางเทคโนโลยี สามารถกระทำได้ และเป็นการกระทำในทางธุรกิจ แต่ไม่รวมถึงมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้กับบุคคลที่กำหนดโดยเฉพาะ จากการดูภาพหรือฟังเสียง หรือใช้โปรแกรม หรือการบันทึกภาพ เสียง หรือโปรแกรม หรือ ๒) สื่อบันทึกข้อมูลหรือเครื่องมือที่มีโปรแกรมที่มีหน้าที่เฉพาะในการบันทึก หรือกระทำการที่เป็นการจัดให้มีโปรแกรมที่มีหน้าที่ดังกล่าวโดยผ่านทางสายโทรคมนาคม

(๒) การกระทำที่เป็นการโอน การส่งมอบ การแสดงเพื่อวัตถุประสงค์ในการโอนหรือส่งมอบ การส่งออกหรือนำเข้า เพื่อเฉพาะบุคคลตามที่กำหนด ซึ่ง ๑) อุปกรณ์ที่มีหน้าที่เฉพาะเพื่อการทำให้การดูภาพหรือฟังเสียง หรือการทำงานของโปรแกรม หรือการบันทึกภาพหรือเสียงหรือโปรแกรมที่ถูกจำกัดการทำงานด้วยมาตรการทางเทคโนโลยี สามารถกระทำได้ และเป็นการกระทำในทางธุรกิจ ที่ใช้กับบุคคลที่กำหนดโดยเฉพาะ จากการดูภาพหรือฟังเสียงหรือใช้โปรแกรม หรือการบันทึกภาพ เสียง หรือโปรแกรม หรือ ๒) สื่อบันทึกข้อมูลหรือเครื่องมือที่มีโปรแกรมที่มีหน้าที่เฉพาะในการบันทึก หรือกระทำการที่เป็นการจัดให้มีโปรแกรมที่มีหน้าที่ดังกล่าวโดยผ่านทางสายโทรคมนาคม

ส่วนคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” (technological restriction measures) ได้มีการกำหนดความหมายไว้ในข้อ ๒ (๗)^{๔๓} ว่า หมายถึง มาตรการที่จำกัดการดูภาพหรือฟังเสียง หรือการทำงานของโปรแกรม หรือการบันทึกภาพ เสียง หรือโปรแกรม โดยวิธีการทางคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (ซึ่งหมายถึงอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ แม่เหล็กหรือวิธีอื่นใดที่ไม่อาจมองเห็นได้โดยมนุษย์) และวิธีการบันทึกในสื่อบันทึกหรือส่งผ่านสัญญาณที่ทำให้เครื่องมือที่ใช้สำหรับการดูและการได้ยิน สามารถตอบสนองในลักษณะเฉพาะพร้อมด้วยภาพ เสียงหรือโปรแกรม หรือวิธีการบันทึกในสื่อบันทึกหรือส่งผ่านภาพ แปลงเสียงหรือโปรแกรมที่ต้องการแปลงโดยเฉพาะ โดยเครื่องมือที่ใช้สำหรับการดูและการได้ยิน

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๔๒)

specific persons from viewing images or hearing sounds, running programs, or recording images, sounds or programs, by obstructing the effect of such technological restriction measures, or (b) data storage media or machines on which programs having only such function (including other types of programs combined with such programs) have been recorded, or the act of providing programs having only such function through an electric telecommunication line;

^{๔๓} Article 2 (7) The term "technological restriction measures" as used in this Act means measures which restrict the viewing of images or hearing of sounds, or running of programs, or recording of images, sounds or programs through electromagnetic means (which means electronic means, magnetic means or other means that are imperceptible by humans), and which adopt a method of recording on data storage media or transmitting signals that make machines for viewing and hearing (which means machines used for viewing images or hearing sounds, running programs, or recording images, sounds or programs; the same shall apply hereinafter) react in a specific manner along with the images, sounds or programs, or a method of recording on data storage media or transmitting converted images, sounds or programs, which require specific conversion by the machines for viewing and hearing.

๓.๓.๔ มาตรการทางเทคโนโลยีและข้อมูลการบริหารสิทธิในกฎหมายลิขสิทธิ์
ของสิ่งคปรี

๑. ข้อมูลการบริหารสิทธิ

มาตรา ๒๕๘ กำหนดนิยามของ “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” ไว้ หมายถึง ข้อมูล
ในสำเนางาน (copy of work) วัตถุแห่งสิทธิ (subject-matter) หรือสิ่งบันทึกการแสดง (recording of
performance) แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท^{๔๔} ได้แก่

(๑) ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงงาน วัตถุแห่งสิทธิ หรืองานการแสดง

(๒) ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงตัวผู้สร้างสรรค์งาน เจ้าของลิขสิทธิ์ในงานหรือวัตถุแห่งสิทธิ
หรือนักแสดง

(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขและข้อตกลงในการใช้สำเนา งาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือ
สิ่งบันทึกการแสดง

(๔) ตัวเลขหรือรหัสที่แทนค่าข้อมูลที่กล่าวข้างต้น

โดยข้อมูลการบริหารสิทธินั้นจะต้องอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งปรากฏใน

๒ ลักษณะ คือ

ก) ข้อมูลที่แนบหรือติดตั้งไว้ในสำเนา งาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือสิ่งบันทึกการแสดง
หรือ

ข) ข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในการเชื่อมต่อทางโทรคมนาคมหรือทำให้ปรากฏต่อ
สาธารณะซึ่งสำเนา งาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือสิ่งบันทึกการแสดง^{๔๕}

^{๔๔} Section 258 In this Part, unless the context otherwise requires -

“rights management information”, in relation to a copy of a work or other
subject-matter or a recording of a performance, means any of the following:

(a) information which identifies the work, subject-matter or performance;

(b) information which identifies the author of the work, the owner of
copyright in a work or subject-matter or the performer of a performance;

(c) information about the terms and conditions of use of the copy of the
work or subject-matter or the recording of the performance;

(d) any numbers or codes that represent the information referred to in
paragraph (a), (b) or (c),

but excludes any information relating to a user of the copy of the work or
subject-matter or the recording of the performance, such as the name, account, address or other
contact information of, or pertaining to, the user.

^{๔๕} Section 260 - (1) This section shall apply where rights management information
in an electronic form -

(a) is attached to or embodied in a copy of a work or other subject-matter in
which copyright subsists or a recording of a performance; or

(b) appears in connection with the communication or making available to the
public of a copy of a work or other subject-matter or a recording of a performance.

...

๑.๑ ลักษณะการกระทำผิด

มาตรา ๒๖๐ (๒) (๓) และ (๔)^{๔๖} กำหนดลักษณะการกระทำผิดต่อข้อมูลการบริหารสิทธิไว้ ๓ กรณี ดังนี้

^{๔๖} Section 260 -

(2) Where a person -

(a) knowingly removes or alters the rights management information relating to any work or other subject-matter or recording of a performance;

(b) does so without the consent of -

(i) the owner or exclusive licensee of the copyright in the work or subject-matter; or

(ii) the performer of the performance; and

(c) knows or ought reasonably to know that the removal or alteration of the rights management information will induce, enable, facilitate or conceal -

(i) an infringement of the copyright of the work or subject-matter; or

(ii) an unauthorized use of the performance,

an action may be brought by the owner or exclusive licensee of the copyright or the performer against the person.

(3) Where a person -

(a) distributes or imports for distribution the rights management information relating to any work or other subject-matter or any recording of a performance, being rights management information which has been altered without the consent of -

(i) the owner or exclusive licensee of the copyright in the work or subject-matter; or

(ii) the performer of the performance;

(b) does so without the consent of the owner or exclusive licensee of the copyright or the performer;

(c) does so knowing that the rights management information has been altered without the consent of the owner or exclusive licensee of the copyright or the performer; and

(d) knows or ought reasonably to know that the distribution or importation of the rights management information will induce, enable, facilitate or conceal -

(i) an infringement of the copyright in the work or subject-matter; or

(ii) an unauthorized use of the performance, to which the rights management information relates,

an action may be brought by the owner or exclusive licensee of the copyright or the performer against the person.

(4) Where a person -

(a) distributes, imports for distribution, communicates or makes available to the public copies of a work or other subject-matter or a recording of a performance in respect of which the rights management information has been removed or altered without the consent of -

(i) the owner or exclusive licensee of the copyright in the work or subject matter; or

(ii) the performer of the performance;

(มีต่อหน้าถัดไป)

๑) ลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิในงาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือ สิ่งบันทึกการแสดง และรู้ว่ากระทำโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ หรือนักแสดง

๒) จำหน่ายหรือนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งข้อมูลการบริหารสิทธิที่เกี่ยวกับงาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือสิ่งบันทึกการแสดง ซึ่งเป็นข้อมูลที่ถูกเปลี่ยนแปลงโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ หรือนักแสดง

๓) จำหน่ายหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย ติดต่อสื่อสาร หรือทำให้ปรากฏต่อ สาธารณะ ซึ่งสำเนา งาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือสิ่งบันทึกการแสดง ซึ่งข้อมูลการบริหารสิทธิที่มีการลบ หรือเปลี่ยนแปลงโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ หรือนักแสดง และบุคคลนั้นได้กระทำโดยรู้ว่าข้อมูลการบริหารสิทธินั้นถูกลบหรือเปลี่ยนแปลงโดย ปราศจากความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิ

การกระทำทั้งสามกรณีนี้จะต้องเป็นการกระทำโดยที่บุคคลนั้นรู้หรือมีเหตุ อันควรรู้ว่าจะทำให้เกิด ทำให้เป็นผล สนับสนุน หรือปกปิดซึ่งการละเมิดลิขสิทธิ์หรือการใช้งาน แสดงโดยไม่ได้รับอนุญาต

ทั้งนี้ การกระทำผิดดังกล่าวกฎหมายได้อนุญาตให้เจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ที่ได้รับ อนุญาตให้ใช้สิทธิ หรือนักแสดง กระทำการใด ๆ เพื่อขัดขวางบุคคลผู้กระทำผิดอีกด้วย เว้นแต่ การกระทำนั้นเกิดขึ้นแล้วเกินกว่า ๖ ปี

๑.๒ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๖๐ (๖) และ (๘)^{๔๗} กำหนดว่าหากการกระทำทั้งสามกรณี ผู้กระทำได้กระทำโดยเจตนาและมีความประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางการค้าหรือเพื่อหาประโยชน์ ส่วนตัวทางการเงิน ถือเป็นความผิดทางอาญาและจะต้องรับโทษ ดังนี้

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๔๖)

(b) does so without the consent of the owner or exclusive licensee of the copyright or the performer;

(c) does so knowing that the rights management information has been removed or altered without the consent of the owner or exclusive licensee of the copyright or the performer; and

(d) knows or ought reasonably to know that the distribution, importation, communication or making available to the public of the copies of the work or subject-matter or the recording of the performance will induce, enable, facilitate or conceal -

(i) an infringement of the copyright in the work or subject-matter; or

(ii) an unauthorised use of a performance,

an action may be brought by the owner or exclusive licensee of the copyright or the performer against the person.

^{๔๗} Section 260 -

(6) Subject to subsection (7), where a person does an act referred to in subsection (2), (3) or (4) -

(a) wilfully; and

(b) for the purpose of obtaining any commercial advantage or private financial gain, he shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction -

(มีต่อหน้าถัดไป)

(ก) กรณีที่บุคคลใดลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิในงาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือสิ่งบันทึกการแสดง และรู้ว่ากระทำโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ หรือนักแสดง ให้ลงโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ เหรียญสิงคโปร์

(ข) การกระทำผิดในกรณีอื่นให้ลงโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ เหรียญ สิงคโปร์ หรือจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำโดยมีความประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางการค้าหรือ เพื่อหาประโยชน์ส่วนตัวทางการเงินนั้นจะต้องเป็นการกระทำโดยหวังผลโดยตรงต่อผลกำไร ผลประโยชน์ หรือประโยชน์ทางการเงินสำหรับการประกอบธุรกิจหรือการค้าของบุคคลนั่นเอง

๑.๓ ข้อยกเว้น

บทบัญญัติในหมวด ๘ กำหนดข้อยกเว้นไว้ ๒ ประการ คือ

(๑) ข้อยกเว้นการใช้บังคับ ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๒๕๙^{๔๔} มิให้นำบทบัญญัติ ในหมวดนี้มาใช้บังคับแก่การกระทำของรัฐ และกำหนดว่าบทบัญญัติในหมวดนี้ไม่มีผลต่อลิขสิทธิ์ หรือสิทธิใดๆ ในงาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือสิ่งบันทึกการแสดง และไม่มีผลต่อข้อจำกัดสิทธิที่มีอยู่ หรือต่อการป้องกันการกระทำละเมิดหรือการใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตที่ได้กระทำภายใต้บทบัญญัติ ของกฎหมายนี้

(๒) ข้อยกเว้นความรับผิดในการกระทำต่อข้อมูลการบริหารสิทธิ ซึ่งกำหนด ไว้ในมาตรา ๒๖๐ (๗)^{๔๕} มิให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ว่าด้วยความผิดมาใช้บังคับแก่การกระทำในฐานะ

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๔๗)

(i) in the case of an act referred to in subsection (2), to a fine not exceeding \$20,000; or

(ii) in the case of an act referred to in subsection (3) or (4), to a fine not exceeding \$20,000 or to imprisonment for a term not exceeding 2 years or to both.

...

(8) For the purposes of subsection (6), a person does an act for the purpose of obtaining a commercial advantage if the act is done to obtain a direct advantage, benefit or financial gain for a business or trade carried on by him.

^{๔๔} Section 259 - (1) This Part shall not apply to any act done for the service of the Government.

(2) Nothing in this Part shall affect -

(a) any copyright subsisting in a work or other subject-matter;

(b) any right in relation to a performance or a recording thereof;

(c) any limitation on copyright in a work or other subject-matter, or on a right in relation to a performance or a recording thereof; or

(d) any defence to an action for infringement of copyright, or for an unauthorised use of a performance, under any provision of this Act.

^{๔๕} Section 260 -

(7) Subsection (6) shall not apply to any act done by or on behalf of a non-profit library, any non-profit archives, an educational institution, an institution assisting handicapped

(มีต่อหน้าถัดไป)

ของห้องสมุดหรือหอจดหมายเหตุที่ไม่แสวงหาผลกำไร สถาบันการศึกษา สถาบันที่ช่วยเหลือผู้อ่าน ซึ่งเป็นผู้พิการ สถาบันที่ช่วยเหลือในด้านสติปัญญาของผู้อ่านซึ่งเป็นผู้พิการ หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพที่ไม่แสวงหาผลกำไร ตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายจะประกาศกำหนด

๑.๔ การบรรเทาทุกข์โดยศาล

ในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดหรือกำลังกระทำการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖๐ ศาลอาจอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖๑ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่โจทก์ ดังต่อไปนี้

(ก) มีคำสั่งห้ามการกระทำนั้นโดยกำหนดเงื่อนไขตามที่ศาลเห็นสมควร

(ข) ให้ชดใช้ค่าเสียหาย

(ค) ให้ชดใช้ค่าขาดประโยชน์ในผลกำไร

(ง) ในกรณีที่โจทก์แสดงความประสงค์เลือกที่จะรับค่าเสียหายตามกฎหมาย แทนค่าเสียหายหรือค่าขาดประโยชน์ในผลกำไร ให้โจทก์ได้รับเงินค่าเสียหายตามกฎหมายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ เหรียญสิงคโปร์

นอกจากนั้น ศาลอาจสั่งให้ส่งมอบสิ่งของที่ใช้ในการกระทำความผิดซึ่งอยู่ในความครอบครองของจำเลยหรือที่ได้แสดงต่อศาลให้แก่โจทก์ หรือสั่งให้ทำลายของนั้นเสีย

๑.๕ มาตรการบังคับตามกฎหมาย

ในการบังคับใช้กฎหมายนั้น บทบัญญัติมาตรา ๒๖๑ A ได้กำหนดมาตรการบังคับไว้ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏต่อศาลว่ามีผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดต่อข้อมูลการบริหารสิทธิ ไม่ว่าจะผู้นั้นจะถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ทำลายหรือส่งมอบสิ่งของดังต่อไปนี้แก่โจทก์ หรือสั่งให้ดำเนินการอย่างอื่นก็ได้ตามที่ศาลจะเห็นสมควร

(ก) สำเนางาน วัตถุแห่งสิทธิอื่น หรือสิ่งบันทึกการแสดงที่ได้มีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ หรือนักแสดง

(ข) สิ่งของที่ใช้เพื่อการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิในงาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือสิ่งบันทึกการแสดง

(๒) ในกรณีที่ได้มีการแสดงต่อศาลและมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีสิ่งของ เอกสาร หรือสิ่งที่อยู่ในสถานที่ใดที่เป็นหลักฐานการกระทำผิดต่อข้อมูลการบริหารสิทธิ ศาลอาจออกหมายให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการเข้าค้นและยึดสิ่งของหรือเอกสารตามที่ระบุไว้ในหมาย ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามที่ศาลเห็นสมควร

หากสิ่งของหรือเอกสารที่ยึดไว้ไม่มีคำสั่งให้จำหน่ายหรือไม่มีกระบวนการอื่นใดภายในระยะเวลา ๖ เดือน ให้ศาลส่งคืนสิ่งของนั้นแก่ผู้ครอบครองเดิม หรือหากไม่มีเหตุอันควรส่งคืนก็ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจำหน่ายของหายหรือทรัพย์สินที่ไม่มีเจ้าของซึ่งอยู่ในการดูแลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๔๙)

readers, an institution assisting intellectually handicapped readers, or such public, non-commercial broadcasting organization as the Minister may prescribe.

๒. มาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา ๒๖๑ B^{๕๐} กำหนดความหมาย “มาตรการทางเทคโนโลยี” ไว้ หมายถึง มาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อควบคุมการเข้าถึง (technological access control measure) หรือ มาตรการป้องกันทางเทคโนโลยี (technological protection measure) ซึ่ง “มาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อควบคุมการเข้าถึง” หมายความว่า เทคโนโลยี เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ใด ๆ ที่ใช้ในการทำงานโดยปกติ เพื่อให้มีผลในการควบคุมการเข้าถึงสำเนา งาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือการแสดง เว้นแต่เทคโนโลยี เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดสำหรับ “มาตรการป้องกันทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยี เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานโดยปกติเพื่อให้มีผลในการป้องกันหรือจำกัดการดำเนินการใด ๆ ในลิขสิทธิ์ของงานหรือวัตถุแห่งสิทธิอื่น และการใช้งานแสดงโดยไม่ได้รับอนุญาต เว้นแต่เทคโนโลยี เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๒.๑ ลักษณะการกระทำผิด

มาตรา ๒๖๑ C กำหนดลักษณะการกระทำผิดในการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีไว้ว่า ในกรณีที่ผู้ที่มีสิทธิในฐานะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ที่มีสิทธิในฐานะนักแสดง นำมาตรการทางเทคโนโลยีมาใช้ในสำเนา งาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือสำเนางานแสดงเพื่อการบริหารสิทธิในลิขสิทธิ์หรือสิทธิใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแสดง มิให้ผู้ใดดำเนินการทั้ง ๓ ลักษณะดังต่อไปนี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้มีสิทธิข้างต้น

(๑) กระทำการอย่างใด ๆ โดยที่รู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าเป็นการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อควบคุมการเข้าถึง

(๒) ผลิต นำเข้า จำหน่าย เสนอต่อสาธารณะ จัดให้มี หรือซื้อขาย โดยผิดกฎหมายซึ่งเครื่องมือ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ที่มีการสนับสนุน โฆษณา หรือทำการตลาด

^{๕๐} Section 261 B -

(1) In this Part, unless the context otherwise requires -

...

“technological access control measure” means any technology, device or component that, in the normal course of its operation, effectively controls access to a copy of -

(a) a work or other subject-matter; or

(b) a performance,

but excludes such technology, device or component as the Minister may prescribe;

...

“technological measure” means a technological access control measure or a technological protection measure;

...

“technological protection measure” means any technology, device or component that, in the normal course of its operation, effectively prevents or limits the doing of-

(a) in relation to a copy of a work or other subject-matter, any act comprised in the copyright in the work or subject-matter; or

(b) in relation to a copy of a performance, an unauthorized use of the performance, but excludes such technology, device or component as the Minister may prescribe.

...

ว่ามีวัตถุประสงค์สำหรับการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี หรือเป็นของที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้าอย่างอื่นหรือมีการใช้อย่างอื่นอย่างจำกัด นอกเหนือจากที่ได้ออกแบบหรือสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นในการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

(๓) เสนอต่อสาธารณะหรือจัดการให้มีบริการซึ่งมีการสนับสนุน โฆษณา หรือทำการตลาดว่ามีวัตถุประสงค์สำหรับการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี โดยบริการนั้นมีวัตถุประสงค์ทางการค้าอย่างอื่นหรือมีการใช้อย่างอื่นอย่างจำกัด นอกเหนือจากที่ได้แสดงไว้ในเบื้องต้นว่ามีวัตถุประสงค์ในการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี^{๕๑}

ทั้งนี้ การกระทำผิดทั้งสามลักษณะนั้นผู้กระทำความผิดจะกระทำด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นเป็นผู้กระทำก็ได้

ในส่วนของลักษณะของการหลบเลี่ยง มาตรา ๒๖๑ B^{๕๒} ได้กำหนดนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยง” ไว้ โดยสรุปว่าหมายถึง การหลบหลีก การเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระบบ การย้าย การทำให้ไม่ทำงาน การถอดสัญญาณในกรณีที่สำคัญมีการเข้าสัญญาณไว้ การถอดรหัสในกรณีที่สำคัญมีการเข้ารหัสไว้ หรือการกระทำอย่างอื่นที่มีลักษณะทำให้ไร้ประโยชน์

ทั้งนี้ ในการกระทำความผิดดังกล่าวกฎหมายได้อนุญาตให้เจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ หรือนักแสดง กระทำการใด ๆ เพื่อขัดขวางบุคคลผู้กระทำความผิดอีกด้วย เว้นแต่การกระทำเพื่อหลบเลี่ยงนั้นเกิดขึ้นแล้วเกินกว่า ๖ ปี

๒.๒ บทกำหนดโทษ

บทบัญญัติมาตรา ๒๖๑ C (๔) และ (๕)^{๕๓} ได้กำหนดว่าหากการกระทำทั้งสามกรณี ผู้กระทำได้กระทำโดยเจตนาและมีความประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางการค้าหรือเพื่อหาประโยชน์ส่วนตัวทางการเงิน ถือเป็นความผิดทางอาญาและจะต้องรับโทษ ดังนี้

^{๕๑} Section 261C -

(1) Subject to sections 261 D and 261 E, where a technological measure is applied to a copy of a work or other subject-matter by or with the authorization of the owner of the copyright in the work or subject-matter in connection with the exercise of the copyright, or to a copy of a performance by or with the authorization of the performer of the performance in connection with the exercise of any right in the performance, no person shall, without the authorization of the owner of the copyright or the performer of the performance, as the case may be -

^{๕๒} Section 261B -

(1) In this Part, unless the context otherwise requires -

...

“circumvent” means to avoid, bypass, remove, deactivate, descramble (where the copy is scrambled), decrypt (where the copy is encrypted) or otherwise impair;

...

^{๕๓} Section 261 C -

...

(4) Where a person contravenes subsection (1)(a) wilfully and for the purpose of obtaining a commercial advantage or private financial gain, he shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding \$20,000.

(มีต่อหน้าถัดไป)

(ก) กรณีที่บุคคลกระทำการอย่างใด ๆ โดยที่รู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าเป็น การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อควบคุมการเข้าถึง ให้ลงโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ เหรียญ สิงคโปร์

(ข) การกระทำผิดในกรณีอื่นให้ลงโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ เหรียญ สิงคโปร์ หรือจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำโดยมีความประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางการค้าหรือเพื่อ หาประโยชน์ส่วนตัวทางการเงินนั้นจะต้องเป็นการกระทำโดยหวังผลโดยตรงต่อผลกำไร ผลประโยชน์ หรือประโยชน์ทางการเงิน สำหรับการประกอบธุรกิจหรือการค้าของบุคคลนั้นเอง

๒.๓ ข้อยกเว้นการใช้บังคับและความรับผิด

บทบัญญัติในหมวด ๘ นี้ ได้กำหนดข้อยกเว้นไว้ ๒ ประการ คือ

(๑) ข้อยกเว้นการใช้บังคับ ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๒๖๑ B (๒) และ (๓)^{๕๔} มิให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้มาใช้บังคับต่องาน วัตถุแห่งสิทธิ หรืองานแสดง ที่ลิขสิทธิ์สิ้นสุดลงหรือหมดอายุการคุ้มครองสิทธิลงแล้ว และกำหนดว่าบทบัญญัติในหมวดนี้ไม่มีผลกระทบต่อลิขสิทธิ์ หรือสิทธิใด ๆ ในงาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือสิ่งบันทึกการแสดง ต่อข้อจำกัดสิทธิที่มีอยู่ หรือต่อข้อต่อสู้ ต่อการกระทำละเมิดหรือการใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตที่ได้กระทำภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายนี้

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๕๓)

(5) Where a person contravenes subsection (1)(b) or (c) wilfully and for the purpose of obtaining a commercial advantage or private financial gain, he shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding \$20,000 or to imprisonment for a term not exceeding 2 years or to both.

^{๕๔} Section 261B -

...

(2) Nothing in this Part shall affect any act done in relation to a work or other subject-matter in which copyright no longer subsists, or in relation to a performance the protection period of which has expired.

(3) Nothing in this Part shall affect —

(a) any copyright subsisting in a work or other subject-matter;

(b) any right in relation to a performance or a recording thereof;

(c) any limitation on copyright in a work or other subject-matter, or on a right in relation to a performance or a recording thereof; or

(d) any defence to an action for infringement of copyright, or for an unauthorised use of a performance, under any provision of this Act.

(๒) ข้อยกเว้นความรับผิดในการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี ซึ่งมาตรา ๒๖๑ C (๙)^{๕๕} กำหนดมิให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ว่าด้วยความผิดมาใช้บังคับแก่การกระทำ ในฐานะของห้องสมุดหรือหอจดหมายเหตุที่ไม่แสวงหาผลกำไร สถาบันการศึกษา สถาบันที่ช่วยเหลือ ผู้อ่านซึ่งเป็นผู้พิการ สถาบันที่ช่วยเหลือในด้านสติปัญญาของผู้อ่านซึ่งเป็นผู้พิการ หรือองค์กร แพร่เสียงแพร่ภาพที่ไม่แสวงหาผลกำไร ตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายจะประกาศกำหนด

๒.๔ ข้อยกเว้นในข้อห้ามของการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา ๒๖๑ D^{๕๖} กำหนดลักษณะของการกระทำที่ไม่ถือว่าเป็นการ หลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีไว้ ๗ ลักษณะ ดังนี้

^{๕๕} Section 261C -

...

(9) Subsections (4) and (5) shall not apply to any act done by or on behalf of a non-profit library, any non-profit archives, an educational institution, an institution assisting handicapped readers, an institution assisting intellectually handicapped readers, or such public, non-commercial broadcasting organisation as the Minister may prescribe.

^{๕๖} Section 261D -

(1) Subject to subsection (3), section 261 C (1) (a) is not contravened by the doing of an act to circumvent a technological measure if -

(a) the act is done to enable a non-profit library, any non-profit archives, an educational institution, an institution assisting handicapped readers, or an institution assisting intellectually handicapped readers to have access to a work or other subject-matter or recording of a performance which is not otherwise available to the library, archives or institution, for the sole purpose of determining whether to acquire a copy of the work or other subject-matter or recording;

(b) the technological measure has the capability to collect or disseminate personally identifying information to reflect the manner of use of a network by persons without providing conspicuous notice of such collection or dissemination to those persons, and the act is done for the sole purpose of identifying and disabling the technological measure, provided that the act does not affect the ability of any person to gain access to any work or other subject-matter or recording of any performance;

(c) the act is done in relation to a work or other subject-matter or performance that is prescribed by the Minister under subsection (2) -

(i) by a person prescribed under subsection (2A) or (if none is prescribed) by any person; and

(ii) for a purpose prescribed under subsection (2A) or (if none is prescribed) for any purpose;

(d) the act is done -

(i) in good faith;

(ii) in relation to a copy of a computer program that is not an infringing copy; and

(iii) with respect to particular elements of the computer program that are not readily available to the person doing the act, for the sole purpose of achieving interoperability

(มีต่อหน้าถัดไป)

(๑) การกระทำนั้นเป็นการเข้าถึงงานในลักษณะของ fair use ได้แก่ การกระทำโดยห้องสมุดหรือหอจดหมายเหตุที่ไม่แสวงหาผลกำไร สถาบันการศึกษา สถาบันที่ช่วยเหลือผู้อ่านซึ่งเป็นผู้พิการ สถาบันที่ช่วยเหลือในด้านสติปัญญาของผู้อ่านซึ่งเป็นผู้พิการ เพื่อให้เข้าถึงงาน วัตถุแห่งสิทธิ หรืองานแสดง ที่ไม่อาจพบได้ในห้องสมุด หอจดหมายเหตุ หรือสถาบันนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพียงอย่างเดียวในการจัดหาสำเนา งาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือสิ่งบันทึกการแสดงนั้น

(๒) การกระทำต่อมาตรการทางเทคโนโลยีที่มีความสามารถในการจัดเก็บและกระจายข้อมูลการใช้งานเครือข่ายของแต่ละบุคคลเพื่อบ่งชี้ถึงตัวผู้ใช้และรูปแบบการใช้งานในเครือข่ายของผู้นั้น โดยไม่ได้แจ้งให้ผู้นั้นทราบถึงการจัดเก็บและกระจายข้อมูลเหล่านั้น และการกระทำต่อมาตรการทางเทคโนโลยีดังกล่าวนี้ เพียงเพื่อการบ่งชี้และหยุดการทำงานของมาตรการทางเทคโนโลยีเท่านั้น ทั้งนี้ จะต้องไม่กระทบต่อการเข้าถึงงาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือสิ่งบันทึกการแสดงของบุคคลใด ๆ

(๓) การกระทำโดยสุจริตต่อสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีใช้สำเนาที่ละเมิดลิขสิทธิ์ แต่เป็นการกระทำทำให้โปรแกรมบางส่วนไม่สามารถทำงานได้ เพื่อให้โปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นสามารถทำงานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่นได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพ

(๔) การกระทำเพื่อศึกษาวิจัยในงานที่มีการใช้เทคโนโลยีการเข้ารหัสไว้ โดยเป็นการศึกษาในหลักสูตรที่ถูกต้องตามกฎหมาย การกระทำทางการจ้าง การฝึกอบรม หรือการพัฒนาประสบการณ์ หรือกระทำในฐานะตัวแทนของบุคคลข้างต้น ซึ่งการกระทำนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นในการศึกษาวิจัยและกระทำโดยสุจริตที่ไม่ได้ละเมิดต่อสิทธิในสำเนา งาน วัตถุแห่งสิทธิ หรือเป็นการใช้สิ่งบันทึกการแสดงโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าได้กระทำไปโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธินั้น ๆ

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๕๖)

of an independently created computer program with another computer program;

(e) the act is done when undertaking research on any encryption technology, provided that -

(i) the person doing the act -

(A) is engaged in a legitimate course of study in the field of encryption technology;

(B) is employed or appropriately trained or experienced in that field; or

(C) is doing so on behalf of a person so engaged, employed, trained or experienced;

(ii) the act is necessary to conduct such research;

(iii) the act is done in good faith and in relation to a copy of the work or subject-matter that is not an infringing copy thereof or a copy of the performance that is not an unauthorised recording thereof; and

(iv) the person doing the act has made a reasonable effort to obtain the authorisation of the owner of the copyright in the work or subject-matter or the performer of the performance to do the act;

คำว่า “เทคโนโลยีการเข้ารหัส” (encryption technology) หมายถึง เทคโนโลยีในการเข้าสัญญาณหรือถอดสัญญาณข้อมูลโดยอาศัยสูตรหรือวิธีการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์^{๕๗}

(๕) กระทำโดยเพิ่มอุปกรณ์หรือชิ้นส่วนใด ๆ ในเทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ หรือเครื่องมือใด ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เยาว์เข้าถึงข้อมูลที่อยู่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยเทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ หรือเครื่องมือเหล่านั้นจะต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีที่ต้องห้ามตามกฎหมาย

(๖) การกระทำเพื่อทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบรักษาความปลอดภัยหรือความอ่อนแอของระบบ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ เจ้าของระบบคอมพิวเตอร์ หรือเจ้าของเครือข่ายคอมพิวเตอร์

(๗) การกระทำโดยผู้ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาล เพื่อวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมาย การรักษาความลับ การป้องกันประเทศ การรักษาความปลอดภัยที่จำเป็น หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน

๒.๕ ข้อยกเว้นในข้อห้ามการผลิตเครื่องมือที่ใช้ในการหลบเลี่ยงและเสนอบริการในการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา ๒๖๑ E^{๕๘} ได้กำหนดให้การกระทำดังต่อไปนี้ ไม่ถือว่าเป็นการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

(๑) การผลิต นำเข้า จำหน่าย เสนอต่อสาธารณะหรือจัดหาซึ่งเครื่องมือ ผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ หรือเสนอต่อสาธารณะหรือจัดหาซึ่งบริการ ที่ใช้ในการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี โดยเป็นการกระทำโดยสุจริตต่อสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีใช้สำเนาที่ละเมิด

^{๕๗} Section 261 B -

...

“encryption technology” means technology for scrambling and descrambling information using mathematical formulae or algorithms;

...

^{๕๘} Section 261 E -

(1) Subject to subsections (2) and (3), section 261C (1) (b) and (c) is not contravened by the doing of any of the following:

(a) the manufacture, importation, distribution, offering to the public or provision of a device, product or component, or the offering to the public or provision of a service, to carry out an act to circumvent a technological measure that is done -

(i) in good faith;

(ii) in relation to a copy of a computer program that is not an infringing copy; and

(iii) with respect to particular elements of the computer program that are not readily available to the person doing the act,

for the sole purpose of achieving interoperability of an independently created computer program with another computer program;

...

ลิขสิทธิ์ แต่เป็นการกระทำที่โปรแกรมบางส่วนไม่สามารถทำงานได้ เพื่อวัตถุประสงค์เพียงอย่างเดียว ในการให้โปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นสามารถทำงานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่นได้อย่างอิสระ และมีประสิทธิภาพ

(๒) การผลิต นำเข้า จำหน่าย เสนอต่อสาธารณะหรือจัดหาซึ่งเครื่องมือผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ หรือเสนอต่อสาธารณะหรือจัดหาบริการ ที่ใช้ในการหลบเลี่ยงเฉพาะมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อป้องกันการเข้าถึง เพื่อการศึกษาวิจัยในงานที่ใช้เทคโนโลยีการเข้ารหัส โดยเป็นการศึกษาในหลักสูตรที่ถูกต้องตามกฎหมาย การกระทำทางการจ้าง การฝึกอบรม หรือการพัฒนาประสบการณ์ หรือกระทำในฐานะตัวแทนของบุคคลข้างต้น ซึ่งการกระทำนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นในการศึกษาวิจัยและกระทำโดยสุจริตที่ไม่ได้ละเมิดต่อสิทธิในสำเนา งาน วัตถุประสงค์ หรือเป็นการใช้สิ่งบันทึกการแสดงโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้กระทำไป โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของสิทธินั้น ๆ

(๓) การผลิต นำเข้า จำหน่าย เสนอต่อสาธารณะหรือจัดหาซึ่งเครื่องมือผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ หรือเสนอต่อสาธารณะหรือจัดหาบริการ ที่ใช้ในการหลบเลี่ยงเฉพาะมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อป้องกันการเข้าถึง เพื่อวัตถุประสงค์เพียงเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เยาว์เข้าถึงข้อมูลที่อยู่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยเทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ หรือเครื่องมือเหล่านั้นจะต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีที่ต้องห้ามตามกฎหมาย

(๔) การผลิต นำเข้า จำหน่าย เสนอต่อสาธารณะหรือจัดหาซึ่งเครื่องมือผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ หรือเสนอต่อสาธารณะหรือจัดหาบริการ ที่ใช้ในการหลบเลี่ยงเฉพาะมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อป้องกันการเข้าถึง เพื่อการกระทำเพื่อทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบรักษาความปลอดภัยหรือความอ่อนแอของระบบ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ เจ้าของระบบคอมพิวเตอร์ หรือเจ้าของเครือข่ายคอมพิวเตอร์

(๕) การกระทำโดยผู้ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาล เพื่อวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมาย การรักษาความลับ การป้องกันประเทศ การรักษาความปลอดภัยที่จำเป็น หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน

๒.๖ การบรรเทาทุกข์โดยศาลและมาตรการบังคับทางกฎหมาย

ในส่วนของมาตรการทางเทคโนโลยีนี้ กฎหมายได้กำหนดวิธีการบรรเทาทุกข์โดยศาลและมาตรการบังคับทางกฎหมายไว้เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติว่าด้วยข้อมูลการบริหารสิทธิ

๓.๓.๕ การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีในกฎหมายลิขสิทธิ์ได้หวั่น

กฎหมายลิขสิทธิ์ได้หวั่นกำหนดเรื่องการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีไว้ มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ข้อมูลการบริหารสิทธิ

บทบัญญัติข้อ ๓.๑๗^{๕๔} กำหนดนิยามของข้อมูลการบริหารสิทธิไว้ว่า ต้องเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งหมายถึง ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่แสดงไว้ในงานต้นฉบับ สำเนา งาน หรือ

^{๕๔} Article 3 For the purposes of this Act the following definitions shall apply :

17 “Electronic rights management information” means electronic information
(มีต่อหน้าถัดไป)

ในขณะที่เผยแพร่เนื้อหางานต่อสาธารณชนที่เพียงพอต่อการบ่งชี้ถึงงาน ชื่องาน ผู้สร้างสรรค์ สิทธิทางเศรษฐกิจของผู้ทรงสิทธิ หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์และระยะเวลาหรือเงื่อนไข ในการใช้ประโยชน์จากงาน และหมายความรวมถึงหมายเลขหรือสัญลักษณ์ที่ใช้แทนข้อมูลเช่นว่านั้น และข้อ ๘๐ ทวิ^{๖๐} ได้บัญญัติคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิไว้ว่า ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการ บริหารสิทธิที่จัดทำโดยเจ้าของลิขสิทธิ์จะไม่ถูกลบ (remove) หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง (alter) แต่มี ข้อยกเว้นในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การลบหรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการบริหาร สิทธิของงานนั้นเป็นกรณีที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในการใช้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ในงานที่มีข้อจำกัดทางด้านเทคโนโลยี

(๒) การลบหรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในกรณีที่มีความจำเป็นทางด้านเทคนิค เพื่อการบันทึกหรือการส่งผ่านข้อมูล

นอกจากนี้ กฎหมายได้กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ใดรู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ใน การบริหารสิทธิถูกลบหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้นั้นจะต้องไม่จำหน่าย หรือมีเจตนาที่จะจำหน่าย นำเข้าหรือครอบครองต้นฉบับหรือสำเนางานนั้น และจะต้องไม่แพร่เสียง แพร่ภาพ แสดง หรือส่งต่องานนั้นต่อสาธารณชน

๒. มาตรการทางเทคโนโลยี

กฎหมายลิขสิทธิ์ได้ทวนได้บัญญัติเรื่องการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีไว้ ครอบคลุมทั้งมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงงาน (access control) และอุปกรณ์

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๕๙)

presented on the original or copies of a work, or at the time of communication of content of a work to the public, sufficient to identify the work, the name of the work, the author, the economic rights holder or person licensed thereby, and the period or conditions of exploitation of the work, including numbers or symbols that represent such information.

^{๖๐} Chapter IV bis Electronic Rights Management Information and Technological Protection Measures

Article 80 bis

Electronic rights management information made by a copyright owner shall not be removed or altered; provided, this shall not apply in any of the following circumstances:

1. Where removal or alteration of electronic rights management information of the work is unavoidable in the lawful exploitation of the work given technological limitations at the time of the act.

2. Where the removal or alteration is technically necessary to conversion of a recording or transmission system.

Whoever knows that electronic rights management information of a work has been unlawfully removed or altered shall not distribute or, with intent to distribute, import or possess the original or any copy of such work. He/She also shall not publicly broadcast, publicly perform, nor publicly transmit [the same]

ที่เจ้าของลิขสิทธิ์นำมาใช้เพื่อป้องกันการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ ในบทบัญญัติข้อ ๓.๑๘^{๖๑} ได้กำหนดบทนิยามของ “มาตรการคุ้มครองทางเทคโนโลยี” ไว้ หมายถึง เครื่องมือ อุปกรณ์ ส่วนประกอบ เทคโนโลยี หรือวิธีการทางเทคโนโลยีอื่นใด ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์ใช้เพื่อห้ามหรือจำกัดบุคคลในการเข้าถึงงานหรือการใช้ประโยชน์จากงาน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ และข้อ ๘๐ ตรี^{๖๒} บัญญัติให้ความคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีไว้ว่า มาตรการทางเทคโนโลยีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ใช้เพื่อห้ามหรือจำกัดบุคคลในการเข้าถึงงานจะต้องไม่ถูกปลด (disarmed) ทำลาย (destroyed) หรือกระทำการด้วยวิธีใด ๆ ที่เป็นการหลบเลี่ยง (circumvented) นอกจากนี้ เครื่องมือ อุปกรณ์ ส่วนประกอบ เทคโนโลยี หรือข้อมูลใดๆ ที่ใช้สำหรับปลด ทำลาย หรือหลบเลี่ยง มาตรการทางเทคโนโลยีต้องไม่ถูกผลิต นำเข้า หรือเสนอให้บริการต่อสาธารณชน อย่างไรก็ตาม กฎหมายได้กำหนดข้อยกเว้นไว้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. เพื่อรักษาความมั่นคงแห่งชาติ
๒. การกระทำโดยหน่วยงานของรัฐบาลส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่น
๓. การกระทำโดยสถาบันที่เก็บเอกสารสำคัญ สถาบันการศึกษา หรือห้องสมุดสาธารณะเพื่อใช้ในการประเมินว่าสมควรได้มาซึ่งข้อมูลนั้นหรือไม่
๔. เพื่อปกป้องผู้เยาว์

^{๖๑} Article 3 For the purposes of this Act the following definitions shall apply :

18 “Technological protection measures” means equipment, devices, components, technology or other technological means employed by copyright owners to effectively prohibit or restrict others from accessing or exploiting works without authorization.

^{๖๒} Article 80 ter

Technological protection measures employed by copyright owners to prohibit or restrict others from accessing works shall not, without legal authorization, be disarmed, destroyed, or by any other means circumvented.

Any equipment, device, component, technology or information for disarming, destroying, or circumventing technological protection measures shall not, without legal authorization, be manufactured, imported, offered to the public for use, or offered in services to the public.

The provisions of the preceding two paragraphs shall not apply in the following circumstances:

1. Where to preserve national security.
2. Where done by central or local government agencies.
3. Where done by file archive institutions, educational institutions, or public libraries to assess whether to obtain the information.
4. Where to protect minors.
5. Where to protect personal data.
6. Where to perform security testing of computers or networks.
7. Where to conduct encryption research.
8. Where to conduct reverse engineering.
9. Under other circumstances specified by the competent authority.

The content in the subparagraphs of the preceding paragraph shall be prescribed and periodically reviewed by the competent authority.

- ๕. เพื่อปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล
- ๖. เพื่อทดสอบความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์หรือเครือข่าย
- ๗. เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่องการเข้ารหัสลับ
- ๘. เพื่อการทำวิศวกรรมย้อนกลับ
- ๙. ภายใต้สถานการณ์อื่นๆ ที่กำหนดโดยผู้มีอำนาจหน้าที่

๓. การเยียวยาในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิ

บทบัญญัติข้อ ๘๖ ทวิ^{๖๓} กำหนดบทลงโทษสำหรับกรณีที่มีการฝ่าฝืนข้อ ๘๐ ทวิ และข้อ ๘๐ ตริ วรรคสอง มีโทษจำคุก ๑ ปี หรือถูกกักขัง หรือมีโทษปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ ถึง ๒๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์ไต้หวัน หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓.๔ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Providers)

๓.๔.๑ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในกฎหมายลิขสิทธิ์ของเกาหลี

กฎหมายลิขสิทธิ์ (Copyright Act) ของเกาหลีกำหนดเรื่องผู้ให้บริการออนไลน์ (Online Service Provider) ไว้ โดยข้อ ๒.๓๐^{๖๔} ได้ให้นิยามศัพท์ “ผู้ให้บริการออนไลน์” หมายถึง ผู้ที่จัดเตรียมบริการอื่นใดในการทำซ้ำ (reproduce) หรือการตอบโต้ส่งผ่าน (interactively transmit) ซึ่งงานหรืออื่น ๆ ผ่านทางเครือข่ายข้อมูลและโทรคมนาคม โดยอ้างถึงเครือข่ายข้อมูลและโทรคมนาคมเดียวกันกับที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งเสริมคุ้มครองผลประโยชน์และข้อมูลในระบบเครือข่ายทางข้อมูลและโทรคมนาคม

(๑) ข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการ

พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการออนไลน์ไว้ในหมวด ๖ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ การจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการออนไลน์ตามข้อ ๑๐๒ และวิธีระงับการทำซ้ำและตอบโต้ส่งผ่านตามข้อ ๑๐๓ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

^{๖๓} Article 96 bis

In any of the following circumstances a sentence of up to one year imprisonment or detention shall be imposed, or in lieu thereof or in addition thereto, a fine of not less than twenty thousand and not more than two hundred and fifty thousand New Taiwan Dollars:

1. Violation of Article 80 bis.
2. Violation of paragraph 2 of Article 80 ter.

^{๖๔} Article 2 (Definitions) The terms used in this Act shall have the meanings as follows

30. “Online service providers” shall mean the persons who provide others with services that reproduce or interactively transmit works, etc. through information and telecommunications networks (which refer to such information and telecommunications networks as provided in Subparagraph 1, Paragraph (1), Article 2 of the Act on Promotion of Information and Communications Network Utilization and Information Protection, Etc.; hereinafter the same shall apply.);

(๑.๑) ข้อ ๑๐๒^{๖๕} ได้กำหนดเรื่องความรับผิดของผู้ให้บริการออนไลน์ไว้ ๒ กรณี ได้แก่

ก) หากผู้ให้บริการออนไลน์เห็นว่ามีการทำซ้ำและการตอบโต้ส่งผ่านซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์โดยบุคคลผู้ใช้บริการของตน อาจก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่นที่ได้รับคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ แล้วดำเนินการป้องกันหรือหยุดยั้งการทำซ้ำและการตอบโต้ส่งผ่านดังกล่าว ให้ผู้ให้บริการออนไลน์นั้นได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นความรับผิด

ข) หากผู้ให้บริการออนไลน์เห็นว่ามีการทำซ้ำและการตอบโต้ส่งผ่านซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์โดยบุคคลผู้ใช้บริการของตน อาจก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่นที่ได้รับคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ แล้วพยายามป้องกันหรือหยุดยั้งการทำซ้ำและการตอบโต้ส่งผ่านดังกล่าว แต่ไม่อาจดำเนินการได้เพราะเหตุทางเทคนิค ให้ผู้ให้บริการออนไลน์นั้นได้รับการยกเว้นความรับผิด

(๑.๒) ข้อ ๑๐๓^{๖๖} ได้กำหนดวิธีระงับการทำซ้ำและการตอบโต้ส่งผ่านไว้ ๗ ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

^{๖๕} Article 102 (Limitation on liability of Online Service Providers)

(1) In connection with the provision of services by an online service provider related to reproduction or interactive transmission of works, etc., the liability of such online service provider for infringement by other persons on copyrights or other rights protected pursuant to this Act may be reduced or waived in those cases where such online service provider prevents or stops reproduction or transmission thereof when made aware that copyrights or other rights protected pursuant to this Act would be infringed upon due to the reproduction or interactive transmission of works, etc. by the other persons.

(2) In connection with provision of services by an online service provider related to reproduction or interactive transmission of works, etc., such online service provider's liability for infringement by other persons on copyrights or other rights protected pursuant to this Act shall be waived in those cases where such online service provider attempts to prevent or stop reproduction or interactive transmission thereof when made aware that copyrights or other rights protected under this Act would be infringed upon due to the reproduction or interactive transmission of works, etc. by the other persons, but it is technically impossible to do so.

^{๖๖} Article 103 (Cease of Reproduction or Interactive Transmission)

(1) Any person who claims that his copyrights or other rights protected under this Act are infringed upon due to the reproduction or interactive transmission of works etc. based on the use of services provided by an online service provider (hereinafter referred to as a "claimant" in this Article) may request such online service provider to cease the reproduction or interactive transmission of such works etc. by providing evidence for such fact.

(2) In those cases where it is requested to stop reproduction or interactive transmission pursuant to the provision of the foregoing Paragraph (1), an online service provider shall immediately stop the reproduction or interactive transmission of such works etc. and give notice thereof to the person who reproduces or interactively transmits such works, etc. (hereinafter referred to as "reproducer/interactively transmitter") and claimant of such request.

(3) In those cases where a reproducer/interactively transmitter, who is notified pursuant to the provision of the foregoing Paragraph (2), requests resumption of the reproduction (มีต่อหน้าถัดไป)

๑) เมื่อมีผู้อ้างว่าลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่นที่ได้รับคุ้มครองตามกฎหมายของตนถูกละเมิดอันเนื่องมาจากการทำซ้ำและการตอบโต้ส่งผ่านงานในบริการออนไลน์ ผู้นั้นอาจร้องขอต่อผู้ให้บริการออนไลน์ให้หยุดการทำซ้ำและการตอบโต้ส่งผ่านซึ่งงานนั้น ๆ โดยต้องพิสูจน์ให้เห็นถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว

๒) เมื่อมีการร้องขอ ผู้ให้บริการออนไลน์ต้องหยุดการทำซ้ำและการตอบโต้ส่งผ่านงานในบริการออนไลน์ของตน และแจ้งการดำเนินการนั้นไปยังบุคคลผู้ทำซ้ำหรือตอบโต้ส่งผ่านซึ่งงาน รวมทั้งให้แจ้งไปยังบุคคลผู้ร้องขอ (เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่น) อีกด้วย

๓) ในกรณีที่ผู้ทำซ้ำหรือตอบโต้ส่งผ่านงานนั้น พิสูจน์ได้ว่าตนมีสิทธิดำเนินการดังกล่าวตามกฎหมาย และร้องขอเพื่อทำซ้ำและตอบโต้ส่งผ่านงานต่อไป ผู้ให้บริการออนไลน์จะต้องแจ้งแก่บุคคลผู้อ้างสิทธิตาม (๑) โดยทันที ให้ทราบถึงการขอดำเนินการทำซ้ำและ

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๖๖)

or interactive transmission of works etc. by proving that his reproduction or interactive transmission is based on legitimate rights, an online service provider shall promptly notify the relevant claimant of such request for resumption and a scheduled date of resumption, and resume the reproduction or interactive transmission on such scheduled date.

(4) An online service provider shall designate a person who will be responsible for receiving requests to stop or resume reproduction or interactive transmission pursuant to the provision of the foregoing Paragraphs (1) and (3) (hereinafter referred to as "receiver" in this Article) and make a public announcement thereof to allow those who use his facilities or services to easily have knowledge thereof.

(5) In those cases where an online service provider makes a public announcement pursuant to the provision of the foregoing Paragraph (4), and stops or resumes the reproduction or interactive transmission of works etc. pursuant to the provision of the foregoing Paragraphs (2) and (3), such online service provider's liability for the infringement by other persons on copyrights and other rights protected under this Act as well as the damages incurred upon the reproducer/interactively transmitter may be reduced or waived provided that said provision shall not apply to any liability incurred from the time when such online service provider gains knowledge of the fact that copyrights and other rights protected under this Act are infringed upon due to reproduction or interactive transmission of works, etc. by other persons to the time when a request to stop reproduction or interactive transmission pursuant to the provision of the foregoing Paragraph (1) is made.

(6) Any person, who requests that the reproduction or interactive transmission of works etc. be stopped or resumed in accordance with the foregoing Paragraphs (1) and (3) without any legitimate rights, shall make compensation for any damages incurred thereby.

(7) Matters necessary for provision of evidence, suspension, notification, resumption of reproduction or interactive transmission, designation of a receiver of notices, public announcement, etc. pursuant to the provision of the foregoing Paragraphs (1) to (4) shall be determined by Presidential Decree. In such case, the Minister of Culture and Tourism shall engage in prior consultation with the heads of relevant central administrative authorities.

ตอบโต้ส่งผ่านงานข้างต้น พร้อมทั้งกำหนดวันที่ให้ดำเนินการ แล้วให้มีการดำเนินการตามกำหนดเวลานั้นต่อไป

๔) ผู้ให้บริการออนไลน์จะต้องแต่งตั้งบุคคลให้เป็นผู้รับผิดชอบรับคำร้องขอเพื่อระงับหรือเพื่อขอดำเนินการทำซ้ำหรือตอบโต้ส่งผ่านงานในบริการออนไลน์ต่อไป และให้ประกาศต่อสาธารณชน เพื่อให้ผู้ใช้บริการออนไลน์สามารถทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้โดยง่าย

๕) ในกรณีที่ผู้ให้บริการออนไลน์ได้ประกาศต่อสาธารณชนตาม (๔) และได้ระงับการดำเนินการหรืออนุญาตให้ดำเนินการต่อซึ่งการทำซ้ำหรือการตอบโต้ส่งผ่านงานในบริการออนไลน์ ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ใน (๒) และ (๓) ให้ผู้ให้บริการออนไลน์นั้นได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นความรับผิดที่เกิดจากการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่นที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ความรับผิดนั้นเกิดจากการประวิงเวลาของผู้ให้บริการออนไลน์ที่รู้ถึงข้อเท็จจริงว่า มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่นดังกล่าวโดยการทำซ้ำหรือการตอบโต้ส่งผ่านงานในบริการออนไลน์ของตน ในขณะที่มีผู้ร้องขอให้ระงับการกระทำดังกล่าวแล้ว

๖) ผู้ใดร้องขอให้ระงับการทำซ้ำหรือการตอบโต้ส่งผ่านงาน หรือขอดำเนินการดังกล่าวต่อไปตาม (๑) หรือ (๓) โดยปราศจากสิทธิอันอ้างได้ตามกฎหมายจะต้องชดใช้ค่าเสียหายสำหรับความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการนั้น

๗) หลักเกณฑ์การพิสูจน์ การระงับ การแจ้ง การให้ดำเนินการต่อการแต่งตั้งผู้รับคำร้องขอ การประกาศต่อสาธารณชน หรือหลักเกณฑ์อื่นๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ให้กำหนดเป็นกฤษฎีกาของประธานาธิบดีหรือพระราชกฤษฎีกา โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยวเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่หัวหน้าของหน่วยงานกลางที่ได้รับมอบหมาย

(๒) การใช้อำนาจควบคุมดูแลของรัฐ

ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่นที่ได้รับการคุ้มครอง กฎหมายลิขสิทธิ์ของเกาหลีใต้ให้อำนาจแก่รัฐในการควบคุมดูแลการให้บริการออนไลน์ใน ๒ กรณีดังต่อไปนี้

(๒.๑) กรณีที่รัฐมีคำสั่งให้ลบสำเนาที่ผิดกฎหมายในเครือข่ายข้อมูลและโทรคมนาคม ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๑๓๓-๒^{๖๗} โดยกำหนดขั้นตอนและวิธีการออกคำสั่งไว้ ดังนี้

๑) ในกรณีที่สำเนาหรือข้อมูลละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่นที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายนี้ได้ถูกตอบโต้ส่งผ่านทางเครือข่ายข้อมูลและโทรคมนาคม เมื่อได้หารือกับ

^{๖๗} Article 133-2 (Order to Delete Illegal Copies through Information and Telecommunications Networks, Etc.)

(1) In the case where copies or information infringing on copyrights and other rights protected under this Act or programs or information circumventing technological protection measures (hereinafter referred to as "illegal copies, etc.") are interactively transmitted through information and telecommunications networks, the Minister of Culture, Sports and Tourism may order online service providers to take any of the following measures as prescribed by Presidential Decree after deliberation by the Commission:

1. Issuing warnings against reproducers/interactive transmitters of illegal copies, and

2. Deletion or suspension of interactive transmission of illegal copies, etc.

....

คณะกรรมการลิขสิทธิ์แล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมฯ อาจมีคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาให้ผู้ให้บริการออนไลน์ดำเนินการแจ้งเตือนแก่ผู้ทำซ้ำและตอบโต้ส่งผ่านสำนักงานที่ผิดกฎหมาย หรือให้ลบหรือพักการตอบโต้ส่งผ่านสำนักงานที่ผิดกฎหมาย

๒) หากผู้ทำซ้ำและตอบโต้ส่งผ่านสำนักงานที่ผิดกฎหมายได้รับคำเตือนตั้งแต่สามครั้งขึ้นไป เมื่อได้หารือกับคณะกรรมการลิขสิทธิ์แล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมฯ อาจมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการออนไลน์ดำเนินการพักใช้บัญชีใช้งานของผู้นั้นเป็นเวลาไม่เกิน ๖ เดือน ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดย “บัญชีใช้งาน” หมายถึง บัญชีสำหรับสิทธิการใช้งาน ที่ผู้ให้บริการออนไลน์ใช้ในการจัดการและระบุตัวผู้ใช้งาน รวมทั้งบัญชีอื่นที่กำหนดขึ้นโดยผู้ให้บริการออนไลน์เดียวกัน แต่จะไม่รวมถึงบัญชีเพื่อการใช้งานที่อยู่ทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

๓) เมื่อผู้ให้บริการออนไลน์ที่ได้รับคำสั่งจากรัฐมนตรี ต้องแจ้งให้ผู้ทำซ้ำและตอบโต้ส่งผ่านสำนักงานที่ผิดกฎหมายทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการพักใช้บัญชีดังกล่าว ภายในเวลา ๗ วันก่อนการพักใช้บัญชีนั้น ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา

๔) หากกระดานข่าวสาร (bulletin board) ในระบบเครือข่ายข้อมูลและโทรคมนาคมของผู้ให้บริการออนไลน์ ได้รับคำสั่งให้ลบหรือพักการตอบโต้ส่งผ่านตาม (๑) ตั้งแต่ ๓ ครั้งขึ้นไป และถูกพิจารณาว่าน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่การใช้งาน ไม่ว่าจะโดยรูปแบบของกระดานข่าวสาร หรือโดยปกติของการแสดงข้อความ เมื่อได้หารือกับคณะกรรมการลิขสิทธิ์แล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมฯ อาจมีคำสั่งพักการให้บริการกระดานข่าวสารนั้นเป็นเวลาไม่เกินหกเดือนตามพระราชกฤษฎีกา

๕) ผู้ให้บริการออนไลน์ที่ได้รับคำสั่งพักการให้บริการกระดานข่าวสาร จะต้องขึ้นข้อความในหน้าโฮมเพจของตนภายในระยะเวลาสิบวันก่อนการพักใช้ว่ากระดานข่าวสารได้ถูกพักใช้โดยผลของพระราชกฤษฎีกา

๖) ภายในเวลา ๕ วัน นับจากที่ได้รับคำสั่งของรัฐมนตรีตาม (๑) หรือภายใน ๑๐ วัน นับจากที่ได้รับคำสั่งพักใช้บัญชีใช้งาน หรือภายใน ๑๕ วัน นับแต่ที่ได้รับคำสั่งพักการให้บริการกระดานข่าวสาร ให้ผู้ให้บริการออนไลน์แจ้งให้รัฐมนตรีทราบถึงการดำเนินการของตนเพื่อให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา

๗) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมฯ ต้องให้โอกาสเสนอความเห็นแก่ผู้ให้บริการออนไลน์ ผู้ทำซ้ำและตอบโต้ส่งผ่านงานที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องโดยตรงและผู้ดูแลกระดานข่าวสาร โดยวิธีการเสนอความเห็นนั้นให้นำกฎหมายวิธีปฏิบัติทางปกครองมาใช้โดยอนุโลม

๘) ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๓-๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมฯ อาจจัดตั้งหน่วยงานได้เท่าที่จำเป็น

(๒.๒) กรณีที่รัฐมีข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อ ๑๓๓-๓^{๖๘} ได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการไว้ดังนี้

^{๖๘} Article 133-3 (Correction Recommendation, Etc.) (1) When investigating the information and telecommunications networks of online service providers and learning that illegal copies, etc. are interactively transmitted, the Commission may deliberate on such and

๑) ในกรณีตรวจสอบเครือข่ายข้อมูลและโทรคมนาคมของผู้ให้บริการออนไลน์แล้วพบว่ามี การตอบโต้ส่งผ่านสำเนา งานที่ผิดกฎหมาย คณะกรรมการลิขสิทธิ์ อาจหารือและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ให้บริการออนไลน์เพื่อหามาตรการแก้ไขใน ๓ วิธี ได้แก่ การออกหนังสือแจ้งเตือนแก่ผู้ทำซ้ำหรือตอบโต้ส่งผ่านสำเนา งานที่ผิดกฎหมาย การลบหรือพัก การตอบโต้ส่งผ่านสำเนา งานที่ผิดกฎหมาย และการพักใช้บัญชีใช้งานของผู้ที่เคยทำซ้ำและตอบโต้ ส่งผ่านสำเนา งานที่ผิดกฎหมาย

๒) เมื่อได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการลิขสิทธิ์ ผู้ให้บริการ ออนไลน์จะต้องแจ้งให้คณะกรรมการลิขสิทธิ์ทราบถึงขั้นตอนการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะ ดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

๓) หากผู้ให้บริการออนไลน์ฝ่าฝืนข้อเสนอแนะข้างต้น คณะกรรมการ ลิขสิทธิ์อาจขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ออกคำสั่งให้ผู้ให้บริการออนไลน์ดำเนินการ แจ้งเตือนแก่ผู้ทำซ้ำและตอบโต้ส่งผ่านสำเนา งานที่ผิดกฎหมาย ให้ลบหรือพักการตอบโต้ ส่งผ่านสำเนา งานที่ผิดกฎหมาย หรือให้ดำเนินการพักใช้บัญชีใช้งานของผู้ นั้น ตามข้อ ๑๓๓-๒ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องหารือกับคณะกรรมการลิขสิทธิ์ก่อน

(๓) บทกำหนดโทษ

ในกรณีที่มีผู้ฝ่าฝืนคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ให้ผู้ให้บริการออนไลน์ดำเนินการแจ้งเตือนแก่ผู้ทำซ้ำและตอบโต้ส่งผ่านสำเนา งานที่ผิดกฎหมาย ให้ลบหรือพักการตอบโต้ส่งผ่านสำเนา งานที่ผิดกฎหมาย หรือให้ดำเนินการพักใช้บัญชีใช้งาน ของผู้นั้นตามข้อ ๑๓๓-๒ (๑) (๒) และ (๔) หรือไม่แจ้งให้ผู้ทำซ้ำและตอบโต้ส่งผ่านสำเนา งานที่ผิดกฎหมายทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการพักใช้บัญชีตามข้อ ๑๓๓-๒ (๓) หรือฝ่าฝืนไม่แสดง

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๖๘)

recommend the online service providers to take correction measures under any of the following:

1. Issuing warnings against reproducers/interactive transmitters of illegal copies,
 2. Deletion or suspension of interactive transmission of illegal copies, etc.;
- and
3. Suspension of the accounts of reproducers/interactive transmitters which repeatedly interactively transmit illegal copies, etc.

(2) Within five days from receiving a recommendation under Paragraphs (1) and (2) of Article 1 and within ten days from receiving a recommendation under Paragraph (3) of Article 1, online service providers shall notify the Commission of the consequences of carrying out the recommendation.

(3) If online service providers fail to follow a recommendation under Paragraph (1), the Commission may request the Minister of Culture, Sports and Tourism to issue an order under Paragraphs (1) and (2) of Article 133-2.

(4) If the Minister of Culture, Sports and Tourism issues an order under Paragraphs (1) and (2) of Article 133-2 as prescribed under foregoing Paragraph (3), deliberation by the Commission is not required.

ข้อความบนหน้าโฮมเพจ หรือไม่แจ้งผลการดำเนินการของตนตามข้อ ๑๓๓-๒ (๕) และ (๖) ข้อ ๑๔๒
วรรคสาม และวรรคสี่ กำหนดโทษปรับไว้ไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท

๓.๔.๒. ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในกฎหมายลิขสิทธิ์ได้หวั่น

กฎหมายลิขสิทธิ์ได้หวั่น (Copyright Act) ได้บัญญัติเรื่องข้อจำกัด
ความรับผิดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Limitation on Liability for Internet Service Providers)
ไว้ในบทที่ ๖ ทวิ ตั้งแต่ข้อ ๕๐ เบญจ ถึงข้อ ๕๐ เดรส รวมทั้งกำหนดนิยามของ “ผู้ให้บริการ
อินเทอร์เน็ต” (Internet service provider) ไว้ในข้อ ๓.๑๙ ทั้งนี้ บทบัญญัติเพิ่มเติมเรื่อง
ข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตและบทนิยามของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ได้มีการ
ประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

๑. ประเภทและรูปแบบการให้บริการอินเทอร์เน็ต

จากบทนิยามของ “ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต” ในข้อ ๓.๑๙^{๖๔}
สามารถจำแนกประเภทและรูปแบบการให้บริการอินเทอร์เน็ตได้ ๔ ประเภท ได้แก่

(๑) ผู้ให้บริการเชื่อมต่อ (Connection service provider) หมายถึง
ผู้ให้บริการส่งผ่าน นำทาง หรือรับข้อมูลผ่านทางระบบหรือเครือข่ายที่ถูกควบคุมหรือดำเนินการ
โดยผู้ให้บริการด้วยวิธีทางสายหรือไร้สาย หรือหมายถึงผู้ให้บริการที่เป็นตัวกลางและเก็บข้อมูล
ชั่วคราวของเส้นทางการส่งผ่าน นำทาง หรือรับข้อมูล

(๒) ผู้ให้บริการแคช (Caching service provider) หมายถึง
ผู้ให้บริการที่เป็นตัวกลางและเก็บข้อมูลชั่วคราวผ่านทางระบบหรือเครือข่ายที่ถูกควบคุมหรือ
ดำเนินการโดยผู้ให้บริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความเร็วในการเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้บริการ
ที่ได้ขอให้ส่งข้อมูล

(๓) ผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูล (Information storage service
provider) หมายถึง ผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูลตามที่ผู้ใช้บริการมีคำขอผ่านทางระบบหรือเครือข่าย
ที่ถูกควบคุมหรือดำเนินการโดยผู้ให้บริการ

^{๖๔} Article 3 For the purposes of this Act the following definitions shall apply :

19 "Internet service provider" means those who provide the following services:

(1) Connection service provider: those who provide services, by wire or wireless means, of transmitting, routing, or receiving, information through a system or network controlled or operated by the service provider, or of the intermediate and transient storage of information in the course of such transmitting, routing, or receiving.

(2) Caching service provider: those who, after information has been transmitted at the request of a user, provide services of intermediate and temporary storage of the information through a system or network controlled or operated by the service provider, for purposes of providing accelerated access to the information by users who subsequently request transmission of the information.

(3) Information storage service provider: those who provide information storage services at the request of a user through a system or network controlled or operated by the service provider.

(4) Search service provider: those who provide users with services, including an index, reference, or hyperlink, to search or hyperlink to online information.

(๔) ผู้ให้บริการสืบค้น (Search service provider) หมายถึง ผู้ให้บริการช่วยเหลือเรื่องดัชนีค้นคำ การอ้างอิง การเชื่อมโยงหลายมิติ (hyperlink) เพื่อค้นหาหรือเชื่อมโยงข้อมูลออนไลน์

๒. เงื่อนไขของข้อจำกัดความรับผิด

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตจะได้รับยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ ตามข้อ ๔๐ ฉ ถึงข้อ ๔๐ นว ภายใต้เงื่อนไขของข้อ ๔๐ เบญจ^{๗๐} ดังต่อไปนี้

(๑) โดยสัญญาของการส่งผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ระบบ การตรวจหาอัตโนมัติ หรือวิธีการอื่นใดที่ผู้ให้บริการได้แจ้งต่อผู้ใช้บริการในเรื่องการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หรือสิทธิในแบบพิมพ์ (plate rights) และได้ดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสำเร็จและเป็นรูปธรรม และ

(๒) โดยสัญญาของการส่งผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ระบบ การตรวจหาอัตโนมัติ หรือวิธีการอื่นใดที่ผู้ให้บริการได้แจ้งต่อผู้ใช้บริการ ในกรณีที่สงสัยว่า มีการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำถึง ๓ ครั้ง ผู้ให้บริการจะยุติการให้บริการทั้งหมดหรือบางส่วน และ

(๓) ได้ประกาศต่อสาธารณชนถึงข้อมูลในการเชื่อมต่อวินโดว์ (window) เพื่อรับเอกสาร

(๔) ได้จัดและทำให้มาตรการทางเทคนิคเกิดผลสำเร็จ

ภายหลังจากที่ผู้ให้บริการเชื่อมต่อได้รับแจ้งจากผู้ทรงสิทธิ ในลิขสิทธิ์หรือสิทธิในแบบพิมพ์ว่ามีการกระทำละเมิดโดยผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการเชื่อมต่อต้องแจ้ง ไปยังผู้ใช้บริการทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ กรณีที่เชื่อว่าเข้าหลักเกณฑ์ตาม (๑) ของวรรคหนึ่ง

ถ้าผู้ทรงสิทธิในลิขสิทธิ์หรือผู้ทรงสิทธิในแบบพิมพ์จัดให้มี มาตรการทางเทคนิคซึ่งพัฒนาบนพื้นฐานความเห็นของผู้มีอำนาจ และได้นำไปใช้เพื่อบ่งชี้หรือ

^{๗๐} Article 90 quinquies An Internet service provider shall be entitled to the application of Article 90 sexies to Article 90 novies regarding the limitation on liability only if the service provider -

1. by contract, electronic transmission, automatic detective system or other means; informs users of its copyright or plate right protection policy, and takes concrete action to implement it; and

2. by contract, electronic transmission, automatic detective system or other means, informs users that in the event of repeat alleged infringements up to three times the service provider shall terminate the service in whole or in part; and

3. publicly announces information regarding its contact window for receipt of notification documents.

4. accommodate and implement the technical measure described in paragraph 3.

A connection service provider that, after receiving notification by a copyright holder or plate rights holder of alleged infringement by a user, has forwarded the notification to that particular user by electronic mail is deemed to have met the requirement in the preceding paragraph, subparagraph 1.

If a copyright holder or plate rights holder has provided technical measures which have been developed based on a broad consensus and are used to identify or protect copyrighted or plate-righted works, the Internet service provider shall accommodate and implement the measures if the technical measures has been ratified by the competent authority.

คุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์หรืองานในสิทธิแบบพิมพ์ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตจะต้องจัดและทำให้
มาตรการเกิดผล หากมาตรการทางเทคนิคนั้นได้รับการให้สัตยาบันโดยผู้มีอำนาจ

๓. ข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในแต่ละประเภท

(๑) ผู้ให้บริการเชื่อมต่อ (ข้อ ๙๐ ฉ)^{๗๑} ไม่ต้องรับผิดต่อ
ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิในแบบพิมพ์ของบุคคลอื่นโดยผู้ให้บริการ ถ้า

- การส่งผ่านข้อมูลได้ริเริ่มหรือเกิดจากคำขอของผู้ใช้บริการ
และ

- การส่งผ่าน การจัดเส้นทาง การเตรียมการเชื่อมต่อ หรือ
การจัดเก็บถูกดำเนินการผ่านกระบวนการทางเทคนิคอัตโนมัติ ซึ่งไม่มีการคัดเลือกอุปกรณ์หรือ
แก้ไขเนื้อหาโดยผู้ให้บริการเชื่อมต่อ

(๒) ผู้ให้บริการแคช (ข้อ ๙๐ สัตต)^{๗๒} ไม่ต้องรับผิดต่อ
ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิในแบบพิมพ์ของบุคคลอื่นโดยผู้ให้บริการ ถ้า

- ผู้ให้บริการมิได้กระทำการดัดแปลงใดๆ เพื่อการแคชข้อมูล
- เมื่อผู้ใดทำให้ข้อมูลต้นฉบับสะดวกต่อการ update ลบทิ้ง
หรือกีดขวางการเข้าถึงข้อมูลที่มีการแคชที่กระทำขึ้นด้วยผลของกระบวนการทางเทคนิคอัตโนมัติ
และ

- ผู้ให้บริการตอบรับอย่างรวดเร็วในการลบหรือทำให้ไม่อาจ
เข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต เมื่อมีการกระทำละเมิดเนื้อหาหรือข้อมูล โดยผู้ให้บริการได้รับการเตือน
จากผู้ทรงสิทธิในงานอันมีลิขสิทธิ์หรือผู้ทรงสิทธิในแบบพิมพ์ถึงการละเมิดสิทธิจากผู้ใช้งาน

^{๗๑} Article 90 sexies

A connection service provider shall not be liable for damages for infringement
of the copyright or plate rights of another by a user of its service if -

1. the transmission of the information was initiated by or at the request of
the user; and

2. the transmission, routing, provision of connections, or storage is carried out
through an automatic technical process, without any selection of the material or modification of
its content by the connection service provider.

^{๗๒} Article 90 septies

A caching service provider shall not be liable for damages for infringement of
the copyright or plate rights of another by a user of its service if -

1. the service provider does not make any modification to the cached
information.

2. when the person who made the original information available
subsequently update, deletes, or blocks access to it, the cached information is done in the same
way as a result of an automatic technical process; and

3. the service provider responds expeditiously to remove, or disable access
to, the allegedly infringing content or related information upon notification by a copyright holder
or plate rights holder of the alleged infringement by the user of the service provider.

(๓) ผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูล (ข้อ ๙๐ วรรค ๓)^{๗๓} ไม่ต้องรับผิดชอบ ต่อความเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิในแบบพิมพ์ของบุคคลอื่นโดย ผู้ใช้บริการ ถ้าผู้ให้บริการ

- ไม่รู้ว่ามีกรกระทำละเมิดสิทธิจากผู้ให้บริการ
- ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำ

ละเมิดสิทธิของผู้ใช้บริการ และ

- มีการตอบรับอย่างรวดเร็วในการลบหรือทำให้ไม่อาจเข้าถึง เนื้อหาหรือข้อมูลทีละเมิดสิทธิเมื่อมีการแจ้งจากผู้ทรงสิทธิในลิขสิทธิ์หรือผู้ทรงสิทธิในแบบพิมพ์ถึง การกระทำละเมิดจากผู้ให้บริการ

(๔) ผู้ให้บริการสืบค้น (ข้อ ๙๐ วรรค ๔)^{๗๔} ไม่ต้องรับผิดชอบต่อ ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิในแบบพิมพ์ของบุคคลอื่นโดยผู้ให้บริการ ถ้าผู้ให้บริการ

- ไม่รู้ว่ามีข้อมูลที่สืบค้นหรือเชื่อมต่ออาจถูกกระทำละเมิดสิทธิ
- ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำ

ละเมิดสิทธิของผู้ใช้บริการ และ

- มีการตอบรับอย่างรวดเร็วในการลบหรือทำให้ไม่อาจเข้าถึง เนื้อหาหรือข้อมูลทีละเมิดสิทธิเมื่อมีการแจ้งจากผู้ทรงสิทธิในลิขสิทธิ์หรือผู้ทรงสิทธิในแบบพิมพ์ถึง การกระทำละเมิดจากผู้ให้บริการ

๔. การแจ้งและการโต้ตอบระหว่างผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูลและ ผู้ใช้บริการ มีขั้นตอนดังนี้

^{๗๓} Article 90 octies

An information storage service provider shall not be liable for damages for infringement of the copyright or plate rights of another by a user of its service if the service provider -

1. does not have knowledge of the allegedly infringing activity of the user;
2. does not receive a financial benefit directly attributable to the infringing activity of the user; and
3. responds expeditiously to remove, or disable access to, the allegedly infringing content or related information upon notification by a copyright holder or plate rights holder of the alleged infringement by the user of the service provider.

^{๗๔} Article 90 novies

A search service provider shall not be liable for damages for infringement of the copyright or plate rights of another by a user of its service if the service provider -

1. does not have knowledge that the searched or linked information may be infringing;
2. does not receive a financial benefit directly attributable to the infringing activity of the user; and
3. responds expeditiously to remove, or disable access to, the allegedly infringing content or related information upon notification by a copyright holder or plate rights holder of the alleged infringement by the user of the service provider.

(๑) ข้อ ๙๐ ทศ^{๗๕} กำหนดผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูลต้องแจ้งไปยังผู้ให้บริการที่กระทำละเมิด ถึงมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดใน (๓) ของข้อ ๙๐ อัญญา โดยวิธีการติดต่อที่กำหนดขึ้นระหว่างผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ หรือการใช้ข้อมูลของผู้ใช้บริการ อย่างไรก็ตามข้อกำหนดดังกล่าวจะไม่ใช้บังคับกับลักษณะของบริการที่แจ้งสิ่งที่ปฏิบัติไม่ได้

(๒) ถ้าผู้ให้บริการตามที่อ้างถึงในวรรคหนึ่ง เชื่อว่าวัสดุอุปกรณ์ไม่ได้มีผลต่อการละเมิด ผู้ให้บริการอาจจะส่งเอกสารตอบโต้การแจ้งไปยังผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูลพร้อมกับคำขอเพื่อให้การลบเนื้อหาหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง หรือการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตกลับคืนสภาพปกติ

(๓) เมื่อได้รับเอกสารตอบโต้การแจ้งตามที่กล่าวในวรรคสอง ผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูลต้องส่งต่อเอกสารดังกล่าวไปยังผู้ทรงสิทธิในลิขสิทธิ์หรือผู้ทรงสิทธิในแบบพิมพ์โดยเร็ว

(๔) ถ้าภายใน ๑๐ วันทำการนับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับการตอบโต้การแจ้งจากผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูลตามที่กล่าวในวรรคสาม ผู้ทรงสิทธิในลิขสิทธิ์หรือผู้ทรงสิทธิในแบบพิมพ์ต้องจัดเตรียมพยานหลักฐานทางแพ่งหรือการดำเนินคดีทางอาญาต่อผู้ให้บริการ ซึ่งผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูลไม่มีภาระหน้าที่ใด ๆ เพื่อทำให้เนื้อหาหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกลับคืนสู่สภาพเดิม

^{๗๕} Article 90 decies

An information storage service provider shall forward notice to the allegedly infringing user of any measures taken under Article 90 octies, subparagraph 3, by the contact method stipulated between the service provider and the user or by the contact information left by the user. However, this requirement shall not apply if the nature of the service provided makes such notice impossible.

If a user referred to in the preceding paragraph believes that the materials were not involved in infringement, the user may submit counter notification documents to the information storage service provider with a request to restore the removed content or related information or restore the access to it.

Upon receipt of a counter notification described in the preceding paragraph, an information storage service provider shall expeditiously forward such documents to the copyright holder or plate rights holder.

If, within 10 business days since one day after the date of receiving counter notification from the information storage service provider as described in the preceding paragraph, the copyright holder or plate rights holder provides the information storage service provider with evidence regarding filing civil or criminal litigation against the user, the information storage service provider shall not bear any obligation to restore the content or related information.

If the copyright holder or plate rights holder fails to provide evidence on filing litigation in accordance with the preceding paragraph, the information storage service provider shall, within no more than 14 business days since one day after the date of forwarding the counter-notification documents, restore the removed content or related information or restore the access to it. However, if restoration is impossible, the service provider shall notify the user in advance, or provide another appropriate method by which the user may restore it.

(๕) ถ้าผู้ทรงสิทธิในลิขสิทธิ์หรือผู้ทรงสิทธิในแบบพิมพ์ไม่สามารถจัดเตรียมยานหลักฐานการดำเนินคดีตามที่กล่าวในวรรคสี่ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๔ วันทำการ นับแต่วันที่ได้ส่งเอกสารตอบโต้การแจ้ง ผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูลต้องทำให้การลบเนื้อหาหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง หรือการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตกลับคืนสภาพปกติ อย่างไรก็ตาม ถ้าการกลับคืนสภาพปกติไม่สามารถเป็นไปได้ ผู้ให้บริการต้องแจ้งล่วงหน้าไปยังผู้ใช้บริการ โดยผู้ใช้บริการอาจจัดหาวิธีการอื่นที่เหมาะสมเพื่อทำให้กลับคืนสภาพปกติได้

นอกจากนี้ ในกฎหมายลิขสิทธิ์ว่าด้วยเรื่องข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตของไทยยังมีข้อกำหนดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อ ๙๐ เอกเทศ^{๗๖} กำหนดให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดของผู้ใช้บริการ ถ้าผู้ให้บริการ

๑) ลบ หรือทำให้ไม่อาจเข้าถึงเนื้อหาหรือข้อมูลที่มีการละเมิดสิทธิ ตามข้อ ๙๐ สัตต ถึงข้อ ๙๐ นว

๒) เมื่อได้รับแจ้งเกี่ยวกับข้อสงสัยว่ามีการกระทำละเมิดโดยผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการกระทำการด้วยความสุจริตในการลบหรือทำให้ไม่อาจเข้าถึงเนื้อหาหรือข้อมูลที่มีการละเมิดสิทธิ

(๒) ข้อ ๙๐ ทวาทศ^{๗๗} กำหนดว่าบุคคลซึ่งไม่ได้เป็นตัวแทน ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตได้รับการแจ้งหรือตอบโต้การแจ้งโดยไม่เจตนาหรือประมาทเลินเล่อจะต้องรับผิดต่อความเสียหายหรืออันตรายที่เกิดจากการกระทำของผู้ใช้บริการ ผู้ทรงสิทธิในลิขสิทธิ์ ผู้ทรงสิทธิในแบบพิมพ์ หรือผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต

^{๗๖} Article 90 undecies

An Internet service provider shall not be liable for damages to the allegedly infringing user if the service provider -

1. removes, or disables access to, the allegedly infringing content or related information in accordance with Articles 90septies to 90novies; or

2. upon obtaining knowledge of suspected infringement by the user, acts in good faith belief to remove, or disable access to, the allegedly infringing content or related information.

^{๗๗} Article 90 duodecies

A person who misrepresents an Internet service provider with a notification or counter notification out of intention or negligence shall be liable for damages for any injury incurred on the user, copyright holder, plate right holder or Internet Service Provider.

(๓) ข้อ ๙๐ เตรส^{๗๘} กำหนดว่าข้อมูลในการเชื่อมต่อวินโดว์ (window) ที่ได้ประกาศต่อสาธารณชนตามมาตรา ๙๐ เบญจ เนื้อหาการแจ้งหรือตอบโต้การแจ้ง ต้องมีการเพิ่มเติมหรือแก้ไข และสาระที่จำเป็นอื่น ๆ ภายใต้บทบัญญัติข้อ ๙๐ สัตต ถึงข้อ ๙๐ ทศ จะต้องกำหนดโดยผู้มีอำนาจ

^{๗๘} Article 90 terdecies

The information in connection with the public announcement of the contact window under Article 90 quinquies, and the content of the notification and counter notification, required particulars, supplementation or correction, and other requisite matters under Articles 90 septies through 90 decies shall be prescribe by the competent authority.

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)